

บทที่ 5

การดำเนินการของหอพักและการใช้ชีวิตของนิสิตในหอพักศึกษิตนนิเวศน์

การประเมินหอพักศึกษิตนนิเวศน์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นี้เป็นการประเมินโดย
ใช้ วัตถุประสงค์ และ นโยบาย ในการจัดตั้งหอพักศึกษิตนนิเวศน์เป็นแนวทางในการศึกษา
โดยจะได้นำเสนอข้อมูลที่ได้ใน 2 ประเด็น ดังนี้

1. การบริหารงานของหอพักศึกษิตนนิเวศน์ โครงสร้างและรูปแบบในการบริหาร
งานอยู่ในรูปแบบของธุรกิจการให้บริการที่มีได้แสงหากำไร เพียงแต่ให้พลเมืองตัวเองได้
คุ้มค่างบเงินทุนและค่าใช้จ่ายที่ได้ลงทุนไป

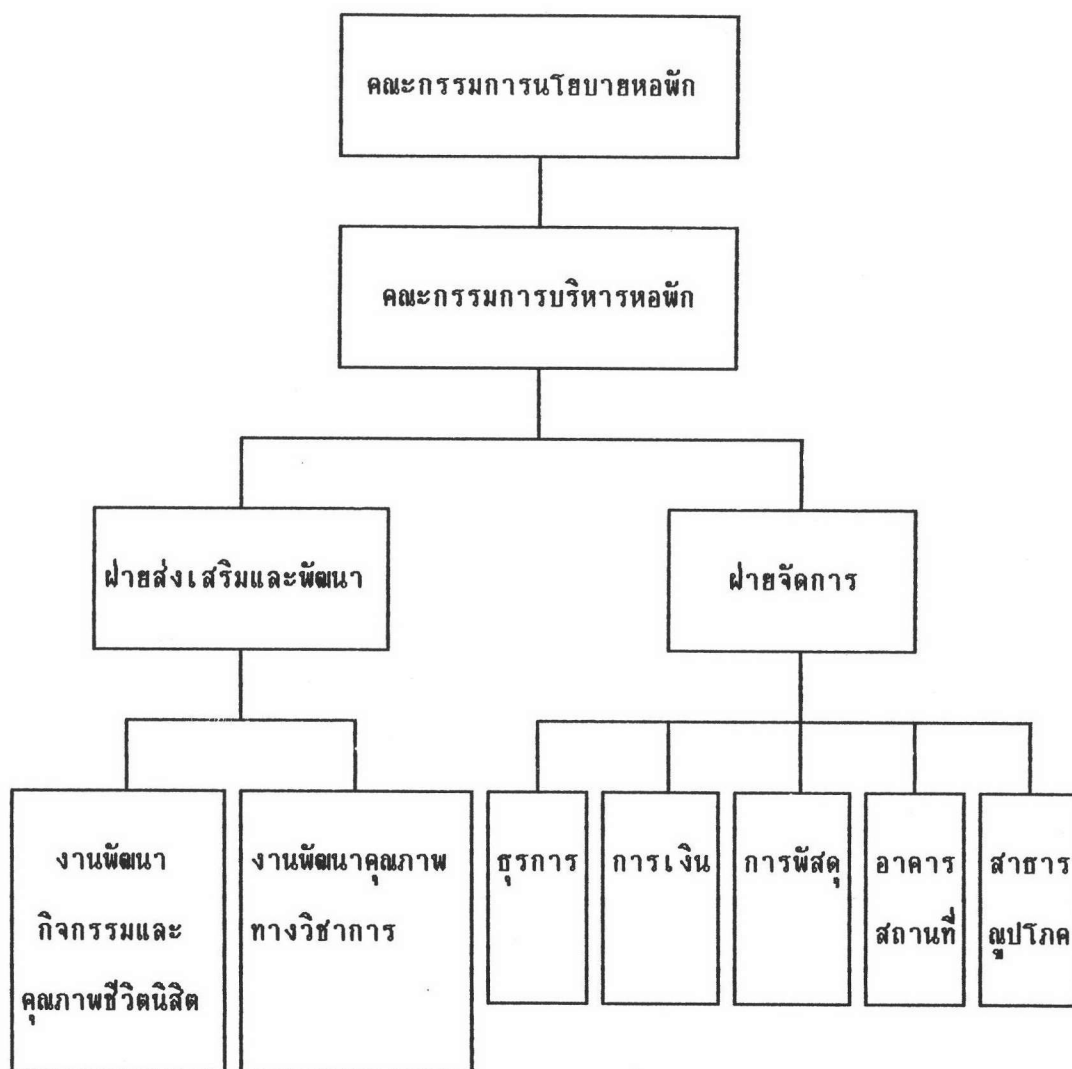
2. การใช้ชีวิตของนิสิตในหอพักศึกษิตนนิเวศน์ ประกอบด้วย การอยู่ร่วมกันของ
นิสิตในหอพักที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษเล่าเรียน การเสริมสร้างบรรยากาศการดำเนิน
ชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง รูปแบบของกิจการในหอพักเพื่อการพัฒนาทางวิชาการ
และความมีคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิต

การบริหารงานของหอพักศึกษิตนนิเวศน์

หอพักศึกษิตนนิเวศน์ เป็นหอพักที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ลงทุนในการ
ก่อสร้างอาคารและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่พักสำหรับนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงสร้างในการบริหารงานหอพักศึกษิตนนิเวศน์ เป็นการบริหารในรูปของ
คณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เขียนเป็นแผนภูมิ
ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 แสดงการจัดสายงานหอพักศึกษิตนิเวศน์

คณะกรรมการนโยบายหอพัก ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต และคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัตตา ปานะฤทธิ และผู้แทนสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจ ศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะกรรมการชุดนี้มีอำนาจหน้าที่

ที่ในการกำหนดนโยบายการจัดหอพัก กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับภายในของหอพักว่าด้วยการบริหารงานการเงินและการพัสดุของหอพัก พิจารณางบประมาณประจำปีของหอพัก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย พิจารณาการประเมินผลการดำเนินงานของหอพักอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง วินิจฉัยและแก้ปัญหาที่มีในการบริหารหอพัก โดยคณะกรรมการชุดนี้จะมีการประชุมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

คณะกรรมการบริหารหอพัก ประกอบด้วย รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต เป็นประธานกรรมการ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย เป็นรองประธานกรรมการ และมีคณะกรรมการอีก 7 คน ได้แก่ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงิน ผู้อำนวยการฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพย์สิน ผู้อำนวยการกองอาคารสถานที่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต อนุสาสก์หอพักศึกษิตนิเวศน์ และผู้จัดการหอพักศึกษิตนิเวศน์ ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการ คณะกรรมการชุดนี้ มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการบริหารหอพักให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการนโยบายหอพักกำหนด จัดทำงบประมาณประจำปี เพื่อเสนอให้คณะกรรมการนโยบายหอพักพิจารณา ประเมินผลการดำเนินงานของหอพักอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายหอพัก จัดทำรายงานการดำเนินงานและรายงานการเงินประจำปีของหอพัก เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายหอพัก รวมทั้งให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่ออนุสาสก์ และผู้จัดการหอพัก และอาจมีหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการนโยบายหอพักกำหนด คณะกรรมการบริหารชุดนี้จะมีการจัดประชุมเดือนละครั้ง ดังที่คณะกรรมการท่านหนึ่งได้กล่าวว่า "โดยทั่วไปแล้วจะประชุมกันเดือนละครั้ง กำหนดวันประชุมเป็นวันศุกร์สุดท้ายของเดือน ในช่วงเวลาบ่าย" การบริหารหอพักมีการแบ่งความรับผิดชอบออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายจัดการ และฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา

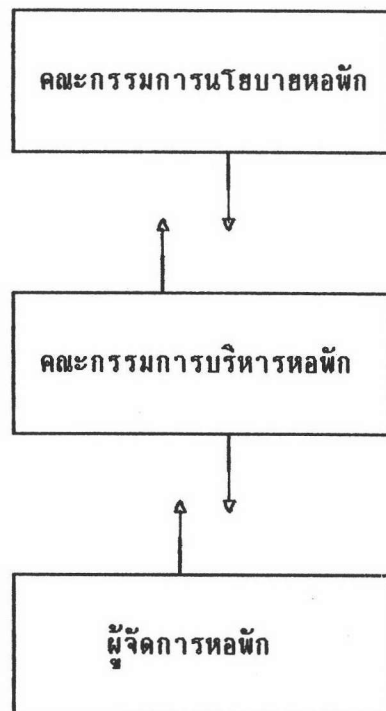
ก. ฝ่ายจัดการ

ฝ่ายจัดการ จะรับผิดชอบงานด้านธุรการ การเงิน พัสดุ อาคารสถานที่ และสาธารณูปโภค โดยมีผู้จัดการหอพักเป็นผู้รับผิดชอบ และมีบุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ

รวม 6 คน บุคลากรในฝ่ายจัดการทั้งหมด ได้มาโดยการคัดเลือกเพื่อจ้างเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังประกอบด้วย พนักงานรักษาความสะอาด และพนักงานรักษาความปลอดภัย ซึ่งใช้วิธีทำสัญญาจ้างบริษัทมารับผิดชอบในหน้าที่ดังกล่าว รายละเอียดของงานในฝ่ายจัดการ มีดังนี้

1.1 งานธุรการ

งานธุรการของหอพัก ประกอบด้วย งานรับสมัครนิสิตเข้าพักอาศัยในหอพัก การพิจารณาคัดเลือก(สัมภาษณ์) การทำสัญญาเข้าพักอาศัย การจัดทำบัตรประจำตัวผู้พักอาศัย ข้อปฏิบัติ กฎระเบียบต่าง ๆ ที่ผู้พักอาศัยควรจะทราบ รวมทั้งงานประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ การยกเลิกการเข้าพักอาศัยในหอพักและงานธุรการอื่นๆ ราชการเสนอหนังสือของงานในฝ่ายจัดการ มีดังนี้

จากการสัมภาษณ์ ผู้บริหารท่านหนึ่ง ได้อธิบายให้ฟังว่า "งานในรับผิดชอบของฝ่ายจัดการนี้จะแบ่งเป็น 2 ลักษณะ ถ้าเป็นงานในการดำเนินงานประจำทั่ว ๆ ไป จะเสนอถึง คณะกรรมการบริหารซึ่งมี ท่านรองฯ (รองอธิการบดีฝ่ายกิจกรรมนิสิต) เป็น

ประธาน แต่ถ้าเป็นงานที่จะต้องตัดสินใจในระดับนโยบาย ก็จะต้องเสนอถึงคณะกรรมการนโยบาย ซึ่งทำนอกรับผิดเป็นประธาน โดยผ่านคณะกรรมการบริหาร" การดำเนินงานธุรการของหอพักศึกษิตนิเวศน์ จะมีการจัดแผนงานล่วงหน้าไว้ในแต่ละปีว่าจะต้องดำเนินการอะไรบ้าง

ผู้บริหารท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานว่า "การจัดสายงานลักษณะนี้ทำให้มีความคล่องตัวในการดำเนินงาน และมีความคล่องตัวในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น มากกว่าหอใน" (หอใน ในที่นี้ หมายถึง หอพักนิตยระดับปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่อยู่ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) จากความคาดหวังของผู้บริหารบางท่านก็ได้กล่าวว่า "การจัดตั้งหอศึกษิต โดยให้มีการดำเนินงานในรูปธุรกิจการให้บริการที่ไม่ได้เน้นกำไร ก็เพื่อที่จะให้มีความรวดเร็ว คล่องตัวในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหาร แต่ที่ผ่านมาก็ยังไม่คล่องตัวอย่างธุรกิจเอกชนอย่างเต็มตัว อาจจะเป็นเพราะว่าในบางส่วนยังต้องอิงขั้นตอนต่าง ๆ ของระบบราชการอยู่ด้วย จึงทำให้การแก้ปัญหาในการดำเนินการได้ไม่รวดเร็วเท่าที่ควร"

การรับสมัคร

การรับสมัครนิสิตเข้าพักอาศัยในหอพัก จะปิดประกาศประชาสัมพันธ์ไว้ที่บอร์ดประชาสัมพันธ์บริเวณชั้น 1 ของบัณฑิตวิทยาลัยและที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ของตึก จุฬจักรพงษ์ ชั้น 3 หน้าสำนักงานกองกิจการนิสิต จากการสัมภาษณ์นิสิตที่มาสมัคร และนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก มักจะทราบกำหนดการรับสมัครนี้จากเพื่อนนิสิตด้วยกันเองมากกว่าทราบจากการประชาสัมพันธ์ การรับสมัครจะมี 2 ลักษณะ คือ รับสมัครนิสิตภายนอก และรับสมัครนิสิตที่พักอยู่ในหอพัก ที่ต้องการจะพักอาศัยต่อ นิสิตภายนอกจะเปิดรับปีละ 1 ครั้ง โดยจะเปิดรับสมัครประมาณเดือน พฤษภาคม ส่วนนิสิตที่พักอยู่ในหอพักที่จะอยู่ต่อ จะเปิดรับสมัครประมาณเดือน กุมภาพันธ์-มีนาคม เมื่อสิ้นปีสมัครเจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการจะแจ้งกำหนดวัน เวลา มาสัมภาษณ์ให้ผู้สมัครแต่ละคนทราบ ในลักษณะเช่นนี้เป็นการสะดวกในการ

กำหนดจำนวนที่แน่นอนของผู้เข้าสัมภาษณ์ในแต่ละวัน จากความคิดเห็นของนิสิตบางคนที่พักอาศัยในหอพัก และนิสิตภายนอกที่มาขึ้นโบสถ์กล่าวว่า "ทางหอพักน่าจะกำหนดวันสัมภาษณ์ เป็นวันเดียวกันกับวันที่ขึ้นโบสถ์ เพราะผู้ที่มาสมัครก็จะอยู่ต่างจังหวัดทั้งนั้น ไม่มีที่พัก หรือญาติอยู่กรุงเทพฯ บางคนอยู่ไกล ๆ ต้องรีบกลับไปให้ทันรถเที่ยวสุดท้าย และก็เปลืองเงินค่ารถไปกลับด้วยบางคนจะต้องมาศึกษาข้อมูล 1 วัน มาสมัคร 1 วัน (หลักฐานไม่ครบก็ไม่ได้สมัคร) มาสัมภาษณ์ 1 วัน มาฟังผล 1 วัน และวันเข้าอยู่จริง" ในโบสถ์ผู้สมัครจะต้องระบุว่า จะขอพักห้องพัสดุหรือห้องปรับอากาศ โดยส่วนมาก ผู้สมัครจะระบุห้องพัสดุมากกว่า เนื่องจาก ราคาค่าเช่าพัสดุจะถูกกว่า ดังนั้น เปอร์เซ็นต์ของผู้ที่ได้เข้าพักในห้องพักพัสดุจะน้อยกว่าผู้เข้าพักในห้องพักปรับอากาศ ในปี พ.ศ.2538 มีผู้สมัครทั้งสิ้น รวม 584 คน เป็นนิสิตในระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 179 คน ปริญญาโท จำนวน 347 คน ปริญญาเอก จำนวน 12 คน นิสิตชาวต่างประเทศ จำนวน 46 คน ในจำนวนนี้ หอพักสามารถรับได้ทั้งสิ้น 229 คน เป็นนิสิตในระดับปริญญาบัณฑิต จำนวน 63 คน ปริญญาโท จำนวน 130 คน ปริญญาเอก จำนวน 9 คน และนิสิตชาวต่างประเทศ จำนวน 27 คน

หลักฐานที่ใช้ในการสมัคร ประกอบด้วย

1. โบสถ์ (ติดรูปถ่าย 1 ใบ)
2. สำเนาทะเบียนบ้าน ฉบับจริง พร้อมสำเนา 1 ชุด
3. สำเนาบัตรประจำตัวนิสิต หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการ และหลักฐานยืนยันการสอบเข้าเรียนในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (สำหรับกรณีที่เป็นนิสิตปี 1 ซึ่งยังไม่มีบัตรประจำตัวนิสิต)
4. รูปถ่ายขนาด 1 นิ้ว จำนวน 1 รูป
5. ใบรับรองความจำเป็นในการอยู่หอพัก (หลังจากปีการศึกษา 2537 ได้ยกเลิกไป)
6. ใบเสร็จรับเงินลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น ๆ

นิสิตส่วนใหญ่ที่สมัครอยู่หอพักต่อนั้น มีความเห็นว่า หลักฐานสำเนาทะเบียนบ้านฉบับจริง สำหรับนิสิตหอพักเท่านั้นไม่น่าจะต้องใช้ เพราะได้เคยยื่นหลักฐานไว้เมื่อสมัครครั้งแรกแล้ว จากความเห็นของนิสิตในหอพักคนหนึ่งก็กล่าวว่า "...ไม่เห็นมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ ทะเบียนบ้านตัวจริงอีกเลย เข้ามาปีแรกก็ใช้แล้ว ทะเบียนบ้านตัวจริงทุกคนก็จะเก็บไว้ที่บ้าน ต้องกลับไปเอามาอีก พอดีพอร้าย หายไปก็ต้องยุ่งยากอีก" ซึ่งเหตุผลที่ฝ่ายจัดการ ต้องการสำเนาทะเบียนบ้านฉบับจริงอีกก็เพื่อที่จะตรวจสอบดูว่านิสิตคนนั้นยังมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดหรือไม่

ในส่วนใบรับรองความจำเป็นในการอยู่หอพัก ตามความประสงค์ของฝ่ายจัดการ เพื่อต้องการให้นิสิตได้คุ้นเคยและพบปะกับอาจารย์ที่ปรึกษามากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อนิสิต โดยประสงค์จะให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับนิสิต นิสิตจึงได้จัดทำเป็นแบบฟอร์มขึ้น (เอกสารในภาคผนวก ข) แต่นิสิตในหอพักส่วนมาก โดยเฉพาะในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งจะเป็นผู้ที่ทำงาน แล้วลาศึกษาต่อเป็นส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าตนเองเป็นผู้ใหญ่เพียงพอแล้วไม่จำเป็นต้องใช้ใบรับรองความจำเป็นในการอยู่หอพัก ซึ่งคล้ายกับการรับรองความประพฤติ โดยนิสิตระดับปริญญาเอกท่านหนึ่งได้ให้ความเห็นว่า "...ปกติแล้วก่อนมาเรียน พี่ที่ทำงานซึ่งอยู่ในระดับผู้บริหาร มีแต่จะเซ็นรับรองความประพฤติให้คนอื่นก็เพิ่งจะมีนี้แหละที่ต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษามาเซ็นรับรองความประพฤติให้พี่ วันที่พี่ไปให้อาจารย์เซ็นอาจารย์ก็งง ๆ แล้วก็หัวเราะ พี่ก็เลยอธิบายให้ท่านฟังว่า จะต้องใช้เป็นหลักฐานในการสมัครเข้าพักอาศัยในหอพักศึกษิตินเวสส์ ท่านก็ไม่ได้ถามอะไร แล้วก็เซ็นให้พี่คิดว่าอาจารย์แต่ละท่าน ก็มีงานมากพออยู่แล้ว เหมือนกับเป็นการเพิ่มงานให้ท่าน โดยไม่จำเป็น..." ซึ่งในการสมัครในปีต่อ ๆ มา ก็ไม่ได้ใช้หลักฐานในส่วนนี้

การสัมภาษณ์

นิสิตที่พักต่อ จะมีจำนวนน้อยกว่านิสิตภายนอกที่สมัครเข้ามาอยู่ใหม่ จำนวนวันที่ใช้ในการสัมภาษณ์จึงแตกต่างกัน นิสิตภายในจะใช้เวลาสัมภาษณ์ประมาณ 5 วัน ส่วนนิสิต

ภายนอกจะใช้จำนวนวันในการสัมภาษณ์มากกว่า โดยจะขึ้นอยู่กับว่าในแต่ละปีจะมีจำนวนผู้มาสมัคร มาก-น้อย เพียงใด และจำนวนนิสิตที่เข้าสัมภาษณ์ในแต่ละวันก็จะมากกว่า ผู้ที่จะเป็นกรรมการในการสัมภาษณ์ก็จะมีจำนวน 4-5 คน ประกอบด้วย กรรมการในส่วนของกรรมการบริหาร 1 ท่าน ซึ่งส่วนมากจะเป็นผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต อนุสาส์กและ (หรือ) ผู้ช่วยอนุสาส์ก จำนวน 1 หรือทั้ง 2 ท่าน ผู้จัดการหอพัก 1 ท่าน และกรรมการหอพักศึกษิตนิเวศน์ในส่วนของนิสิต จำนวน 1 ท่าน

หลักเกณฑ์สำคัญที่ใช้ในการพิจารณาในการสัมภาษณ์ มีดังนี้

1. มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด และไม่มีญาติในกรุงเทพ และปริมณฑล
2. สภาพเศรษฐกิจของผู้สมัคร
3. มีปัญหาทางครอบครัวหรือไม่
4. ระดับการศึกษา โดยจะพิจารณา ให้นิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาก่อนนิสิต

ปริญญาบัณฑิต โดยกำหนดสัดส่วนนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา : นิสิตระดับปริญญาบัณฑิต เป็น 1:1 และจะปรับให้จำนวนนิสิตบัณฑิตศึกษามากกว่าปริญญาบัณฑิต

จำนวนของนิสิตที่มาสมัครในระยะแรกที่หอพักเปิดให้บริการ คือ ประมาณภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2532 มีไม่มาก เนื่องจาก นิสิตส่วนมากยังไม่ทราบข่าวสารเปิดให้บริการของหอพักนี้ แต่ในปีต่อ ๆ มา จะรับนิสิตเพิ่มได้จำนวนน้อยลง และผู้มาสมัครก็จะมีจำนวนมากขึ้น ซึ่งสาเหตุหนึ่งนอกจากจำนวนนิสิตที่ทางมหาวิทยาลัยรับได้มากขึ้นแล้วยังเนื่องจากปัญหาเรื่องการจราจรในกรุงเทพในปัจจุบัน และหอพักศึกษิตนิเวศน์ เป็นของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความปลอดภัยสูงกว่าหอพักเอกชนอื่น ๆ เพราะมีแต่นิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพัก นิสิตคนหนึ่งหอพักได้กล่าวว่า "ตอนปี 33 คือ ปีแรกที่พี่มาอยู่ นิสิตยังไม่เต็มหอพักเลย ปีหลัง ๆ นี้มากขึ้น จนเดี๋ยวนี้ (ปี 2537) ปีหนึ่งรับเพิ่มได้ไม่กี่คน" ซึ่งจากข้อมูลที่ได้ในการสัมภาษณ์ผู้บริหารหอพักท่านหนึ่งได้กล่าวว่า "ในช่วงต้น ๆ ที่หอพักเปิดโดยเฉพาะในเทอมแรก จะรับได้เกือบหมด เพราะคนรุ่นน้อย เทอมต้น ปี 33 ยังไม่เต็มหอ ปี 34 ก็มากขึ้น การสกรีนผู้ที่มาสมัครก็ยังไม่มากนัก แต่ปี 37 นี้รับได้น้อย มีการ

แบ่งสัดส่วนระหว่างนิสิต ป.ตรี กับ ป.โท แต่ที่กำหนดให้มี ป.โท มากกว่าเพราะเด็ก ป.ตรี จะมีหอในอยู่แล้ว"ในการกำหนดคะแนนที่กรรมการสัมภาษณ์แต่ละท่านให้ นั้น จะมีการตกลงกันว่า ผู้เข้าสัมภาษณ์แต่ละคนได้กี่คะแนน แล้วนำมารวมกัน หาด้วยจำนวนกรรมการในแต่ละวัน ก็จะเป็นคะแนนของนิสิตแต่ละคน

การทำสัญญาเช่าพักอาศัย

ฝ่ายจัดการของหอพักศึกษิตินิเวศน์ จะเปิดเผยกำหนดวันมาฟังผลที่บริเวณบอร์ดประชาสัมพันธ์ของหอพัก วันประกาศผลจะกำหนดหลังจากวันสุดท้ายของวันสัมภาษณ์ ประมาณ 1 สัปดาห์ โดยจะประกาศรายชื่อ ผู้ที่มีสิทธิ์เช่าพักอาศัย พร้อมทั้งรายชื่อสำรอง เมื่อผู้มีสิทธิ์ได้สละสิทธิ์การเข้าพัก โดยจะประกาศแยกเป็น นิสิตชาย, นิสิตหญิง, ห้องปรับอากาศ, ห้องพัดลม จากนั้นนิสิตที่มีสิทธิ์เข้าพักจะต้องทำสัญญาเช่าพักอาศัย โดยเจ้าหน้าที่หอพักจะแจกเอกสารเกี่ยวกับข้อปฏิบัติของผู้เช่าพักอาศัย และกฎระเบียบต่าง ๆ ให้ผู้เข้าพักได้ทราบ เพื่อปฏิบัติและในวันทำสัญญานี้ ผู้เข้าพักจะต้องจ่ายเงินประกันค่าเช่าพักอาศัย จำนวน 1,200 บาท และจ่ายเงินค่าเช่าพักล่วงหน้า ในแต่ละเดือนรวมค่าซักรีดเครื่องนอน (หอพักจะกำหนดให้จ่ายเงินภายในวันที่ 5 ของทุกเดือน) รวม 1,350 บาท และใบรับรองด้านการเงินของผู้เช่าอาศัย ซึ่งลงนามโดยผู้ปกครองของผู้เข้าพัก และหอพักจะแจ้งให้ทราบถึงชั้นและหมายเลขห้องพักในวันเข้าพัก ทางหอพักจะมีรายการให้ผู้เข้าพักตรวจสอบเครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในห้องที่จะพักว่ามีครบหรือไม่ ชำรุดเสียหายหรือไม่ เพื่อจะได้แจ้งซ่อม เมื่อเรียบร้อย ผู้พักจะต้องลงนามรับทราบว่าไม่มีเครื่องใช้ชำรุดเสียหายและต้องลงนามในเอกสารข้อปฏิบัติของผู้พักอาศัยเก็บไว้เป็นหลักฐานกับทางหอพัก 1 ชุด และเก็บไว้เอง 1 ชุด (เอกสารในภาคผนวก ค)

การจัดทำบัตรประจำตัวผู้เข้าพักอาศัย

ฝ่ายจัดการจะทำบัตรประจำตัวผู้เข้าพักอาศัยทุกคน โดยผู้เข้าพักจะได้รับบัตรประจำตัว ภายหลังจากทำสัญญาเข้าพัก ประมาณ 1-2 สัปดาห์ จากการสัมภาษณ์นิตินิยมพักมีความเห็นว่าวิธีทำบัตรประจำตัวผู้เข้าพักนี้เป็นวิธีการที่เหมาะสม

การยกเลิกการเข้าพักอาศัยในห้องพัก

การยกเลิกการเข้าพักอาศัยในห้องพัก จะมีในกรณีต่าง ๆ ดังนี้

1. หหมดสัญญาการเข้าพักอาศัย ในสัญญาการเข้าพักอาศัยของนิตินิตแต่ละคนจะระบุวันหมดสัญญาไว้ ถ้านิตินิตต้องการที่จะอยู่ห้องพักต่อ นิตินิตจะต้องสมัครอยู่ต่อ โดยห้องพักจะกำหนดวันที่ให้นิตินิตกรอกใบสมัครเพื่ออยู่ห้องพักต่อ ผู้ที่ไม่สมัครจะต้องกรอกเอกสาร เพื่อยกเลิกการเข้าพักอาศัย ซึ่งในส่วนนี้ ตามความเห็นของนิตินิตที่พักอาศัยจะไม่เห็นด้วยในการที่จะต้องมากรอกเอกสารยกเลิกนี้ เนื่องจากในสัญญาการเข้าพักอาศัยก็ได้ระบุวันครบกำหนดหรือวันสิ้นสุดสัญญาไว้แล้ว "ไม่เห็นด้วยกับการที่จะต้องมากรอกใบยกเลิกการเข้าพักอีก ก็ในเมื่อในสัญญาก็ระบุวันสิ้นสุดไว้แล้ว ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาทำงานซ้ำซ้อน ไม่มีประโยชน์ เสียเวลาทั้งของนิตินิตเอง และก็น่าจะเป็นการเพิ่มงานของผู้ปฏิบัติเองด้วย..."

2. การจบการศึกษา นิตินิตจะต้องแจ้งให้ฝ่ายจัดการห้องพักทราบล่วงหน้าเป็นเวลา 30 วัน เพื่อที่ห้องพักจะได้จัดผู้เข้าพักอาศัยแทน

3. ประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือไม่ปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ที่ห้องพักกำหนด กฎระเบียบนั้นกำหนดขึ้นโดยฝ่ายจัดการร่าง และเสนอคณะกรรมการบริหารพิจารณา เมื่ออนุมัติจึงกำหนดขึ้นเป็นกฎระเบียบ และข้อปฏิบัติ ตามความคิดเห็นของนิตินิตในห้องพัก ส่วนมากจะมีความเห็นว่า กฎ ระเบียบและข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อการปฏิบัติจริงในส่วนนี้น่าจะได้มีการพิจารณาร่วมกัน ระหว่าง คณะกรรมการบริหาร, ฝ่ายจัดการ และ คณะกรรมการนิตินิต หอพักศึกษานิเวศน์ กฎ ระเบียบเหล่านี้ จึงจะเป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้จริง

เพื่อประโยชน์ทั้งผู้รักษาและผู้ปฏิบัติตามกฎ และความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหอพัก "ข้อบังคับบางข้อมองดูแล้วเป็นนามธรรม ซึ่งไม่น่าจะเป็น กฎ ระเบียบ เช่น ให้มีความซื่อสัตย์ น่าจะเป็นคุณธรรมที่ผลิตในหอพักควรมี และบางข้อก็ปลีกย่อยมากเกินไป บางข้อก็ไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เช่น ห้ามปรุงอาหารภายในห้องพัก ยกเว้นบริเวณที่จัดไว้ให้ แต่ไม่เห็นหอพักจัดไว้ให้บริเวณไหน หรือห้ามตากเสื้อผ้าภายในห้องพัก ถ้าน้ำหยดลงพื้นเสื้อผ้าจะต้องโดนปรับ ซึ่งความเป็นจริงเกือบทุกห้องก็ตากเสื้อผ้า โดยเฉพาะห้องที่มีระเบียง..." นิสิตบางคนให้ความเห็นว่า "กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่กำหนดขึ้น อ่านดูแล้วเหมือนกับว่า ฝ่ายจัดการมองพวกเราเป็นเด็กอนุบาล จริง ๆ แล้วส่วนใหญ่ก็จะบรรลุนิติภาวะแล้ว พวกปริญาโท ปริญาเอก เป็นส่วนใหญ่ด้วย"

นิสิตที่พักอาศัยส่วนมากจึงไม่สนใจใน กฎ ระเบียบต่าง ๆ มากนัก ซึ่งกฎ ระเบียบบางข้อก็เป็นสิ่งที่โดยปกตินิสิตก็จะปฏิบัติถูกต้องอยู่แล้ว ข้อห้ามบางข้อที่นิสิตมองว่าไม่ถูกต้อง นิสิตก็จะละเลย ไม่สนใจ ส่วนนิสิตที่แสดงพฤติกรรม หรือประพฤติตนไม่เหมาะสม นั้น เช่นกรณีที่ส่งเสียงดัง รบกวนผู้พักอาศัยอื่น หรือมีการดื่มสุราในหอพักและส่งเสียงดัง ก็จะมีการรายงานให้อนุสาวรีย์หอพักอาศัย โดยจะมีการตักเตือน ถ้ากระทำอีกจะถูกพิจารณาตัดสิทธิ์ในการเข้าพักอาศัยต่อ

การคืนเงินประกันของชำระค่าน้ำ

การคืนเงินประกันของหอพักให้กับผู้เช่าพักอาศัยเมื่อยกเลิกการเช่าพัก เมื่อผู้เช่าพักอาศัยแจ้งยกเลิกการเช่าพักในระยะแรก (ตั้งแต่หอพักเริ่มเปิดให้บริการ จนถึงปีการศึกษา 2537) และออกจากหอพัก ในวันที่แจ้งออก เจ้าหน้าที่หอพักจะขึ้นมาสำรวจเครื่องใช้ภายในห้องพักว่ามีสิ่งใดขาดหรือชำระค่าน้ำหรือไม่ ถ้าครบถ้วน นิสิตผู้นั้นจึงจะออกจากหอพักได้ และหอพักจะแจ้งกำหนดวันมารับเงินค่าประกันคืน จะกำหนดไว้ประมาณ 15 วัน หลังจากนิสิตออกจากหอพัก ซึ่งทำให้นิสิตที่ย้ายออกมักจะไม่สะดวกที่จะมารับเงินประกันคืนในวันหลัง เพราะนิสิตจะอยู่ต่างจังหวัด จะต้องเสียเวลาเดินทางมาเพื่อรับเงิน

ค่าประกันดังกล่าว ดังที่นิสิตผู้หนึ่งได้กล่าวว่า "...หอพักน่าจะจ่ายเงินค่าประกันคืนให้เลย ในเมื่อตรวจสอบดูแล้วไม่มีสิ่งของเสียหายต้องมารับวันหลัง ไม่สะดวกเลย แล้ววันรับ ก็วันทำงาน ต้องลางานมา เสียเวลา เสียค่าเดินทาง ไม่คุ้มค่าเลย ค่ารถไปกลับเกือบจะพอ ๆ กับเงินที่จะมารับ หอน่าจะส่งทางไปรษณีย์ ชนาคดีไปให้จะหักเงินค่าส่งก็ไม่ว่ากันอยู่แล้ว..." ที่ผ่านมาก็ได้มีปัญหาเกี่ยวกับการคืนเงินประกันเนื่องจากนิสิตจะต้องนำใบเสร็จรับเงินค่าประกันที่หอพักออกไว้ให้ มาส่งคืน จึงจะรับเงินค่าประกันคืนได้ จึงทำให้เกิดปัญหาใบเสร็จรับเงินค่าประกันนี้สูญหาย ทำให้เป็นการยุ่งยากมากในการรับเงินประกันคืน และนิสิตมองว่าถ้าทำผิดระเบียบในการจ่ายเงิน เช่น เมื่อทราบว่าจบการศึกษา แต่อาจจะแจ้งทางหอพักไม่ทันตามเวลาที่หอพักกำหนด ซึ่งระเบียบกำหนดว่าจะไม่คืนเงินประกัน นิสิตจึงไม่จ่ายค่าเช่าพักในเดือนสุดท้ายที่พัก หอพักก็ยึดค่าประกันไว้แทนอยู่แล้ว นิสิตจึงมีความคิดเห็นว่าหอพักมองผลประโยชน์ในส่วนนี้มากเกินไป คือจะออกมาในรูปของธุรกิจมากเกินไป ซึ่งฝ่ายกิจการเห็นว่าการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ขึ้น ก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของฝ่ายจัดการ ซึ่งเป็นการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจนเป็นระบบ และเป็นการฝึกฝนให้นิสิตได้รู้จักระเบียบมีขั้นตอนในการปฏิบัติ และฝึกฝนให้นิสิตมีความรับผิดชอบด้วย

นอกจากมีสิ่งของชำรุด เสียหาย ก็จะถูกเป็นค่าประกันเท่ากับมูลค่าของมัน และให้นิสิตมารับเงินค่าประกันส่วนที่เหลือคืนหลังจากวันที่ย้ายออกไป 30 วัน แต่ในปีการศึกษา 2538 นี้ หลังจากเจ้าหน้าที่ได้สำรวจเครื่องใช้ภายในห้องพัก ถ้าไม่ชำรุดเสียหายจะคืนเงินประกันให้กับนิสิตในวันทีออกจากหอพัก

งานธุรการอื่น ๆ

ได้แก่งานด้านการจัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ และงานการประชุมสัมมนา หอพักจะประกาศประชาสัมพันธ์ กำหนดการต่าง ๆ ที่นิสิตควรทราบ เช่น กำหนดวันรับสมัครนิสิต เข้าพักอาศัยในหอพัก และสมัครอยู่หอพักต่อ กำหนด วัน-เวลา การส่งซักเครื่องนอน ฯลฯ

โดยจะปิดประกาศไว้ที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหอพัก ถ้าเป็นเรื่องที่สำคัญ ก็จะประกาศไว้ที่บริเวณประตูทาง เข้า- ออก ของนิสิตที่พักอาศัยในหอพัก ในการประกาศ หอพักจะปิดประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อน กำหนดเวลาปฏิบัติทุกครั้ง ซึ่งนิสิตทุกคนจะต้องเดินผ่านประตูนี้ เมื่อจะเข้า หรือออกจากหอพัก ก็จะได้เห็นประกาศดังกล่าว นอกจากประกาศที่เกี่ยวข้องกับหอพักแล้ว ยังมีประกาศของทางมหาวิทยาลัย ที่เกี่ยวข้องกับนิสิต

1.2 งานบุคลากร

การจัดบุคลากรหอพัก ฝ่ายจัดการจัดบุคลากรเท่าที่จำเป็น คือ ไม่ได้บรรจุบุคลากรครบในทุกตำแหน่งของงาน เนื่องจากปริมาณของงานที่จะต้องรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งมีไม่มาก จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารท่านหนึ่ง กล่าวว่า "...จะจัดคนเท่าที่จำเป็น เพราะปริมาณงานในแต่ละตำแหน่งมีไม่มาก เมื่อเทียบกับเอกชน เช่น เจ้าหน้าที่การเงิน จะจัดวันจ่ายเงิน 5-10 วัน แรกของเดือน นอกจากนี้ก็จะทำงานธุรการอื่น ๆ ต่างก็จะไม่ทำเฉพาะงานช่าง ถึงจะประหยัดค่าใช้จ่ายได้ แต่ในลักษณะนี้ก็มีปัญหาในเวลาที่ลาหยุดงาน คนน้อย..." นอกจากการดูแล เจ้าหน้าที่ คนงาน ภารโรง ช่างเทคนิคที่ทำงานเกี่ยวกับหอพักแล้ว ในฝ่ายจัดการจะต้องรับผิดชอบมอบหมายงานและดูแลเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย และเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดโดยวิธีจ้างบริษัท โดยมอบหมายงานที่จะต้องทำและตรวจสอบ ดูแลให้เป็นตามที่กำหนด โดยในส่วนของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย จะแบ่งหน้าที่เป็นผลัด ผลัดละ 2 คน และในปัจจุบันเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด วันละ 3 คน โดยที่ ทำความสะอาดชั้น 1 และ 2 จำนวน 1 คน ชั้น 3, 4 และ 5 จำนวน 1 คน ชั้น 6, 7 และ 8 อีก 1 คน

1.3 งานบริการและสวัสดิการต่าง ๆ

บริการและสวัสดิการ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่หอพักจัดให้นิสิต แบ่งได้เป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นการบริหารเพื่อความสะดวกในชีวิตประจำวัน บริการสันตนาการ บริการเพื่อความปลอดภัยและบริการเพื่อความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย

บริการเกี่ยวกับความสะดวกในชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย

1. บริการ ซัก รีด เสื้อผ้า

ฝ่ายจัดการได้จัดหาบริษัทเพื่อให้บริการรับ ซัก อบ รีด เสื้อผ้า ของนิสิตที่พักอาศัยในหอพัก เพื่อความสะดวกสำหรับนิสิตที่ไม่สะดวกในการที่จะ ซัก รีด เสื้อผ้าเอง ซึ่งก็ได้กำหนดให้บริษัทคิดค่าบริการอย่างสมเหตุสมผล เพื่อผลประโยชน์ของนิสิต ในการว่าจ้างบริษัทนี้ จะมีการกำหนดระยะเวลาในการทำสัญญา คือ 1 ปี ถ้าบริษัทให้บริการได้ตามข้อกำหนดต่าง ๆ ของฝ่ายจัดการก็จะมีการต่อสัญญาได้ ที่ผ่านมามีการเปลี่ยนแปลงบริษัทที่ให้บริการนี้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่เนื่องจากบริษัทเหล่านั้นไม่สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของฝ่ายจัดการได้ จากความคิดเห็นของนิสิตที่ใช้บริการดังกล่าว ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า บริการซัก รีด มีความสะอาดพอใช้ และมีความสะดวก เพราะสถานที่บริการอยู่ภายในหอพัก อีกทั้งนิสิตยังไม่ต้องกังวล หรือใช้เวลาในการซัก และรีด ซึ่งใช้เวลามาก ดังที่นิสิตรุ่นพี่คนหนึ่งที่อยู่หอพักนี้มานานหลายปี ได้กล่าวว่า "...ร้านซักรีดร้านแรก ๆ ที่พ็อยู่ ก็ซักรีดใช้ได้ ตรงเวลา สะอาดและเรียบร้อย แต่ก็จะอยู่ไม่นาน เปลี่ยนบ่อย ก็ไม่รู้ทำไม ร้านที่รีดอยู่ปัจจุบันนี้ ก็ซักรีดดี เห็นเจ้าของร้านมาดูแล บางทีก็ลงมือทำเอง แต่ไม่ได้รับซักรีดชุดเครื่องนอน คือ พก ผ้าปู ปลอกหมอน ผ้าห่ม ชุดเครื่องนอน มีร้านอีกร้านหนึ่งมารับต่างหาก ส่งซัก 9 โมงเช้า จะได้คืน ประมาณ 4-5 โมงเย็น ได้แค่ ผ้าปูกับปลอกหมอน ผ้าห่มจะได้วันรุ่งขึ้น ทางหอน่าจะไว้ 2 ชุด จะได้ไม่มีปัญหานี้ คนบ่นกันมากเลย เรื่องส่งเครื่องนอนซัก..." นอกจากนี้ นิสิตชายคนหนึ่งยังได้กล่าวถึงเรื่องการส่งเครื่องนอนซักว่า "...ผมก็ไม่ใช้คนสกปรกนะ เพื่อน ๆ มักจะว่าผมสะอาดไปซะด้วยซ้ำ ผมซักผ้า รีดผ้าเอง เพราะคิดว่า นอกจากจะได้สบายใจเราแล้ว ยังเป็นการคลายเครียดด้วย แต่เครื่องนอนที่ส่งซัก ผมว่าถ้าให้ผมซักเอง ยังสะอาดกว่า ส่งเข้าได้เย็น แต่ก็ได้ไม่ครบตามที่ส่ง ผ้าห่มจะไม่ได้ เป็นอันว่าต้องทนนอนไม่มีผ้าห่มไปอาทิตย์ละ 1 วัน เพราะจะได้ผ้าห่มวันรุ่งขึ้นน่าจะได้อีกปัญหาในจุดนี้ได้..." ในปัจจุบัน ฝ่ายจัดการจะมีเครื่องนอนให้ 2 ชุด ต่อนิสิต 1 คน เมื่อส่งชุดหนึ่งซักก็ได้อีกชุดหนึ่งคืนให้ใช้ จึงเป็นการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในเรื่องการได้

เครื่องนอนไม่ครบ จากปัญหานี้ ฝ่ายจัดการได้กล่าวว่า เนื่องจากนิสิต ไม่ส่งเครื่องนอน ชักตามกำหนด เช่น ชั้น 2 กำหนดให้ส่งเครื่องนอนชักทุกวันอังคาร บางคนก็ส่งบางคนก็ไม่ส่ง ทำให้จำนวนผ้าที่ร้านจะมารับไปชักรนั้น ไม่แน่นอน จำนวนน้อยเกินไป ทางร้านก็ไม่อยาก จะมารับ เพราะไม่คุ้มค่าน้ำมันรถ และนอกจากนี้ยังเป็นการทำให้ผ้าสะสมความสกปรกไว้ ทำให้ชักสิ่งสกปรกออกได้ยาก อายุการใช้งานก็น้อยลง แต่ปัจจุบันก็ได้แก้ปัญหาไปแล้ว โดยกำหนดให้มีเครื่องนอน จำนวน 2 ชุด ต่อนิสิต 1 คน จากข้อเสนอแนะของนิสิตต้อง การให้หอพักจัดหาตู้บริการ ชัก อบผ้า ชนิดหยอดเหรียญ เพื่อให้นิสิตมาใช้บริการด้วยตนเอง

2. ลานซักล้าง

หอพักได้จัดพื้นที่บริเวณชั้น 6 ไว้สำหรับให้นิสิตได้ใช้ซัก และตากเสื้อผ้า ซึ่งจะ สามารถซักได้พร้อม ๆ กัน 3-4 คน และจัดราวเหล็กไว้ให้นิสิตได้นำผ้าตาก มีนิสิตจำนวนมาก มาใช้ลานซักล้างนี้ โดยส่วนใหญ่จะเป็นนิสิตหญิง ราวตากผ้าที่หอพักจัดไว้ให้จึงมีจำนวน ไม่พอเพียง ทำให้ต้องตากผ้าติดกันมาก ทำให้ผ้าแห้งได้ยาก แต่ก็มีนิสิตบางคน นำผ้ามา ตากไว้หลายวัน โดยไม่ได้มาเก็บ ทำให้เนื้อที่ในการตากผ้าซึ่งมีจำกัด ยิ่งน้อยลงไปอีก มีการสูญหายของผ้าที่นำมาตาก บางครั้งก็เนื่องมาจากหีบผัดไป ก็จะนำไปวางคืนไว้ บริเวณที่เดิม แต่ก็มี การสูญหายด้วยสาเหตุอื่น ซึ่งก็ไม่สามารถทราบได้ว่าผู้ใดหีบไป โดย เจตนาหรือไม่ อาจจะเป็นนิสิตด้วยกันเอง หรือคนทำความสะอาด เพราะผู้ที่สามารถเข้า ไปในเขตพักอาศัยได้นั้น นอกจากนิสิตผู้พักอาศัยแล้ว เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการ และคนรักษา ความสะอาดก็สามารถเข้าไปในเขตพักอาศัยได้ การประกาศเรื่องเสื้อผ้าที่ตากไว้สูญหาย นิสิตจะใช้วิธีเขียนลงในกระดาษแล้วนำไปติดประกาศไว้ในลิฟท์บ้าง ติดไว้ที่บอร์ดกิจกรรม ของนิสิตบ้าง หรือใช้วิธีสอบถามกันปากต่อปาก ซึ่งบางครั้งก็ได้คืน แต่ส่วนใหญ่จะไม่ได้คืน และนอกจากนี้ยังมีนิสิตบางคน นำผ้าของตนมาแช่ทิ้งไว้ในอ่างซักล้าง ซึ่งเป็นของส่วนรวม ทำให้ผู้อื่นจะมาซักผ้า ไม่สามารถทำได้ เนื่องจากอ่างซักล้างเต็ม จนกระทั่งมีผู้สังเกต ว่าเสื้อผ้านั้นเป็นของผู้ใด ซึ่งจะสังเกตได้จากชนิด แบบ และสีของเสื้อผ้า คือ เห็นใคร ใส่ก็จะสันนิษฐานได้ว่า เป็นเสื้อผ้าของนิสิตชายหรือหญิง และเป็นของใคร และนิสิตก็ได้

แก้ปัญหาโดยการพูดคุยกันเอง ซึ่งนิสิตคนที่ใช้ของส่วนกลางเป็นของตัวเองเช่นนี้ ก็จะเป็นคนเดิม ๆ เป็นส่วนใหญ่ และมักจะเป็นนิสิตชาย ซึ่งก็มีจำนวนเล็กน้อย และนิสิตแก้ปัญหาโดยการพูดคุยกับผู้ที่กระทำเช่นนั้น ก็ทำให้ปัญหานั้นลดน้อยลง ในกรณีการจัดลานซักล้างนี้ จากการสังเกตและการสัมภาษณ์พูดคุย พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีความต้องการให้ฝ่ายจัดการได้จัดที่สำหรับตากผ้า ซึ่งส่วนหนึ่งต้องการให้มีหลังคา เพื่อใช้เมื่อเวลาฝนตก และอีกส่วนหนึ่งอยู่ภายนอกหลังคา นอกจากนี้ จะเป็นการทำความสะอาดเมื่อใช้เสร็จ ซึ่งนิสิตส่วนมากรับทราบว่า ต้องช่วยกันรักษาความสะอาด เมื่อใครใช้ก็ควรจะทำสะอาด เพื่อผู้ที่มาใช้ต่อสามารถที่จะใช้ได้ เนื่องจากเป็นทรัพย์สินส่วนรวม

3. บริการนำดื่ม

หอพักได้จัดเครื่องทำความเย็นไว้คอยให้บริการแก่ผู้พักอาศัยไว้ทุกชั้น ชั้นละ 1 เครื่อง และให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดเครื่องเป็นประจำ ในเรื่องของความสะอาดโดยส่วนรวมมีความสะอาดพอใช้ ขึ้นอยู่กับคนทำความสะอาดแต่ละชั้นจะขยันมากน้อย เช่นจากการสัมภาษณ์นิสิตหญิงคนหนึ่ง ซึ่งอยู่ชั้น 3 ได้กล่าวว่า "...ชั้น 3 คนทำความสะอาดบริษัทนี้ค่อนข้างขยัน และก็ทำงานดี สะอาด เรียบร้อย จะล้างเครื่องทำความเย็นประมาณสัปดาห์ละครั้ง เห็นหน้าหมดก็ยกมาใส่ใหม่ แต่ส่วนใหญ่ในชั้นจะช่วยกันเอง แต่เพื่อนที่อยู่ชั้น 4 จะบ่นมากกว่า เครื่องไม่สะอาด พอรองน้ำจะดื่มก็มีเศษผงเล็ก ๆ เต็มไปหมดเลย บอกให้คนทำความสะอาดเขาล้าง ก็ล้างไปงั้นเอง ก็ยังไม่ค่อยสะอาดอยู่ดี เพื่อนเขาก็เลยลงมากดน้ำชั้น 3 แทน เคยแจ้งหอพักก็ไม่ค่อยได้ผล ดิฉันไม่กล้าแจ้งก็เหมือนเดิม เพื่อนเลยบอกว่าเบ๊ คนอื่นไม่เห็นพูดอะไรเลย มีเขาคอยจู้จี้จุกจิกคนเคี้ยวเลยเลิกดื่กว่า..." ในเรื่องการดูแลทำความสะอาดต่าง ๆ ฝ่ายจัดการก็ได้ให้เจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบอยู่เสมอ แต่เนื่องจาก จำนวนเจ้าหน้าที่มีน้อย ไม่เพียงพอและก็ยังมียานอื่น ๆ ด้วย จึงดูแลไม่ทั่วถึง และอีกส่วนหนึ่งต้องการจะให้นิสิตได้ช่วยกันดูแลเป็นหูเป็นตาด้วย เนื่องจากเป็นผู้รับบริการโดยตรง ถ้ามีปัญหาอย่างไรก็ให้แจ้งที่ฝ่ายจัดการ โดยจะมีแบบฟอร์มสำหรับกรอก รวมทั้งอุปกรณ์ต่าง ๆ ซ้ำรุคเสี่ยหาย ก็สามารถแจ้งทางฝ่ายจัดการได้ในเวลาราชการ ซึ่งข้อมูล

ที่ได้จากการสังเกต และการสัมภาษณ์ พบว่านิสิตมีความคิดเห็นว่า พอใจกับการบริการ
ที่จัดให้ แต่ต้องการให้ปรับปรุงเรื่องความสะอาดของเครื่องและถังพลาสติกบรรจุน้ำเพิ่มขึ้น
และจากการสังเกต เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่ก็จะช่วยกันดูแล เช่นเมื่อน้ำดื่มหมดก็จะช่วยกันยก
ถังใหม่มาเปลี่ยนใส่แทน

4. บริการตู้เย็น

ในแต่ละชั้นมีตู้เย็นขนาดใหญ่ จำนวน 3 เครื่องต่อชั้น โดยตั้งไว้บริเวณห้อง
รับแขกของแต่ละชั้น จะมีการทำความสะอาดตู้เย็นเป็นประจำ โดยก่อนที่เจ้าหน้าที่จะทำ
ความสะอาด จะแจ้งให้นิสิตในชั้นนั้นได้ทราบก่อน เพื่อนิสิตแต่ละคนที่นำของมาแช่ไว้จะได้
ทราบและนำของ ๆ ตนออกมาก่อน นิสิตจะนำของต่าง ๆ มาแช่ไว้เป็นจำนวนมาก จนบาง
คนไม่สามารถนำมาแช่ไว้ได้ ประเภทของอาหารที่นำมาแช่ไว้ ได้แก่ นม เครื่องดื่มบำรุง
กำลังต่าง ๆ ขนมต่าง ๆ ไอศกรีม น้ำอัดลม กับข้าวสำเร็จรูป ฯลฯ ซึ่งนิสิตบางคนก็นำมา
แช่ไว้เป็นจำนวนมาก ทำให้พื้นที่ซึ่งมีจำกัด ไม่เพียงพอ นิสิตผู้หนึ่งไม่สามารถนำสิ่งของของ
ตนมาแช่ได้ บางคนนำมาไว้จนกระทั่งล้น และบางส่วนก็บูดเน่า ทำให้บางครั้งเกิดกลิ่นซึ่ง
ไม่พึงประสงค์ ในบางชั้นของอาคาร เช่น ชั้น 3 ซึ่งเป็นชั้นพักอาศัยของนิสิตหญิง นิสิตเอง
จะช่วยกันทำความสะอาด ตู้เย็นจะไม่รอเฉพาะเจ้าหน้าที่มาทำเท่านั้น โดยจะร่วมกัน
4-5 คน ช่วยกันทำความสะอาด และจะแจ้งบอกสมาชิกในชั้นให้ทราบ โดยการบอกต่อ ๆ
กัน เนื่องจากของที่นิสิตนำมาแช่ไว้ส่วนมากจะเขียนบอกหมายเลขห้อง และเตียงนอนไว้
ทำให้ทราบว่าของนั้นเป็นของผู้ใด เพื่อเป็นการไม่ให้เกิดการสับสนระหว่างของชนิดเดียวกัน
เช่น นมกล่อง ชนิด ขนาด ลักษณะเดียวกัน และของจำนวนมาก มีกรณีสูญหายบ้างแต่ไม่
มากนัก จากการสัมภาษณ์นิสิตหญิงคนหนึ่งได้กล่าวว่า "...มีคนที่เห็นแก่ตัวเหมือนกัน เช่น
ทานนมกล่องก็จะเอามาแช่ไว้ทีละ 3-4 กล่อง ซึ่งเป็นของคน ๆ เดียว เปลืองที่ ที่แช่ก็
น้อยไม่ค่อยพออยู่แล้ว น่าจะนำมาแช่พอกทานในแต่ละวัน คงจะไม่ทานวันเดียว 3-4 กล่อง
หรอก บางคนก็แช่จนล้น ตัวเองก็จำไม่ได้ ของก็บูดเน่าอยู่ในตู้เย็น บางคนทานน้ำอัดลม
กระป๋อง ไม่หมดก็เอาที่เหลือมาแช่ไว้ ไม่น่าจะทำเพราะเป็นของส่วนรวม ถ้าเป็นคนที่รู้จัก

เคยพูดคุยกับบอก ๆ กัน คุษ ๆ กันไป ส่วนใหญ่ก็จะไม่ทำอีก แต่บางคนก็ไม่สนใจ ของหายก็มี แต่ก็น้อย และก็มีมักจะรู้ว่าใครเป็นคนขโมย คน ๆ นั้นก็จะไม่มีใครคบด้วย มีขนมมากก็จะไม่เรียกคนนั้นมากิน..." ตู๋เฮ็นในชั้นพักอาศัยของนิสิตชาย ก็จะมีของมาไว้เช่นกัน ซึ่งส่วนมากจะเป็น นม และ เครื่องดื่ม น้ำอัดลม จะมีอาหารอื่น ๆ ก็เล็กน้อยไม่มากนัก ซึ่งก็น่าจะเป็นเพราะลักษณะนิสัยในการบริโภคของ ชาย - หญิง ซึ่งส่วนใหญ่จะแตกต่างกัน แต่จากการสัมภาษณ์นิสิตชายคนหนึ่ง กล่าวว่า "...ในตู๋เฮ็นส่วนใหญ่ก็มีนม น้ำอัดลม ผลไม้บ้าง ก็ไม่มากนัก แต่จะดูไม่เป็นระเบียบ นาน ๆ จะล้างตู๋เฮ็นกันซะหนึ่บ บางทีเอานมกล่องแช่ไว้ก็หาไม่เจอ ของที่แช่นมน้อยประเภท แต่ก็มีจำนวนมากเหมือนกัน ถ้าได้ตู๋เฮ็นเพิ่มอีกสักชั้นละ 1 เครื่อง ก็คงจะดี เพราะแต่ละชั้นก็มีคนอยู่ตั้ง 60 คน..." จากความเห็นส่วนใหญ่ของนิสิต ต้องการให้มีตู๋เฮ็นเพิ่มขึ้น เพราะ 1 เครื่องนั้น ไม่เพียงพอกับจำนวนคนในแต่ละชั้น และให้ทำความสะอาดเป็นประจำ นอกจากนั้น ยังให้นิสิตเองช่วยกันดูแลรักษา และควรจะทราบว่า ตู๋เฮ็นเป็นของใช้ส่วนรวม

5. เตารีด และโต๊ะรีดผ้า

ในแต่ละชั้นของอาคาร หอพักได้จัดโต๊ะรีดผ้า และราวสำหรับแขวนผ้าที่รีดไว้ บริการให้นิสิตที่รีดผ้าเอง ส่วนเตารีดนั้น ฝ่ายจัดการให้จัดหาไว้ให้นิสิตได้ยืมใช้ เมื่อนิสิตยืมใช้เสร็จเรียบร้อยแล้ว ก็ควรจะนำลงมาคืนไว้ที่เดิม เนื่องจากเป็นของใช้สำหรับส่วนรวมมีการยืมไปใช้แล้วไม่รับนำมาคืน บางครั้งฝ่ายจัดการต้องปิดประกาศให้ผู้ที่ยืมเตารีดไปใช้นำมาคืน เนื่องจากมีผู้ต้องการใช้ นิสิตบางคนก็จะมีเตารีดส่วนตัวซึ่งได้นำมาเอง จึงไม่ต้องยืม แต่จะต้องนำมารีดบริเวณที่หอพักจัดไว้ให้ ในปัจจุบัน (ปี พ.ศ. 2538) จำนวนเตารีดมีเพียงพอให้บริการ แต่ก่อนหน้านั้น มีจำนวนน้อยจนไม่พอให้บริการ

6. ซารักชาโรค

ซา ที่จัดไว้ในตู้ยาบริเวณห้องนั่งพักผ่อนของชั้น 2 นั้น เป็นลักษณะของยาสามัญประจำบ้าน ซึ่งเป็นยาที่ใช้ระงับอาการเบื้องต้นทั่ว ๆ ไป ยาแก้ปวด แก้ไข้ ยาลดน้ำมูก

แก้อาการไอ เป็นหวัด ยาแก้ปวดท้อง และพอกยาใส่แผล และอุปกรณ์ต่าง ๆ เป็นยาที่ใช้สำหรับการพยาบาลในขั้นต้น ซึ่งในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2537 นั้น ยานี้มีบ้างไม่มีบ้างหรือบางโอกาส นิสิตที่เป็นแพทย์ พยาบาลก็จัดหามาไว้ใช้กันเอง เมื่อมีนิสิตในหอพักเจ็บป่วย ก็จะมาปรึกษาและขอยาที่นิสิตที่เป็นแพทย์ หรือพยาบาล และช่วยกันรักษาพยาบาลในกรณีที่มีอาการไม่มาก ส่วนรายใดที่มีอาการมาก ก็จะช่วยกันนำเพื่อนส่งหน่วยอนามัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (กรณีในเวลาราชการ) หรือนำส่งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ (กรณีนอกเวลาราชการ หรือผู้ป่วยมีอาการหนัก) การหยิบยาจากตู้ยาไปใช้ ส่วนมากนิสิตก็จะขอคำแนะนำจากเพื่อน ๆ ด้วยกันในหอพักที่เป็นนิสิตแพทย์หรือพยาบาล ในหอพักมีนิสิตหญิงที่เป็นพยาบาลมาเรียนต่อในระดับปริญญาโทจำนวนหลายคน ก็จะช่วยเหลือกัน เช่น ในกรณีเพื่อนนิสิตหญิงคนหนึ่งเกิดอาการท้องร่วง ซึ่งขณะนั้นเป็นเวลากลางวัน เพื่อน ๆ นิสิตก็ช่วยกันเรียกรถรับจ้างพาผู้ป่วยไปส่งโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ และอยู่ดูแลอาการจนกระทั่งผู้ป่วยหายเป็นปกติ และโดยส่วนมากนิสิตก็จะแจ้งให้อนุสาสก์ หรือผู้ช่วยอนุสาสก์ได้รับทราบเสมอ ถ้ากรณีที่ผู้ช่วยอนุสาสก์อยู่ที่หอพัก (คือตั้งแต่เวลาเย็นจนถึงรุ่งเช้า) ก็จะเป็นผู้จัดการช่วยเหลือทุกครั้ง การช่วยเหลือดูแลการเจ็บไข้ได้ป่วยนั้น นอกจากนิสิตไทยด้วยกันเองแล้วยังช่วยเหลือนิสิตต่างชาติที่มาพักอาศัยอยู่ด้วย ดังมีกรณีนิสิตชายชาวญี่ปุ่นคนหนึ่งไม่สบาย และลงมาขอยาที่ฝ่ายจัดการ เจ้าหน้าที่ในฝ่ายจัดการได้ขอความช่วยเหลือ โดยเรียกนิสิตคนหนึ่งซึ่งเป็นพยาบาลลงมาให้ความช่วยเหลือ เมื่อนิสิตหญิงผู้นั้นลงมาที่ฝ่ายจัดการ ก็ได้ซักถามอาการ จนพอจะทราบว่านิสิตชาวญี่ปุ่น มีอาการปวดศีรษะ และมีไข้ ในเบื้องต้นจึงพานำยาแก้ปวดศีรษะมาให้ นิสิตชาวญี่ปุ่นรับประทาน โดยอธิบายวิธีการให้ชาวญี่ปุ่นทราบ พร้อมทั้งแนะนำให้นอนพักผ่อน และถ้ายังไม่รู้สึกดีขึ้นก็ให้ไปพบแพทย์ การที่หอพักได้จัดให้มีอาสาสมัครประจำบ้านไว้ นับว่าได้ประโยชน์ต่อนิสิตและเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ภายในหอพักเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นการที่นิสิตได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันในยามเจ็บไข้ ก็แสดงถึงความมีน้ำใจ ความสามัคคี และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในการอยู่ร่วมกันได้เป็นอย่างดี

7. โทรศัพท

ในเรื่องของการบริการโทรศัพทนั้น นับได้ว่าเป็นปัญหาอยู่ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งหอพัก มาจนกระทั่งถึงปัจจุบัน เนื่องจากโทรศัพทสาธารณะที่ใช้โทรออกประเภทหยอดเหรียญ 5 บาท (เป็นเครื่องที่ใช้ได้เฉพาะในกรุงเทพฯ และปริมณฑลเท่านั้น) ที่มีไว้ในหอพักนั้น ในปัจจุบันมีเพียง 2 เครื่อง (ซึ่งใช้การได้ดีเพียง 1 เครื่อง) เมื่อเทียบกับจำนวนนิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก ซึ่งโดยเฉลี่ยจะมีไม่น้อยกว่า 200 คน จึงไม่พอเพียงต่อความต้องการในการใช้ เนื่องจากตู้โทรศัพทสาธารณะ (ซึ่งโทรทางไกลได้ด้วย) บริเวณใกล้หอพักนั้น อยู่ห่างจากหอพักไปประมาณ 50 - 100 เมตร ซึ่งอาจจะไม่ไกลนัก แต่ในเวลากลางคืนค่อนข้างจะไม่มีผู้คนสัญจรไปมามากนัก ซึ่งนิสิตส่วนมากจะต้องใช้โทรศัพทในเวลานั้นและกลางคืน โดยส่วนมากจะโทรศัพทกลับบ้าน เนื่องจากโทรกลางคืนค่าบริการทางไกลจะถูกกว่าในเวลากลางวัน เช่น ในกรณีนิสิตหญิงผู้หนึ่งได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า "ส่วนมากเด็กหอจะใช้โทรศัพทตอนหัวค่ำโทรกลับบ้าน เพราะจะมีคนอยู่บ้านตอนเย็น ตอนกลางวันไม่มีคนอยู่ บ้านพี่ก็เหมือนกัน กลางวันแฟนกับลูกก็ไปทำงาน ไปโรงเรียน จะโทรคุยกับลูกก็ต้องโทรตอนหัวค่ำนี้แหละ อีกอย่างหนึ่งบ้านที่อยู่ไกล ค่าโทรศัพทกลางวันมันแพงด้วย โทรกลางคืนถูกกว่าตั้งครึ่งหนึ่ง แต่ก็ลำบาก มาโทรศัพทที่หนึ่งก็ต้องชวนเพื่อนมาด้วย เพราะมันมีคนไม่ค่อยมีคน บางทีก็ต้องชวนน้อง ๆ ผู้ชายมาด้วยโดยเฉพาะผู้ตรงข้ามสนามกีฬา กลางคืนไม่ค่อยมีคนเดิน แล้วก็เคยมีกรณีวิ่งราวบ่อย ๆ ส่วนใหญ่นิสิตหญิงจะมีปัญหา ผู้ชายไม่ค่อยมีปัญหาหรอก ลองไปถามพวกผู้หญิงจะบ่นเรื่องโทรศัพทกันเกือบทุกคนแหละ ยกเว้นคนที่มีมือถือ" ส่วนโทรศัพทที่รับเข้า คือ เมื่อมีผู้โทรเข้ามาในหอพักนั้นมี 5 เลขหมาย ซึ่งค่อนข้างจะเพียงพอแล้ว ฝ่ายจัดการหอพักก็ได้พยายามติดต่อกับองค์การโทรศัพท เพื่อที่จะขอให้มีการติดตั้งโทรศัพทสาธารณะทั้งประเภทหยอดเหรียญและประเภทใช้บัตรโทรศัพท มาติดตั้งบริเวณหน้าหอพัก แต่ก็ยังไม่สามารถกระทำได้ เนื่องจากองค์การโทรศัพทได้แจ้งว่ามีตู้โทรศัพทสาธารณะบริเวณใกล้เคียงไว้แล้ว ซึ่งกฎเกณฑ์ในการจัดตั้งตู้โทรศัพทนั้น จะต้องอยู่ห่างกันในระยะที่กำหนดไว้ อีกทั้งยังไม่มีคู่สายเพิ่มเติม จึงยังไม่สามารถเพิ่มเลขหมายเพื่อจัดตั้งตู้โทรศัพทให้ได้ ในส่วนของคณะกรรมการนิสิต ก็ได้พยายามที่จะติดต่อในเรื่อง

โทรศัพท์สาธารณะนี้เช่นกัน แต่ก็ยังไม่ได้ผล ท้ายสุดจากการประชุมคณะกรรมการบริหาร หอพัก อนุสาส์นหอพัก และฝ่ายจัดการจึงได้แจ้งให้นิสิตได้ทราบว่า ทางองค์การโทรศัพท์ ไม่สามารถติดตั้งโทรศัพท์สาธารณะเพิ่มให้ได้ เนื่องจากไม่มีคู่สายเพิ่ม (คือ ไม่มีเลขหมาย ใหม่) จากการประชุมร่วมกันระหว่างนิสิตในหอพักในเดือน มิถุนายน พ.ศ.2538 จึงได้ตกลงร่วมกันว่า จะเปลี่ยนโทรศัพท์ที่เป็นเครื่องที่โทรเข้าหอพักจำนวน 2 เลขหมาย ให้เป็น หมายเลขสำหรับโทรศัพท์สาธารณะสำหรับโทรออก โดยขอให้เป็นเครื่องโทรศัพท์ประเภท หยอดเหรียญ จำนวน 1 เลขหมาย และให้เป็นเครื่องประเภทใช้บัตรโทรศัพท์ จำนวน 1 เลขหมาย และให้ฝ่ายจัดการเป็นผู้ดำเนินการติดต่อกับองค์การโทรศัพท์ต่อไป

นอกจากการบริการ และสวัสดิการต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว หอพักยังมีการบริการ ปลีกย่อยอื่น ๆ เช่น การให้ยืมกุญแจสำรองแต่ละห้อง เมื่อเกิดกรณีนิสิตลืมกุญแจไว้ในห้อง หรือกุญแจสูญหาย ติดต่อยืมได้ที่ช่าง ซึ่งอยู่ประจำหอพักในแต่ละวัน โดยต้องชำระเงินค่า ยืมจำนวน 10 บาท ต่อการยืม 1 ครั้ง และต้องรับนำมาคืนเมื่อใช้เสร็จ ในทางปฏิบัติ นิสิตบางคนจึงนำกุญแจห้องและกุญแจตู้เสื้อผ้าของตนเองไปทำกุญแจสำรอง ซึ่งเป็นการ ไม่ถูกต้อง แต่เนื่องจากไม่เห็นด้วยกับการที่จะต้องจ่ายเงินเป็นค่าใช้กุญแจสำรองของหอพัก ซึ่งจุดประสงค์ของฝ่ายจัดการในการให้นิสิตชำระเงินยืมกุญแจสำรองนั้น ก็เพื่อต้องการให้ นิสิตมีความรับผิดชอบ และเอาใจใส่ดูแลในสิ่งของที่ตนต้องรับผิดชอบ เพราะจะต้องส่งคืน กุญแจนี้เมื่อย้ายออกจากหอพัก และบริการที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ หอพักได้จัดห้อง อเนกประสงค์ (ห้อง 108) ไว้สำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิต เช่น จัดประชุม นิสิต ซึ่งได้จัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เช่น โต๊ะ เก้าอี้นั่งอ่านหนังสือ กระจาดน้ำ ติดเครื่อง ปรับอากาศ และไฟฟ้า แสงสว่าง พอเพียงในการอ่านหนังสือ ผู้ที่มาใช้ห้องจะต้องลงชื่อไว้ เพื่อหอพักจะได้เก็บเป็นสถิติในการใช้ห้อง

งานบริการต่าง ๆ ที่หอพักได้จัดให้เป็นสวัสดิการ เพื่อประโยชน์ต่อนิสิต เอื้อ ประโยชน์ในทางการศึกษา นิสิตสามารถศึกษาได้จบตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ จาก การสัมภาษณ์พูดคุยกับคณะกรรมการท่านหนึ่งในฝ่ายบริหารหอพักได้กล่าวว่า "อยากให้นิสิตได้มองเห็นการบริการที่ให้ ว่ามีประโยชน์กับตัวนิสิตมาก นิสิตจะได้จบเร็ว ๆ เป็นการ

เมื่อต่อการศึกษาเล่าเรียน และมองเห็นประโยชน์ของหอพัก ทางหอพักก็อาจจะให้รู้สึกว่ามี
 นิสิตได้เห็นประโยชน์ มองเห็นความดีของหอพัก แต่ก็ไม่ทราบว่าจะมีวันได้เห็นวันนั้นหรือ
 เปล่า" นิสิตในหอพักจะมองว่าตนเอง เป็นผู้รับบริการและหอพักเป็นผู้ให้บริการ เช่น ปัญหา
 เกี่ยวกับบริการโทรศัพท์ ซึ่งจำนวนเครื่องโทรออกไม่เพียงพอแก่ความต้องการของผู้ใช้
 นิสิตจะมองว่าเป็นการบริการที่ทางหอพักควรจะดำเนินการให้ ซึ่งก็อาจจะไม่ทราบว่า หอพัก
 ได้ดำเนินการอย่างไรบ้าง หรือแก้ไขได้บ้าง เนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ พูดคุย
 ขาดการประสานงานกันระหว่างนิสิตและฝ่ายจัดการ รวมทั้งไม่ได้แก้ปัญหาค้นเหตุ จาก
 การสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารท่านหนึ่ง กล่าวว่า "ปัญหาเรื่องโทรศัพท์ไม่พอใช้ เนื่อง
 มาจาก นิสิตพูดโทรศัพท์นาน ไม่ได้แก้ที่จุดนี้ มาแก้ที่ปลายเหตุ โดยการขอเพิ่มโทรศัพท์
 หรือ ปรก.รับโทรศัพท์ซ้ำ ปัญหาเรื่องรับสายไม่ได้นั้น เนื่องจาก คนไม่วางหู, ยามถือหู
 นานเกินไป นิสิตเองไม่ปฏิบัติตามกฎ คือ บัตรอยู่แสดงว่าคนอยู่ บัตรไม่อยู่คนไม่อยู่ การ
 รับผิดชอบต่อความจากการรับโทรศัพท์ ถ้าสาวก็เสียเวลา คนอื่นโทรเข้ามาไม่ได้ หรือนิสิตไปรับ
 สายเครื่องที่อยู่ห้อง ปรก. สาเหตุเหล่านี้ทำให้โทรศัพท์ไม่ค่อยจะว่าง คนอื่นก็เลยโทรเข้า
 ไม่ได้ เพราะสายเต็ม นิสิตควรจะรู้ว่าตนเองมีสิทธิ์แค่ไหน ควรทำตัวอย่างไร เวลา
 มีปัญหาอะไรต้องเคลียร์ทันที ไม่ควรไปพูดกันเองทำให้เกิดความเข้าใจที่ผิด ๆ พูดต่อ ๆ กัน
 ไป ทำให้เป็นปัญหาใหญ่ และบางทีก็เกิดจากความมึนคต นิสิตจะมาสนใจการบริหารงาน
 ของหอพักมากกว่าการปฏิบัติของตัวเอง ในการบริหารงานของหอพักได้นำหลักในการบริหาร
 มาใช้ และเน้นเรื่องคุณธรรม แต่เนื่องจากจะต้องใช้ของส่วนกลางร่วมกัน จึงต้องวาง
 กฎเกณฑ์ในการปฏิบัติ หอพักยามที่จะมองว่าทำอะไร ภาษีได้ข้อจำกัด โดยจะต้องสร้าง
 ความประทับใจให้ผู้พัก ไม่ให้หอเสียผลประโยชน์ และหลักประหัต มีประสิทธิภาพ และ
 นิสิตได้รับประโยชน์" นอกจากปัญหาทางด้านโทรศัพท์แล้ว ยังมีปัญหาในด้านการบริการอื่น ๆ
 เช่น ปัญหาในการให้บริการเกี่ยวกับการ ชัก ริด เสื้อผ้า ปัญหาการใช้ห้องเอนกประสงค์
 โดยคณะกรรมการนิสิตได้รวบรวมข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และปัญหาในการพักอาศัยของ
 นิสิตในหอพัก ที่ได้จากการตั้งกล่องรับความคิดเห็นของคณะกรรมการนิสิตในปี พ.ศ. 2537
 (เอกสารในภาคผนวก ง) บริการที่หอพักจัดให้ นั้น ฝ่ายจัดการมองว่านิสิตควรจะช่วยกัน

ดูแล และต้องการจะฝึกนิสิตให้เกิดการเรียนรู้ เกิดจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบร่วมกัน ปฏิบัติตาม กฎระเบียบ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของส่วนรวม แต่นิสิตส่วนมากมีความเห็นว่าเป็นบริการที่หอพักควรจัดให้ มีความเข้าใจว่า หอพักดำเนินการในรูปธุรกิจ จึงมองว่าการบริการเป็นสิ่งที่นิสิตจะต้องได้รับการสัมภาษณ์ พูดคุย กับคณะกรรมการนิสิต ซึ่งกล่าวว่า "ปัญหาของการบริการต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นน่าจะได้มีการประชุมกันระหว่างกรรมการนิสิต ฝ่ายจัดการหอพัก และอาสาสมัครหอพัก แล้วจึงเสนอที่ประชุมกรรมการบริหาร" ปัญหาและความไม่เข้าใจต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เนื่องมาจากขาดการประชาสัมพันธ์ พูดคุย ทำความเข้าใจร่วมกัน เป็นการหาแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และก่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีในการอยู่ร่วมกัน

นอกจากปัญหาโทรศัพท์ไม่พอให้บริการแล้ว ยังมีปัญหาอื่น ได้แก่ ปัญหาการรับโทรศัพท์ เมื่อมีการโทรเข้ามาในหอพัก (หมายเลขรับเข้ามี 5 เลขหมาย) ผู้ที่ทำหน้าที่รับโทรศัพท์ คือ ยาม หรือผู้รักษาความปลอดภัย ซึ่งจะประจำอยู่ 1 คน บริเวณห้องรักษาความปลอดภัยทางเข้าออก ด้านหน้าหอพัก นอกจากจะมีหน้าที่คอยรับบัตร คั่นบัตร ของนิสิตในหอพัก, แลกบัตรให้ผู้มาติดต่อหอพัก, ดูแลการจอดรถบริเวณหน้าหอพัก, รักษาความปลอดภัยบริเวณหอพัก และรับจดหมาย พัสดุไปรษณีย์ จากบุรุษไปรษณีย์ ไว้ในชั้นวางจดหมายของแต่ละห้องแล้ว ยังมีหน้าที่รับโทรศัพท์ที่โทรเข้ามาในหอพัก ยามบางคนก็ปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี แต่ก็มีบางคนละเลย ไม่ค่อยจะปฏิบัติตามหน้าที่ โดยเฉพาะการรับโทรศัพท์ เคยมีกรณียกหูโทรศัพท์ออกจากเครื่อง หรือถอดปลั๊กสายโทรศัพท์ออก ในช่วงเวลา 22.00 - 06.00 น. ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้กับนิสิตที่พักอาศัย ในยามมีเหตุฉุกเฉิน มีผู้โทรศัพท์ด่วนเข้ามาในหอพัก นิสิตได้แจ้งเรื่องให้ทางฝ่ายจัดการ และอาสาสมัครหอพักได้รับทราบ ซึ่งก็ได้มีการตักเตือนยามผู้นั้นไป แต่เนื่องจากการเปลี่ยนคน และเปลี่ยนบริษัทที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยบ่อย จึงทำให้เกิดกรณีดังกล่าว ทั้งที่เกิดจากการปฏิบัติไม่ถูกต้องและละเลยไม่ปฏิบัติ เช่น ในครั้งหนึ่ง ในช่วงเวลาเช้า ประมาณ 06.00 น. หลังจากผู้วิจัยและเพื่อนในหอพักได้ไปวิ่งออกกำลังกายที่บริเวณสนามกีฬาแห่งชาติ ก็ได้มานั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ที่บริเวณชั้นล่างของหอพัก ซึ่งในช่วงที่นั่งอ่านหนังสืออยู่นั้น ก็ไม่ได้ยินเสียงโทรศัพท์

เรียกเข้ามาเลข ทั้ง ๆ ที่โดยปกติของทุกวันในเวลาประมาณ 06.00 น. จะมีเสียงโทรศัพท์ดังเป็นประจำ (เนื่องจากเป็นเวลาที่สามารถประกาศผ่านเครื่องขยายเสียงเรียกให้นิสิตรับสายในแต่ละชั้นได้) ในขณะที่นอนสาสอกหอพักได้ลงมาอ่านหนังสือพิมพ์ และพูดคุยกับนิสิตในบริเวณนั้นด้วย จากนั้นมีนิสิตชายผู้หนึ่งได้เดินมาบอกกับอนุสาสอกหอพักว่า ที่บริเวณห้องรักษาความปลอดภัยไม่มียามอยู่เลย และเมื่อชะงอกเข้าไปดูที่โทรศัพท์ ปรากฏว่าไม่มีการเสียบปลั๊กโทรศัพท์ไว้ จึงได้เดินมาแจ้งให้อนุสาสอกทราบ อนุสาสอกจึงได้เดินไปดูปรากฏว่าเป็นเช่นนั้นจริง จึงได้เรียกพยามที่รับผิดชอบมาพบพร้อมทั้งซักถาม จึงได้ทราบว่ายามผู้นั้นได้ถอดสายโทรศัพท์ออกตั้งแต่หลังจากเวลา 22.00 น. จนถึงเช้า และได้กระทำเช่นนั้นมาแล้วหลายครั้ง เนื่องจากช้กิจรับโทรศัพท์ อนุสาสอกจึงได้ตักเตือนและแจ้งให้ฝ่ายจัดการได้รับทราบเพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป นอกจากกรณีดังกล่าวแล้ว จากการสัมภาษณ์ พูดคุยกับนิสิตหลาย ๆ คนในหอพัก ได้มีนิสิตผู้หนึ่งเล่าให้ฟังว่า "ยามบางคนก็ขยัน บางคนก็ช้เกียจ และมักจะแอบหลับกลางคืนเป็นประจำ ที่บอกได้ก็เพราะ ในตอนกลางคืนผมมักจะลงมาดูทีวีทุกวัน บางที่ยามก็จะมานั่งดูด้วย บางที่มองไปที่ห้องยาม ก็เห็นหลับปุ๋ยกับโต๊ะ เวลาที่โทรศัพท์เข้า ก็จะไม่ค่อยอยากจะรับ รับช้าจนสายตัดไปเองก็มี บางที่ผมต้องบอกว่ามีโทรศัพท์เข้าให้ไปรับ บางทีนิสิตเดินผ่าน หรือเดินไปปรับกันเองก็มี เพราะยามไม่อยู่"

จากการสัมภาษณ์คณะกรรมการบริหารและฝ่ายจัดการหอพัก ซึ่งกล่าวว่า "ทั้ง ๆ ที่ได้พยายามชี้แจงหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติให้ยามรับทราบและกักตุน ดูแลเป็นประจำก็ยังมีปัญหา มาก สออมรับว่าเรื่องนี้มีปัญหามากทางหอพักก็ต้องการที่จะได้บริษัทที่ดี มีชื่อเสียงมารับผิดชอบ แต่บริษัทใหญ่ ๆ มักจะไม่ค่อยมา เพราะหอเราเป็นหอเล็กใช้บริการน้อยคือ ใช้ยามน้อยคน ส่วนมาบริษัทดี ๆ จะไปให้บริการกับสำนักงานใหญ่ ๆ หรือพวกที่พักอาศัยใหญ่ ๆ มากกว่า เพราะเขาได้รายได้นักว่า ยามก็จะเปลี่ยนหน้าบ่อย เปลี่ยนมาที่หนึ่งก็ต้องสอนงานกันใหม่ คนเก่ง ๆ หรือยามที่ขยัน ๆ บริษัทก็จะเปลี่ยนออกไป เอาคนใหม่มา ทำเหมือนกับใช้หอศึกษิตินิเวศน์เป็นที่ฝึกงาน พอเก่งแล้วก็เปลี่ยนไป เอาคนใหม่มาฝึกต่อ" ที่ผ่านมานอกจากฝ่ายจัดการจะได้คอยดูแลกวดขันยามแล้ว นิสิตเองก็ได้ช่วยกันสอดส่องดูแล ช่วยเหลือกันเอง

ด้วย ก็ทำให้สามารถลดปัญหาลงไปได้บ้าง

8. ลิฟท์

หอพักได้จัดให้มีลิฟท์ไว้ให้บริการแก่นิสิต เนื่องจากอาคารมีความสูงถึง 8 ชั้น เพื่อความสะดวกให้กับนิสิตในการขึ้นลงอาคาร สำหรับผู้ที่พักอาศัยในชั้นที่สูง และการใช้ลิฟท์ยังทำให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความเป็นสัดส่วนของชั้นนิสิตชายและชั้นนิสิตหญิง เมื่อเปรียบเทียบกับอาคารชั้นลงโดยบันได เนื่องจากบันไดชั้นลงจะต้องวนผ่านรอบลิฟท์ ซึ่งอยู่ติดกับบริเวณพักผ่อนและบริเวณห้องน้ำ จะเกิดความไม่เป็นส่วนตัว เพราะชั้น 2 และ 5 เป็นชั้นที่นิสิตชายพัก ส่วนชั้น 3, 4, 6 และ 7 เป็นชั้นที่นิสิตหญิงพักอาศัย เช่น ถ้าใช้การขึ้นลงโดยบันได นิสิตหญิงที่พักอาศัยอยู่ชั้น 3 และชั้น 4 จะต้องเดินผ่านชั้น 2 ซึ่งเป็นชั้นนิสิตชาย ซึ่งเป็นการไม่สะดวก ไม่เป็นสัดส่วน ดังนั้น การใช้ลิฟท์จึงเป็นความสะดวกซึ่งนิสิตทุกคนในหอพักพึงพอใจกับบริการนี้ แต่มีนิสิตหลายคนให้ความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพของลิฟท์ เนื่องจากเริ่มมีพร้อม ๆ กับการสร้างและปรับปรุงอาคารเป็นหอพัก ซึ่งไม่แน่ใจว่าได้มีการตรวจสอบประสิทธิภาพอยู่เสมอหรือไม่ จากการสัมภาษณ์ฝ่ายจัดการได้ให้ข้อมูลว่า "เกี่ยวกับเรื่องลิฟท์นั้นจะมีเจ้าหน้าที่ของบริษัทติดตั้งลิฟท์ มาคอยตรวจสอบลิฟท์อยู่เสมอ" จากการสังเกตพบว่านิสิตส่วนมากจะใช้ลิฟท์ในการขึ้นลงอาคาร ยกเว้นในชั้น 2 ก็จะมีนิสิตชายเดินขึ้นลงโดยใช้บันได เนื่องจากอยู่ใกล้ และไม่ต้องเสียเวลาในการรอลิฟท์ นอกจากนี้ในการขึ้นลงระหว่างชั้น เช่น ชั้น 3 และชั้น 4 นิสิตก็จะใช้การขึ้นลงบันไดเท่า ๆ กับการใช้ลิฟท์

บริการเกี่ยวกับการสันตนาการ

ในด้านการบริการเพื่อการสันตนาการนั้น หอพักได้จัดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสันตนาการ ประกอบด้วย

1. โทรทัศน์

หอพักได้หาโทรทัศน์ไว้ให้บริการข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อความบันเทิงแก่นิสิตที่พักอาศัยในหอพัก ซึ่งในวันธรรมดาจะกำหนดเวลาในการเปิดให้บริการในช่วงเวลาเย็น คือ เวลาประมาณ 18.00 น. โดยขอกุญแจเปิดได้ที่ช่างเทคนิคที่อยู่ประจำหอพัก ส่วนในวันหยุดสามารถเปิดได้ในเวลากลางวัน กรณีที่มีรายการพิเศษต่าง ๆ เช่น การเปิดอภิปรายในสภา การถ่ายทอดสดพระราชพิธีต่าง ๆ ก็ีฬาส้าคัญ ๆ เช่น ซีเกมส์ ฯลฯ กรณีพิเศษซึ่งมักจะมีถ่ายทอดในเวลากลางวันก็สามารถไปขอพิเศษเป็นกรณี ๆ ไปได้ที่ผู้จัดการหอพัก จากการพูดคุยกับนิสิตปริญญาเอกคนหนึ่งได้กล่าวว่า "เรื่องโทรทัศน์นี้เมื่อก่อนตอนเปิดหอแรก ๆ มีเครื่องเดียว คือ เครื่องที่อยู่ชั้นล่าง แล้วต่อมานิสิตก็ได้ขอให้ทางหอพักจัดหาเพิ่มให้อีก 1 เครื่อง ก็คือเครื่องที่ตั้งที่ชั้น 6 ที่ติดกับที่ซักผ้า ก็รู้สึกสะดวกมากขึ้น เวลาที่มีรายการพิเศษก็ไปบอกกับผู้จัดการ เท่าที่เห็นก็จะอนุญาตทุกที โดยที่ไม่เคยเดินมาตรวจดูด้วยว่ามีรายการพิเศษจริงหรือเปล่า พี่ว่าเขาค่อนข้างจะให้เกียรตินิสิตมาก ส่วนนิสิตเองเวลาคู่ที่วิกค่อนข้างจะรู้จักมารยาทกันดี รู้จักว่าเป็นของส่วนรวม ก็ช่วยกันดูแลรักษาจะมีบ้างบางคนเวลานั่งดูทีวีจะเอาเท้าขึ้นมาพาดบนโต๊ะ แต่คนก็จะมองกันมาก พอเห็นคนมองเขาก็เลิกไปเอง" ส่วนมานิสิตจะใช้โทรทัศน์เครื่องที่อยู่บริเวณชั้น 1 มากกว่า เครื่องที่อยู่บริเวณชั้น 6 ซึ่งเป็นห้องที่ไม่กว้างนัก มีจำนวนเก้าอี้ที่นั่งดูน้อย นิสิตมักจะใช้บริการมากในช่วงเวลาที่มีข่าวภาคค่ำไปจนกระทั่งรายการบันเทิงต่าง ๆ ช่วงประมาณ 21.00 - 22.00 น. หลังจากนั้นก็จะเบาบางลง เนื่องจากส่วนใหญ่จะขึ้นไปบนห้องพักของตนเอง

นอกจากรายการปกติของทางโทรทัศน์แล้ว หอพักยังได้จัดให้บริการ ใอ ปี ซี เคเบิลทีวี เพื่อให้ นิสิตได้ดูรายการอื่น ๆ นอกจากเพื่อความรู้อาสาต่าง ๆ ได้กว้างไกลแล้ว ยังเป็นการได้ฝึกฝนภาษาโดยเฉพาะการฟังภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นประโยชน์แก่นิสิตด้วย จากการสังเกต พบว่า รายการที่นิสิตมักจะดูบ่อย ๆ ก็จะเป็นรายการข่าวของ CNN และรายการกีฬาต่าง ๆ และผู้ที่ดูรายการเหล่านี้ก็มีทั้งนิสิตที่เป็นคนไทย และชาวต่างชาติ เป็นประโยชน์ต่อนิสิตเป็นอย่างมาก

2. เครื่องเล่นวีดีทัศน์

นอกจากโทรทัศน์แล้ว หอพักได้จัดให้มีเครื่องเล่น วีดีทัศน์ จำนวน 1 เครื่อง ไว้ให้บริการแก่นิสิต นิสิตที่ต้องการใช้สามารถยืมได้จากฝ่ายจัดการ จากการสัมภาษณ์นิสิต ผู้หนึ่งได้กล่าวว่า "ไม่เห็นค่อยมีใครยืม วีดีโอ มาดูเลย มีน้อยคน เวลาที่หนึ่งดี ๆ มา ก็มา เปิดดูกัน ส่วนใหญ่นิสิตจะไปดูที่โรงกันมากกว่าเพราะใกล้ ๆ หอก็มีหลายโรง ที่มาบุญครอง ก็มี, สามย่าน, แถวสยาม และกึ่งตรงสะพานหัวช้างก็มี สะดวกกว่า แถมยังได้ดูจอใหญ่ กว่าด้วย แต่มีไว้ก็ดี เอาไว้เวลาใครมี วีดีโอ สารคดี หรือต้องการใช้ส่วนตัวก็จะได้อยืมได้" จากการพูดคุยและการสังเกต พบว่า มีน้อยครั้งที่นิสิตจะยืมเครื่อง วีดีทัศน์ใช้ และที่ใช้ส่วนใหญ่จะเพื่อความบันเทิง จากความเห็นของนิสิตหลาย ๆ คน กล่าวว่า รายการปกติของโทรทัศน์ก็มิดู และมี ใอบีซี ดูอยู่แล้วจึงไม่เห็นความจำเป็น ซึ่งนิสิตส่วนใหญ่จะมองจุดมุ่งหมายในการใช้ เพื่อความบันเทิงมากกว่าให้ความรู้ทางวิชาการ

3. สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ

นอกจากบริการโทรทัศน์ ใอบีซี เคเบิลทีวี และวีดีทัศน์ แล้ว หอพักยังได้จัดให้มีหนังสือพิมพ์รายวัน และรายปักษ์ สำหรับให้บริการข้อมูล ข่าวสาร ประจำวัน แก่นิสิตที่พักอาศัยในหอพัก โดยจัดให้มีที่สำหรับวางหนังสือพิมพ์และโต๊ะสำหรับนั่งอ่านหนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ที่จัดหาไว้ ประกอบด้วย หนังสือพิมพ์ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ได้แก่ ไทยรัฐ เดลินิวส์ สยามรัฐ สยามกีฬารายวัน ผู้จัดการ มติชน Bangkok Post และสิ่งพิมพ์รายปักษ์ ได้แก่ สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ นิสิตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในบริการเหล่านี้ ถึงแม้ว่า บางคนต้องการให้มีจำนวนฉบับเพิ่มขึ้น และวารสารบันเทิงเพิ่มขึ้น ดังเช่นนิสิตผู้หนึ่งกล่าวว่า "อย่าง สยามรัฐ ไทยรัฐ น่าจะมีมากกว่า 1 เล่ม อยากให้มีอย่างละ 2 ฉบับ เพราะสังเกตว่า คนอ่านกันเยอะ บางที่ต้องมานั่งรอต่อคิวกันอ่าน แล้วก็อยากให้มีพวก นิตยสารบันเทิง ด้วยอย่างเช่น สกุลไทย ชวีญเรื่อน หรือพวกหนังสือ อสท. บ้านและสวน เพิ่มเติม อ่านหนังสือพวกนี้ก็ให้ความรู้ได้หลากหลาย แล้วก็คลายเครียดด้วย" หนังสือพิมพ์จะมีผู้มาส่งให้ถึงหอพักในเวลาประมาณ 06.00 น. ของทุกวัน โดยยามในแต่ละวันจะมีหน้าที่รับ และ

ตรวจสอบจำนวนและรายการให้ครบถ้วน แล้วนำไปจัดวางไว้ในที่วางหนังสือพิมพ์ จากการสังเกตพบว่า ช่วงเวลาเข้าก่อนไปเรียนหนังสือ และช่วงเวลาเย็นหลังจากเลิกเรียน จะเป็นช่วงเวลาที่นิสิตมาใช้บริการนั่งอ่านหนังสือพิมพ์เป็นจำนวนมาก บ่อยครั้งที่นั่งรอเพื่อที่จะได้อ่านฉบับที่ต้องการ เมื่อถึงเวลาเช้าของวันต่อไป สยามก็นำหนังสือพิมพ์ฉบับใหม่มาเปลี่ยนแทน โดยจะนำฉบับเก่าไปส่งคืนให้ฝ่ายจัดการเป็นผู้เก็บไว้ในห้อง นอกจากสิ่งพิมพ์เหล่านี้แล้ว คณะกรรมการนิสิตยังได้จัดทำหนังสือพิมพ์ประจำหอพัก ซึ่งเรียกว่า ข่าวศึกษิต กำหนดไว้เดือนละ 1 ฉบับ แต่ในทางปฏิบัติจริง จะออกเป็นรายสัปดาห์มากกว่า เนื่องจากมีผู้รับผิดชอบในการจัดทำน้อย และเนื่องจากการเรียนทำให้ไม่มีเวลา จึงไม่สามารถออกได้ตามกำหนด ข่าวศึกษิตนี้จะมีลักษณะคล้ายหนังสือพิมพ์รายวัน แต่มีจำนวนหน้าน้อยกว่า และมีขนาดเล็กกว่า ซึ่งก็จะให้ข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งบทความที่มีประโยชน์ และเกี่ยวข้องกับนิสิต เช่น ประกาศต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัย ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ทั้งภายในและภายนอกหอพัก รวมทั้งข้อคิดเห็นของนิสิตในเรื่องต่าง ๆ ภายในหอพักด้วย เกี่ยวกับข่าวศึกษิตนี้ นิสิตในหอพักผู้หนึ่ง ได้กล่าวว่า "เป็นสิ่งดีสิ่งหนึ่ง ที่นิสิตในหอพักร่วมกันทำ เป็นประโยชน์ดี แต่ก็น่าเห็นใจคนที่รับผิดชอบในการทำ เพราะไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่จะออกมาแต่ละฉบับ เป็นที่รู้ ๆ กันอยู่ว่าแต่ละคนก็มีเวลาไม่มาก ต้องยุ่งกับเรื่องเรียนเป็นส่วนใหญ่ แต่ก็อยากให้มันไปเรื่อย ๆ จะออกซ้ำหอน้อยก็ไม่ใช่ไร 2-3 เดือนฉบับก็ยังดี มันแสดงถึงอะไรหลาย ๆ อย่าง อย่างน้อยก็ความสามัคคี ทำกิจกรรมร่วมกันที่เป็นประโยชน์ และยังเป็นปากเป็นเสียงของพวกชาวหอด้วย โดยส่วนตัวก็เต็มใจที่จะช่วย ยิ่งเคยเขียนบทความลงข่าวศึกษิตเมื่อฉบับที่แล้วเลย ก็เห็นมีคนหยิบอ่าน อาจจะมีรูปร่างแปลก ๆ แต่ก็น้อยคน บางคนยังไม่รู้ชะด้วยว่ามี" จากการสังเกตและพูดคุย พบว่า มีนิสิตน้อยคนที่อ่าน และบางคนก็ไม่ทราบว่ากรรมการนิสิตมีการจัดทำข่าวศึกษิต บางคนบอกว่ายังไม่เคยเห็นว่าเป็นอย่างไร

4. บอร์ดประชาสัมพันธ์

หอพักได้จัดทำบอร์ดเพื่อให้นิสิตได้ติดประกาศ ข้อความ ข่าวสารต่าง ๆ ที่ต้อง

การประชาสัมพันธ์ หรือแจ้งให้เพื่อนนิสิตที่พักอาศัยภายในหอพักได้รับทราบ บอร์ดประชาสัมพันธ์ตั้งแต่เดิมมี 1 บอร์ด ติดตั้งไว้บริเวณที่นั่งอ่านหนังสือพิมพ์ใกล้ๆ กับห้องบริการ รับซักรีดเสื้อผ้าซึ่งมีขนาดเล็กและไม่ได้อยู่ในบริเวณที่นิสิตจะมองเห็นได้ชัด เนื่องจากไม่ใช่บริเวณที่จะเดินผ่านไปมา ในทางปฏิบัติ เมื่อนิสิตต้องการจะประชาสัมพันธ์ข่าวต่าง ๆ เช่น ประกาศของหาช หรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมของหอพัก นิสิตจึงมักจะนำกระดาษ ซึ่งมีข้อความเหล่านั้นไปติดไว้บริเวณหน้าลิฟท์บ้าง ติดไว้บนกระจกซึ่งอยู่ในลิฟท์ หรือบริเวณที่เรื่องนั้นเกี่ยวข้องกับ เช่น ที่ประตูตู้เย็น หรือตามเสา ซึ่งอยู่ชั้นล่างของหอพัก ซึ่งการติดประกาศเหล่านี้ขัดกับ กฎ ระเบียบ ของหอพัก จากการพูดคุยกับนิสิตผู้หนึ่ง ได้กล่าวว่า "บอร์ดที่หอจัดไว้ให้อยู่ไกลตาคน เคยเอาประกาศของหาชไปติดไว้ แล้วก็ลองถามเพื่อน ๆ ปรากฏว่าไม่มีใครเคยเดินไปดูเลย บอร์ดมันไกลตาคน ไม่ใช่ที่คนผ่าน ไม่มีคนสังเกตเห็นหรอก ติดไว้ก็ไม่มีประโยชน์ คนก็เลยเอามาติดไว้ตามหน้าลิฟท์ ในลิฟท์ เป็นส่วนใหญ่ เพราะคนต้องผ่าน ต้องใช้เป็นประจำ ก็ต้องเห็น ต้องอ่าน ที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ กิจกรรมของหอพัก ทำไม่ถึงมาติดตั้งตรงหน้าสำนักงานได้ น่าจะจัดบอร์ดของนิสิตไว้ได้เหมือนกัน ที่เรื่องประชาสัมพันธ์ของหอพักยังไปติดที่ประตูทางเข้าออกหอพักได้เลย เรื่องของนิสิตก็น่าจะติดได้ แต่กลับบอกว่าขัดกับ กฎ ระเบียบ ก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน" โดยส่วนใหญ่แล้วนิสิตไม่ค่อยจะเห็นด้วยในการที่ทางหอพักได้จัดบอร์ดในส่วนของนิสิตอยู่ไกล ซึ่งในฝ่ายจัดการก็ได้ให้ข้อมูลว่า เรื่องประชาสัมพันธ์ของหอพักเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับตัวนิสิตเป็นประโยชน์ที่นิสิตจะได้รับ เช่น การกำหนดวันสมัครอยู่หอพักต่อ การสัมภาษณ์ ฯลฯ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อตัวนิสิตเอง จึงนำมาปิดประกาศไว้ในที่ ๆ ทุกคนจะได้เห็น ซึ่งต่อมาทางหอพักก็ได้จัดทำบอร์ดประชาสัมพันธ์ของนิสิตเพิ่มขึ้นอีก 1 บอร์ด ซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าบอร์ดแรก และได้ติดตั้งไว้ที่ผนังบริเวณบันไดทางขึ้นชั้น 2 ซึ่งก็มีนิสิตได้ติดประกาศข้อความต่าง ๆ ไว้พอสมควร ได้แก่ ประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ บทความ ข่าวสาร ประกาศของหาช ตีรูปกิจกรรมต่าง ๆ ของหอพัก จากความเห็นของนิสิตหญิงคนหนึ่ง กล่าวว่า "มีบอร์ดนี้เพิ่มก็ดีกว่าเดิม แต่ก็ยังไม่สะดวกนัก เพราะบันไดทางขึ้นชั้น 2 ซึ่งเป็นชั้นพักของนิสิตชาย นิสิตหญิงจะไม่ใช้บันไดทางขึ้น เพราะเดินขึ้นบันไดอีกหน่อสักก็จะเป็นชั้น 2 เขาก็

เหมือนผู้หญิงเรา บางทีก็อยากทำอะไรเป็นส่วนตัว เช่น อาจจะนุ่งผ้าเช็ดตัวเดินออกมาจะเข้าห้องน้ำ ซึ่งเดินขึ้นบันไดไปก็จะเจอห้องน้ำ เพราะโดยปกติแล้วนิสิตหญิงก็จะไม่ไปขึ้นที่นิสิตชายอยู่ และนิสิตชายก็จะไม่ขึ้นไปขึ้นที่นิสิตหญิงอยู่ ถ้าอะไรอะไรก็มักจะเรี่ยกลางมาคุยกันขึ้นล่าง หรือฝากคนอื่นไปให้" จากการสังเกต พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการติดประกาศข้อความของนิสิตลดน้อยลง แต่ก็ยังมีบางที่นิสิตยังติดข้อความต่าง ๆ โดยเฉพาะที่บริเวณด้านหน้า และด้านในของลิฟท์

บริการเกี่ยวกับความปลอดภัย

บริการเพื่อความปลอดภัยที่หอพักได้จัดไว้ นั้น ประกอบด้วย เครื่องดับเพลิง และระบบสัญญาณเตือนภัยเมื่อเกิดเหตุเพลิงไหม้ บันไดหนีไฟ นอกจากนี้ยังมีบริการที่จัดให้มาเป็นครั้งคราว เช่น การว่าจ้างบริษัทมาตรวจสอบและกำจัดปลวก เป็นต้น

เครื่องดับเพลิง ในแต่ละชั้นจะมีถังเคมีดับเพลิง ชั้นละ 1 ถัง พร้อมทั้งท่อสำหรับฉีดน้ำดับเพลิงตั้งอยู่บริเวณห้องพักผ่อนของแต่ละชั้น ส่วนชั้นล่างจะมีถังดับเพลิงเคมีและท่อสำหรับฉีดน้ำดับเพลิง ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับห้องบริการ ชัก รั๊ด เสื้อผ้า ถังเคมีดับเพลิงนี้จะมีอายุของการใช้งาน ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งหอพักในปี พ.ศ. 2532 ยังไม่เคยมีการทดลองใช้ จากการสังเกต พบว่า ถังเคมีดับเพลิงที่ตั้งอยู่นั้นไม่ได้มีการขยับเขยื้อน หรือถ้ามีการตรวจสอบก็เพียงตรวจสอบด้วยสายตาเท่านั้น จากการพูดคุยกับนิสิตบริเวณห้องพักผ่อน ชั้น 3 นิสิตคนหนึ่ง กล่าวว่า "เครื่องดับเพลิงของหอพัก เคยเอามาทดสอบบ้างหรือเปล่า ไม่เคยเห็นเลย ถ้าเกิดไฟไหม้ขึ้นมาจริง ๆ จะใช้ได้ไหม ถึงใช้ได้ก็เอะมีใครใช้เป็นบ้าง พอไฟไหม้ทุกคนก็ตกใจวิ่งหนีกันอลหม่าน บางคนยังไม่รู้เลยว่าหอมีบันไดหนีไฟ..." นิสิตส่วนใหญ่ในห้องจะรับทราบเพียงว่ามีถังดับเพลิง เพราะเดินผ่านเข้าออกห้องพักผ่อนก็จะมองเห็น ซึ่งเป็นความเคยชินเหมือนกับการมองเห็นว่ามีเครื่องรับโทรศัพท์ ตู้เย็น โต๊ะรีดผ้า และก็ไม่มีความมั่นใจว่า เครื่องจะอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ และควรมีการฝึกปฏิบัติในการหนีไฟ ดับเพลิง เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้นจริงจะได้ปฏิบัติตนและช่วยเหลือได้ถูกต้อง ดังข้อเสนอ

และจากการสัมภาษณ์นักคิดคนหนึ่งว่า "ขอเราน่าจะมีการฝึกดับเพลิง ฝึกหนีไฟกัน ปีละครั้ง ก็ยังดี เพราะทุกปีก็มีคนใหม่เข้ามาอยู่ จะได้ว่าต้องทำอะไร ฝึกวิธีใช้ถังดับเพลิง จะมาคอยอาศัยแต่ช่างของหอคงไม่ได้ และจะได้ชี้แจงให้รู้ด้วยว่าอุปกรณ์ป้องกันเพลิงมีอะไรบ้าง ใช้อย่างไร มีทางหนีไฟทางไหน เมื่อเกิดเพลิงไหม้ไม่ควรจะทำอะไร เช่น ไม่ควรใช้ลิฟท์ หรือหนีไฟอยู่ในห้องน้ำ" นอกจากนี้ยังมีถังดับเพลิงแล้วยังมีน้ำดับเพลิงอัตโนมัติ (Sprinkler) ซึ่งต่อกับระบบสัญญาณเตือนภัย ซึ่งจะมีอุปกรณ์รับควันที่เกิดขึ้นเมื่อจะมีเพลิงไหม้ติดไว้ทุกห้อง ถ้ามีควันเกิดขึ้นที่ชั้นใด เครื่องจะส่งสัญญาณเตือนไปที่แผงรับสัญญาณภายในห้องของผู้จัดการหอพัก ซึ่งในผังจะระบุชั้นที่เกิดเหตุไว้ เมื่อปริมาณควันหนาแน่นถึงระดับหนึ่ง เครื่องที่อยู่ในแต่ละชั้นจะปล่อยน้ำลงมาดับเพลิง จากการพูดคุยกับนิสิตชายผู้หนึ่งได้เล่าให้ฟังว่า "เคยมีชั้น 2 มีห้องหนึ่งอยู่กัน 3 คน แล้วสูบบุหรี่กันทั้ง 3 คน คงจะสูบมวนต่อมวนหรืออะไรซักอย่าง ควันมันก็คลุ้งเต็มห้อง ก็เกิดไปทำให้สัญญาณมันดังขึ้น ที่รู้เพราะช่างเขาขึ้นมาเคาะเรียกที่ห้องนั้น พอช่างเปิดประตูปรากฏว่าสูบบุหรี่กันควันเต็มห้อง สัญญาณมันเลยลงไปดังอยู่ที่ห้องผู้จัดการ เขาก็เลยเรียกช่างขึ้นไปดู" ถึงแม้ว่านิสิตส่วนใหญ่จะไม่ค่อยสนใจเรื่องการป้องกันไฟ แต่ก็มีความเห็นว่า มีระบบป้องกันภัยที่ดีพอสมควร ถ้าระบบนั้นสามารถใช้งานได้จริงเมื่อเกิดกรณีไฟไหม้ นอกจากระบบป้องกันเพลิงไหม้แล้ว ยังมีการว่าจ้างบริษัทมาดูแลกำจัดปลวก ซึ่งก็เป็นบริการที่ดี ถึงแม้ว่าอาคารหอพักจะไม่ใช้ไม้ทั้งหมด แต่ก็มีหลายส่วน เช่น ประตู วงกบ โต๊ะเขียนหนังสือ เตียงนอน ตู้เสื้อผ้า ฯลฯ เป็นไม้ ถ้าได้มีการตรวจสอบและกำจัดปลวกเป็นประจำ ก็จะสามารถป้องกันต้นเหตุได้เป็นอย่างดี นอกจากนั้นทางหอพักยังได้มีการตรวจสอบเรื่องระบบไฟฟ้า เครื่องปั้มน้ำและอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ และเมื่อนิสิตแจ้งซ่อมอุปกรณ์ในใบแจ้งซ่อมแซมความเสียหาย (เอกสารในภาคผนวก จ) ช่างประจำหอพักก็จะมาดำเนินการให้ทันที โดยเรียงตามลำดับการแจ้งในแต่ละวัน นอกจากนั้นหน้าลิฟท์ชั้นที่ 1 จะมีโทรศัพท์สำหรับแจ้งเมื่อเกิดเหตุขัดข้อง

งานบริการด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย

งานบริการด้านความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย หอพักได้ดำเนินการโดยวิธีสอบราคา ซึ่งจะทำสัญญาเป็นปี ๆ ไป ระยะเวลา 5 ปี ที่หอพักดำเนินการได้ดำเนินการมา ได้มีการเปลี่ยนบริษัทที่ทำความสะอาดหลายบริษัท ในระยะแรก ๆ ที่หอพักเปิดดำเนินการนั้น ให้บริการด้านความสะอาดได้เป็นอย่างดี จากการพูดคุยกับนิสิตที่เข้าพักในหอพักในช่วงปี พ.ศ. 2532-2534 นิสิตส่วนมากจะกล่าวว่า ในช่วงนั้นหอพักสะอาดเรียบร้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นบริเวณห้องน้ำ ทางเดินในแต่ละชั้น บานเกล็ด ฯลฯ สะอาดกว่าปัจจุบันมาก และจากการสังเกต พบว่า ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในห้องน้ำไม่ว่าจะเป็น อ่างล้างหน้า กระจกเงา ภายในห้องอาบน้ำ ห้องสุขา ก็มีความสะอาดไม่เท่ากับปีที่ผ่านมา ดังที่นิสิตผู้หนึ่ง ได้กล่าวว่า "อยู่มาตั้งแต่เปิดหอ ปีแรกหอสะอาดมาก โดยเฉพาะ ห้องน้ำ สะอาด ไม่มีคราบ ไม่มีกลิ่นเหม็น เข้ามาคนทำความสะอาดก็จะมาทำ ห้องอาบน้ำ ห้องส้วม ล้างทุกวัน พื้นห้องน้ำก็แห้ง ไม่มีน้ำขัง ถึงชยาก็ไม่เคยมีชยะลันถึงเลย เขาขยันเท ทางเดินในแต่ละชั้นก็สะอาด แต่ก็คงเพราะในปีแรก ๆ นิสิตยังอยู่กับน้อย ตึกก็ยังไม่ใหม่ ทำความสะอาดก็ง่าย พอคนอยู่เต็ม สภาพเก่าลงก็คงทำยากขึ้น แต่ถ้าทำทุกวันยังงั้นมันก็ไม่สกปรกมาก อย่างนี้ นี่เหมือนกับห้องน้ำไม่ได้ทำความสะอาดทุกวัน สังเกตเห็นว่า คราบที่เกาะอยู่ในผนังห้องอาบน้ำ เมื่อวานนี้เลอะยังงั้น วันนี้ก็ยังเลอะเหมือนเดิม วันรุ่งขึ้นก็ยังอยู่อีก เมื่อก่อนเห็นมีคนทำความสะอาดแต่ละวันมีหลายคน 6 หรือ 7 คน เดี่ยวนี้เห็นแค่ 2-3 คนเอง อย่างงั้นมันจะไปสะอาดได้ยังไง" จากการสอบถาม พูดคุย กับพนักงานทำความสะอาดพบว่า ในปัจจุบัน จะมีคนมาทำความสะอาดวันละ 3 คน โดย 1 คน จะดูแลรับผิดชอบ ชั้นที่ 1 และ 2 อีก 1 คน จะดูแลรับผิดชอบ ชั้น 3, 4 และ 5 และอีก 1 คน จะดูแลรับผิดชอบ ชั้น 6, 7 และ 8 นอกจากงานทำความสะอาด ห้องน้ำ บริเวณทางเดิน ห้องพักผ่อนในแต่ละชั้น และดูแลเรื่องน้ำดื่มในแต่ละชั้นแล้ว ในทุก ๆ เดือนจะต้องล้างและลงน้ำยาเคลือบเงาพื้นทางเดินในทุก ๆ ชั้น จากคำบอกเล่าของนิสิตคนหนึ่งที่พักอยู่ในชั้น 2 ว่าได้เคยแจ้งให้เจ้าหน้าที่หอพักรับทราบเรื่องความไม่สะอาดของห้องน้ำ และขอให้ไปช่วย

คุณ เพื่อจะแจ้งให้คนทำความสะอาดที่รับผิดชอบทราบ ซึ่งห้องน้ำก็สะอาดขึ้น แต่หลังจากนั้นอีก 4-5 วัน ก็มีสภาพเหมือนเดิม คือ ไม่สะอาด คนทำความสะอาดจะไม่ได้พักค้างคืนอยู่ในหอพัก จะเป็นลักษณะ เข้าไป เย็นกลับ มีการกำหนดเวลา เข้า-ออก โดยเข้าทำงานเวลา 08.00 น. และออกจากหอพักเวลา 17.00 น. และจะต้องลงชื่อปฏิบัติงานในสมุดเซ็นชื่อที่หน้าห้องรักษาความปลอดภัย โดยเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะต้องตรวจกระเป๋ากล้องของพนักงานก่อนออกจากหอพักทุกครั้ง

1.4 งานการเงิน

งานที่เกี่ยวข้องกับการเงินทั้งหมดของหอพัก ได้แก่ งานรับและจ่ายเงินต่าง ๆ รวมทั้งงานเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเงิน ได้แก่

1. เก็บเงินและออกใบเสร็จรับเงินค่าเช่าพักอาศัย และซักเครื่องนอนในแต่ละเดือน โดยกำหนดไว้ในช่วง 5-10 วันแรกของเดือน ในระหว่างวันจันทร์ ถึง วันศุกร์ ตั้งแต่เวลา 08.00 น.-17.00 น. จากการสังเกต พบว่า นิสิตส่วนใหญ่จะมาจ่ายเงินในช่วงวันดังกล่าว และถ้าเกินวันที่ 5 ของทุกเดือน ทางหอพักจะพิมพ์รายชื่อของผู้ที่ค้างจ่ายติดประกาศไว้ที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ของหอพัก ซึ่งตั้งอยู่บริเวณหน้าห้องสำนักงานฝ่ายจัดการปีที่ผ่านมา มา ฝ่ายจัดการจะนำรายชื่อผู้ค้างชำระเงินเหล่านี้ส่งให้ อนุสาสก์หอพักเพื่อไปแจ้งให้นิสิตเหล่านั้นรับนำเงินมาจ่าย จากการพูดคุยกับนิสิตผู้หนึ่ง ซึ่งได้เคยค้างชำระเงินค่าเช่าพักอาศัย กล่าวว่า "ปกติที่บ้านจะส่งเงินให้ประมาณกลาง ๆ เดือน ของทุกเดือน ซึ่งก็ไม่ตรงกับวันจ่ายเงินที่กำหนด จึงจ่ายเงินช้าเกือบทุกเดือน ที่บ้านก็มีรายได้ออกใช้ไม่ได้ร่ำรวย มีชื่อขึ้นเป็นประจำเลข หนูก็ไม่ค่อยชอบหรือที่อาจารย์ (หมายถึงอนุสาสก์) เหมือนกับต้องมาทวงค่าเช่าทุกเดือน ก็เลขชี้แจงให้อาจารย์ฟัง อาจารย์ก็เลยบอกว่าทางหอพักเขาส่งรายชื่อมาให้ช่วยก็เลขช่วยจัดการให้ แต่ตอนหลังก็ไม่เห็นอาจารย์มาทวงถามอีกเลย หนูก็เห็นไม่มีใครจะสนใจหรือ มีชื่อขึ้นบอร์ดบางคนก็จ่ายเกือบปลายเดือนด้วยซ้ำ หนูว่าเหมือนกับจะประจานนิสิต แต่ก็ยังไม่สนใจหรือ ไม่ใช่จะค้างจ่ายเป็นเดือน ๆ

ซะเมื่อไหร่กัน" จากการสังเกต เห็นว่า เมื่อคนที่มียาซื้อขึ้นบอร์ด มาจ่ายเงินเรียบร้อย เจ้าหน้าที่รับเงินก็จะมาขีดชื่อผู้นั้นด้วยปากกาสีแดง (ซึ่งก็ยังสามารถอ่านออกว่าเป็นใคร) พร้อมทั้งลงวันที่กำกับ สังเกตเห็นว่ามีระยะหนึ่งจะมีชื่อของนิสิตชายผู้หนึ่งค้างจ่ายเป็นคนสุดท้ายหรือเกือบสุดท้าย ติดต่อกันประมาณ 3-4 เดือน ซึ่งจะจ่ายในช่วงปลาย ๆ เดือน จากการพูดคุยกับนิสิตชายผู้นั้น กล่าวว่า "รู้สึกเฉย ๆ ไม่ได้อายหรืออะไร แต่การที่หอทำแบบนี้เหมือนอยากให้เห็นนิสิตอาย แต่คิดว่าคงไม่ได้ผลก็เห็นมีชื่อค้างจ่ายกันเป็นแถว ๆ ทุกเดือน เมื่อก่อนจ่ายตรงเวลา มีอยู่หนึ่งลิม แล้วก็ติดเสาร์อาทิตย์ จะมาจ่ายวันจันทร์ ก็มีชื่อขึ้นบอร์ด ก็เลยแกล้งไม่จ่าย ไปจ่ายเอาปลาย ๆ เดือน ติด ๆ กัน 3-4 เดือน น่าจะเห็นใจบ้างว่า นิสิตบางคนก็ยากจน มีหลายคนที่ต้องทำงานพิเศษ เช่น สอนพิเศษ บางครั้งเงินก็ขัดก็หน้าจะเห็นใจ วิธีเอาชื่อขึ้นบอร์ดไม่น่าจะเป็นวิธีที่ดี นิสิตชายไม่เท่าไรหรอก แต่นิสิตหญิงคงจะอาย ชำนิคหน่อยน่าจะหวน ๆ กันบ้าง ถ้าเลยหลายวันมากก็เรียกเฉพาะบุคคลไปคุยก็ได้ จะได้ว่ามีปัญหาอะไร มาช่วยกันแก้ไขทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนิสิตกับทางหอด้วย"

2. การคืนเงินค่าประกันการเข้าพักอาศัย เมื่อนิสิตออกจากหอพัก หลังจากหอพักได้สำรวจทรัพย์สินและความเสียหายต่าง ๆ เรียบร้อยแล้วถ้าไม่มีสิ่งของชำรุดเสียหาย หอพักจะจ่ายคืนเงินประกันให้นิสิต

ในด้านของโครงสร้างและองค์ประกอบของการบริหารหอพัก จากผลการวิจัย ซึ่งพบว่า หอพักศึกษิตนิเวศน์ได้มีรูปแบบของโครงสร้างในการบริหารงานในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารมหาวิทยาลัยและผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วยคณะกรรมการ 2 ชุด คือ

- 1) คณะกรรมการนโยบายหอพัก
- 2) คณะกรรมการบริหารหอพัก ซึ่งประกอบด้วย ฝ่ายจัดการ และฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา

พิจารณาจากหลักการบริหารตามแนวความคิดของ Dr. Luther Gulick ซึ่งกล่าวว่า การบริหารงานที่ดีควรประกอบด้วยหลักสำคัญ ๆ 7 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการจัดการงบประมาณ (Budgeting) หรือที่เรียกว่า POSDCORB (Luther Gulick อ้างถึงใน ประทาน คงฤทธิศึกษาการ : 2529)

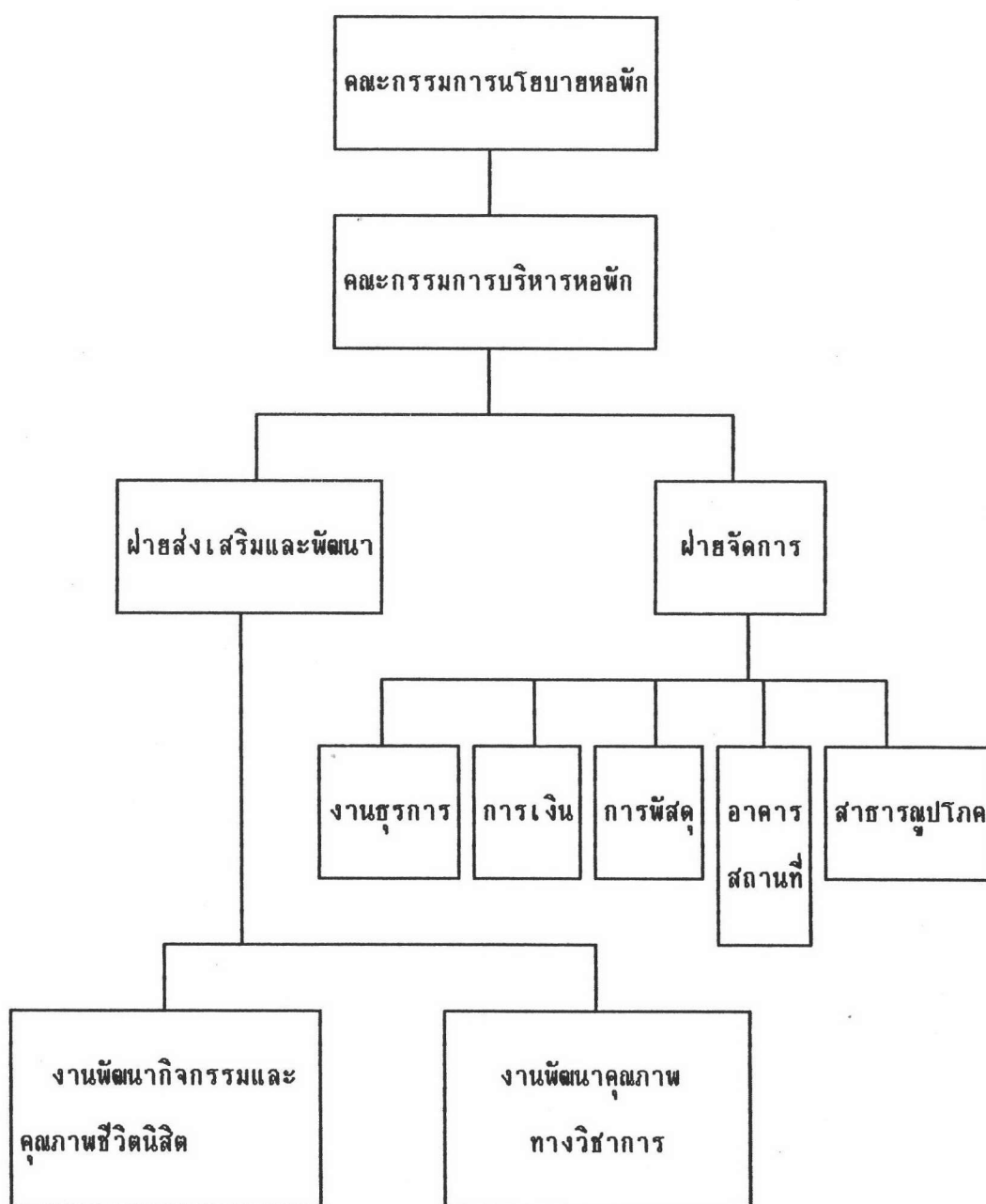
ในด้านการวางแผน (Planning) ในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการบริหาร และในฝ่ายจัดการหอพักนั้น ได้มีการกำหนดอำนาจและหน้าที่ไว้ชัดเจน ซึ่งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารหอพัก คือ การกำหนดนโยบายในการจัดหอพัก กำหนดระเบียบหรือข้อบังคับภายในของหอพัก ว่าด้วยการบริหารงานการเงิน และการพัสดุของหอพัก และนำเสนอที่ประชุมคณะบดีเพื่อทราบ พิจารณางบประมาณประจำปีของหอพัก เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย พิจารณาการประเมินผลดำเนินงานของหอพัก อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และวิจัยและแก้ปัญหาที่พบบ่อยในการบริหารหอพัก ซึ่งในการดำเนินงานของกรรมการชุดนี้ได้กำหนดให้มีการจัดการประชุมอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และกำหนดว่าในการประชุมต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือตามคะแนนเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานที่ประชุมเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด จากการสัมภาษณ์ กรรมการท่านหนึ่ง ในคณะกรรมการนโยบายหอพัก ซึ่งกล่าวว่า ที่ผ่านมาในการประชุมนั้น มีการประชุมปีละ 1 ครั้ง มีการกำหนดระเบียบ ข้อบังคับภายในของหอพัก ว่าด้วยการบริหารงานการเงินและพัสดุ พิจารณางบประมาณประจำปีของหอพัก พิจารณาการประเมินผลการดำเนินงานของหอพัก รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ผ่านมา และแก้ปัญหาในการบริหารงานหอพัก แต่ในส่วนของการวางแผน การกำหนดนโยบายในการจัดหอพักในระยะชวานั้น ยังไม่มีการกำหนดอย่างชัดเจน ในระดับของคณะกรรมการบริหารหอพัก ก็ได้มีการกำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน โดยดำเนินการบริหารหอพักให้เป็นไปตามนโยบาย ระเบียบ และข้อบังคับที่คณะกรรมการนโยบายหอพักกำหนด จัดทำงบประมาณประจำปีเพื่อเสนอให้คณะ

กรรมการนโยบายหอพักพิจารณา ประเมินผลการดำเนินงานของหอพักอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง แล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายหอพัก จัดทำรายงานการดำเนินงานและรายงานการเงินประจำปีของหอพัก เสนอต่อคณะกรรมการนโยบายหอพัก ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่ออนุสาส์กและผู้จัดการหอพัก และกำหนดให้คณะกรรมการบริหารนี้มีการจัดประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง องค์ประชุมและมติของที่ประชุมมีลักษณะเช่นเดียวกับคณะกรรมการนโยบายหอพัก จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ปรากฏว่า คณะกรรมการบริหารได้มีการจัดประชุมเป็นประจำทุกเดือน คณะกรรมการส่วนใหญ่จะเข้าร่วมประชุมเกือบครบจำนวนทุกครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานของคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งจากรายงานการประชุม คณะกรรมการบริหารได้ดำเนินตามแผนงาน และอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้

ส่วนการบริหารงานในฝ่ายจัดการหอพักได้มีการวางแผนในการปฏิบัติงานประจำปีว่า ภายในระยะเวลา 1 ปีนั้น ในส่วนของการจัดการหอพักจะต้องมีการดำเนินการ โดยกำหนดเป็นแผนในการปฏิบัติงาน มีการกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติงานตามแผน เช่นในด้านการคืนทุนดำเนินการให้กับมหาวิทยาลัย ได้วางแผนว่า ในปี 2536 จะคืนทุนเป็นเงิน 3 ล้านบาท ซึ่งในทางปฏิบัติ ฝ่ายจัดการก็สามารถดำเนินการตามแผน คือสามารถคืนเงินทุนได้ตามที่กำหนด และกำหนดแผนว่า ภายใน 20 ปี จะคืนต้นทุนทั้งหมดได้นอกจากงานด้านการเงินแล้ว ฝ่ายจัดการได้วางแผนดำเนินการในด้าน ของการพัสดุ อาคารสถานที่ และสาธารณูปโภค

ในด้านการจัดการ (Organizing) ในการดำเนินการเกี่ยวกับหอพักได้มีการจัดโครงสร้างในการบริหารงานและแบ่งหน่วยงานรับผิดชอบ มีการบังคับบัญชาและควบคุมดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 3 แสดงโครงสร้างการบริหารงานหอพักศึกษิตินิเวศน์

จะมีการกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการในแต่ละส่วน และฝ่ายต่าง ๆ และสายการบังคับบัญชา โดยคณะกรรมการนโยบายหอพักจะมีหน้าที่สำคัญในการวางนโยบายต่าง ๆ และคณะกรรมการบริหารหอพักรับนโยบายนั้น ๆ มาดำเนินการโดยในการดำเนินการจะแบ่งหน้าที่ออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา จะมีหน้าที่ในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต คุณภาพทางวิชาการ ควบคุมดูแลวินัย ให้คำปรึกษาและแนะนำวิธีแก้ปัญหา จัดสนทนากาและบำเพ็ญประโยชน์โดยมีอนุสาสก์หอพักเป็นผู้รับผิดชอบ และฝ่ายจัดการ ซึ่งจะรับผิดชอบงานด้านธุรการ การเงิน การพัสดุ อาคารสถานที่และสาธารณูปโภค โดยมีผู้จัดการหอพักเป็นผู้รับผิดชอบ ในการจัดแบ่งลักษณะงานและสายการบังคับบัญชา โดยการจัดแบ่งการดำเนินงานออกเป็น 2 ฝ่าย โดยในฝ่ายจัดการนั้น ให้ผู้จัดการ ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุคคลในสายอาชีพนี้มาดำเนินการโดยเฉพาะ จะทำให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเต็มที่ ซึ่งอนุสาสก์หอพักจะรับผิดชอบงานในฝ่ายส่งเสริมและพัฒนานิสิตให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์เพื่อให้ นิสิตได้ดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง คือพัฒนาทั้งทางด้านวิชาการ และในด้านการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างเต็มที่ แต่ในทางปฏิบัติการแบ่งงานออกเป็น 2 ฝ่ายดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาในการร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน หรือเกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานไม่บรรลุตามเป้าหมายได้ดีเท่าที่ควร และในทางปฏิบัติการไม่กำหนดหน้าที่ หรือแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน ในฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาและฝ่ายจัดการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับนิสิต ทำให้เกิดความสับสนในการปฏิบัติว่า ในส่วนนี้ควรจะเป็นความรับผิดชอบหรือเป็นหน้าที่ของฝ่ายใด หรือเกิดการปฏิบัติงานซ้ำซ้อนกัน ซึ่งเมื่อเกิดการประสานงานกันในการดำเนินงานของทั้งสองฝ่าย จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันและนำไปสู่ปัญหาในการปฏิบัติ ซึ่งส่งผลให้การดำเนินงานไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ดีเท่าที่ควร

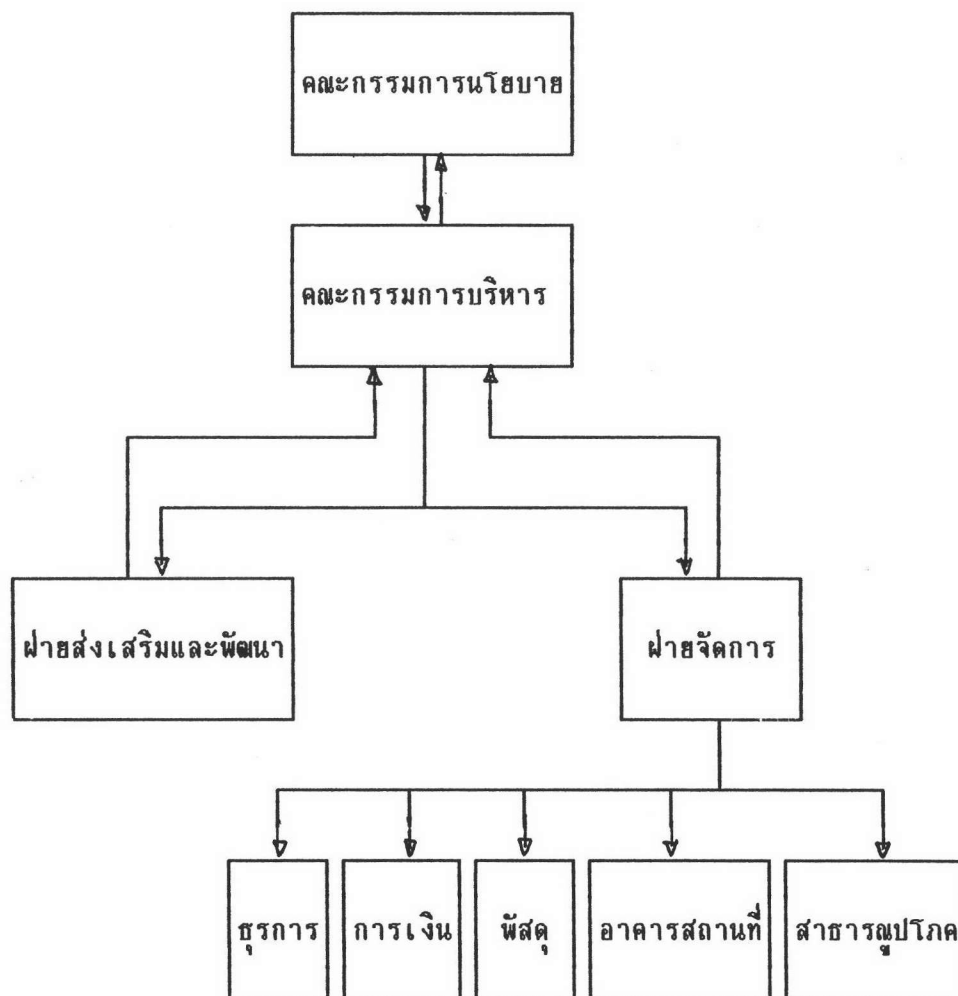
ในด้านการบริหารงานบุคคล (Staffing) ในคณะกรรมการนโยบายหอพักได้มีการจัดคณะกรรมการโดยตำแหน่ง คือ ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ และเหมาะสมในการพัฒนาหอพักให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ซึ่งประกอบด้วย อธิการบดี เป็นประธาน รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต เป็นรองประธานกรรมการ ส่วนคณะกรรมการ

ประกอบด้วย รองอธิการฝ่ายการบริหาร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา รองอธิการบดีฝ่ายทรัพย์สิน ประชานสภาคณาจารย์ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต และผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งอธิการบดีเป็นผู้แต่งตั้งและกำหนดวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี จำนวน 3 คน คือ ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัตตา ปวนะฤทธิ และผู้อำนวยการสถาบันบัณฑิตบริหารธุรกิจศศินทร์ แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในส่วนของคณะกรรมการบริหารหอพักนั้นได้กำหนดให้ รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต เป็นประธาน คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นรองประธาน และกรรมการประกอบด้วย ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายการเงิน ผู้อำนวยการฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานจัดการทรัพย์สิน ผู้อำนวยการกองอาคารสถานที่ ผู้อำนวยการกองกิจการนิสิต อนุสาสก์หอพักศึกษิตนิเวศน์ และผู้จัดการหอพักศึกษิตนิเวศน์ เป็นกรรมการและเลขานุการ จากการกำหนดบุคลากรในคณะกรรมการบริหารนี้ จะเห็นได้ว่าเป็นบุคคลผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาระงานในด้านหอพักทั้งสิ้น ในส่วนของฝ่ายจัดการ ประกอบด้วย บุคลากร ในตำแหน่งผู้จัดการหอพัก พนักงานบัญชี พนักงานการเงิน พนักงานช่างเทคนิค บุคลากรในตำแหน่งต่าง ๆ เหล่านี้ได้มาโดยการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นบุคลากรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีการกำหนดคุณสมบัติทางการศึกษา คุณสมบัติและประสบการณ์ของผู้สมัครให้ตรงกับลักษณะของงาน โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาคัดเลือกบุคคลดังกล่าว (ประกาศ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เรื่อง รับสมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นบุคลากรของ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2532) ดังนั้น บุคลากรที่ปฏิบัติงานในฝ่ายจัดการจึงมีความเหมาะสมที่จะปฏิบัติหน้าที่ เพื่อการจัดดำเนินการหอพักให้เป็นไปตามนโยบายของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากการสอบเพื่อคัดเลือกบุคคลทั้ง 4 ตำแหน่ง ดังกล่าวแล้ว ยังมีการคัดเลือกบุคคลในตำแหน่ง พนักงานธุรการ และนักการภารโรง และมีการแบ่งมอบหน้าที่ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานในฝ่ายจัดการนี้ไม่ได้บรรจุเต็มครบทุกอัตรา เช่น ไม่ได้บรรจุบุคลากรในตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้จัดการ พนักงานรับโทรศัพท์และพนักงานขับรถ เนื่องจากมีความเห็นว่า ปริมาณงานในแต่ละตำแหน่งมีไม่มากนัก จึงไม่จำเป็นที่จะบรรจุคนให้ครบ ตำแหน่งพนักงานขับรถในปัจจุบันจะให้พนักงาน

ช่างเทคนิคทำหน้าที่เป็นครั้งคราว พนักงานรับโทรศัพท์ จะให้ รปภ.มาทำหน้าที่ นอกจาก เหตุผลในด้านปริมาณแล้ว ยังเป็นการประหยัด ค่าใช้จ่ายในส่วนของ ค่าจ้าง และเงินเดือน ซึ่งเป็นการลดต้นทุนได้อีก จะเห็นได้ว่า ผู้จัดการหอพักจัดบริหารบุคคล โดยใช้หลักของการ ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดนั้น เพื่อให้ได้ประสิทธิผลมากที่สุด ในการกำหนดเงินเดือน ค่าตอบแทนต่าง ๆ ของบุคลากรในฝ่ายจัดการนี้ มีการกำหนดไว้แน่นอน และในแต่ละปีจะมีการพิจารณาปรับขึ้นเงินเดือนโดยอิงระเบียบทางราชการ ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการ บริหารในการพิจารณาการปรับอัตราดังกล่าว ในด้านสวัสดิการก็ได้มีการกำหนดเป็นระเบียบ บริหารงานว่าด้วยสวัสดิการพนักงาน ซึ่งได้มีการปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับระเบียบการ ให้สวัสดิการแก่ข้าราชการและลูกจ้างของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ในด้านการพัฒนาบุคลากร ในฝ่ายจัดการได้มีการสอนงานต่าง ๆ ในแต่ละหน้าที่ในฝ่ายจัดการ เช่น พนักงานการเงิน คนเดิมลาออกไป เมื่อพิจารณาเปิดรับคนใหม่เข้ามาปฏิบัติงานก็มีการสอนงานในหน้าที่ที่จะต้องทำ ซึ่งควรจะได้มีการส่งบุคลากรไปดูงาน หรือเข้ารับการอบรมงานในด้านต่าง ๆ เพื่อเป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เพิ่มพูนขึ้น

การประสานงาน (Coordinating) การประสานงานตามหลักของการบริหาร แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การประสานงานในแนวตั้ง และการประสานงานในแนวนอน การประสานงานในแนวตั้ง ในการดำเนินงานของหอพักนั้น ได้มีการประสานงานในลักษณะ ของการสั่งการ จากคณะกรรมการนโยบายไปสู่คณะกรรมการบริหาร และจากคณะกรรมการบริหารไปสู่ฝ่ายจัดการ และฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา และในลักษณะของการเสนอ รายงานในการปฏิบัติงานจากฝ่ายจัดการและฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาขึ้นไปสู่คณะกรรมการ บริหาร นำเสนอต่อคณะกรรมการนโยบายในลักษณะของการรายงานการปฏิบัติประจำปี เขียนเป็นแผนภาพได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 4 แสดงการประสานงาน ของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการบริหาร ฝ่ายจัดการ และฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา

การประสานงานรูปแบบดังกล่าว เป็นไปตามหลักของการประสานงานระหว่างหน่วยงานในระดับต่าง ๆ จะทำให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหอพัก การที่มีการประสานงานในระหว่างคณะกรรมการนโยบายและคณะกรรมการบริหารจะส่งผลให้การดำเนินงานเป็นไปได้ดี ซึ่งการประสานงานในระดับแนวตั้งนี้มีประสิทธิภาพก็จะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดหอพักตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดได้

ส่วนการประสานงานในแนวนอน ในคณะกรรมการนโยบาย หมายถึง การ

ประสานงานกันระหว่างกรรมการแต่ละท่านในคณะกรรมการนโยบาย จากการสัมภาษณ์ กรรมการนโยบายท่านหนึ่งได้กล่าวว่า การประชุมของคณะกรรมการนโยบายซึ่งจะประชุม ปีละ 1 ครั้งนั้น ในแต่ละครั้งจำนวนของกรรมการที่เข้าร่วมประชุมจะมีประมาณครึ่งหนึ่ง หรือ เกือบจะไม่ครบองค์ประชุม เนื่องจากกรรมการแต่ละคนมีภาระกิจต้องรับผิดชอบเป็น จำนวนมาก แสดงให้เห็นถึงการประสานงานระหว่างกรรมการในคณะกรรมการนโยบาย ยังดำเนินการได้ไม่เต็มที่ ส่วนคณะกรรมการบริหารหอพัก ในการประชุมของคณะกรรมการ บริหาร ซึ่งมีการประชุมทุกเดือน พบว่า ในการประชุมแต่ละครั้ง กรรมการจะเข้าร่วม ประชุมโดยเฉลี่ยประมาณ 70-90% ของจำนวนกรรมการทั้งหมด กรรมการบริหารหอพักนี้จะ เป็นตัวแทนของฝ่ายต่าง ๆ ดังกล่าวแล้ว เช่น จากการสัมภาษณ์และการสังเกต การ ประสานงาน นอกจากการประชุมยังมีการประสานงานกันอย่างไม่เป็นทางการ เช่นการ ติดต่อสื่อสารกันระหว่าง รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตกับกรรมการในคณะกรรมการบริหาร การประสานงานของกรรมการในคณะกรรมการบริหารนี้ นับว่าเป็นส่วนที่สำคัญ ถ้ามีการ ประสานงานอย่างดีจะทำให้สามารถดำเนินงานในส่วนต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ในด้าน การคัดเลือกนิสิตเข้าพักอาศัยในหอพัก ถ้ามีการประสานงานและวางแผนในการคัดเลือก ที่ดี การคัดเลือกนิสิตก็จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น การประสานงานระหว่างฝ่ายส่งเสริมและ พัฒนาและฝ่ายจัดการนั้น ยังไม่มีการประสานงานที่ดี อาจเนื่องมาจากแต่ละฝ่ายมีภาระกิจ ที่จะต้องปฏิบัติมาก ทำให้มีเวลาในการประสานงานกันน้อย โดยส่วนใหญ่จะเดือนละ 1 ครั้ง คือ ในการประชุมคณะกรรมการบริหารในแต่ละเดือน ซึ่งในทางปฏิบัติ งานทั้งสอง ฝ่ายนี้จะต้องมีการทำงานที่ประสานกันตลอดเวลาเพื่อสามารถที่จะดำเนินงานให้เป็นไปตาม นโยบายที่กำหนดไว้ หรือเมื่อมีปัญหาต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์ ผู้จัดการหอพักและอนุสาวก หอพัก กล่าวว่า ในระยะแรก ๆ จะใช้การประสานงานกันทางโทรศัพท์ ซึ่งต่อมาจะใช้ ลักษณะฝากข้อความ และในระยะหลังนี้แทบจะไม่มีมีการประสานงานกันนอกจากประชุมใน คณะกรรมการบริหารเท่านั้น เรื่องส่วนใหญ่จะเป็นการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของนิสิต ปัญหาใน การบริหาร การปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องของนิสิต เช่น นิสิตไม่จ่ายค่าเช่าพักอาศัยตามวันที่กำหนด ฝ่ายจัดการจะประสานงานกับอนุสาวกหรือผู้ช่วยอนุสาวกให้รีบทราบและช่วยดำเนินการใน

การติดตามกับนิสิตผู้นั้น ซึ่งในปัจจุบันไม่มีการประสานงานในลักษณะนี้ จากการขาดการประสานงานในแนวนอนที่ระหว่างผู้จัดการ และอนุสาสก์หอพัก จึงทำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน ซึ่งทำให้ส่งผลถึงการดำเนินการหอพักเพื่อวัตถุประสงค์ให้เป็นหอพักที่มีบรรยากาศทางวิชาการ เอื้ออำนวยให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ในด้านต่าง ๆ ในส่วนของการประสานงานระหว่างฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา กับคณะกรรมการนิสิตในหอพัก จากการสังเกต พบว่า คณะกรรมการนิสิตมีการประสานงานกับอนุสาสก์น้อย เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ที่เป็นกรรมการนั้น เป็นนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาต้องใช้เวลาส่วใหญ่ไปกับการศึกษาค้นคว้า และอนุสาสก์ซึ่งเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย มีภารกิจมากมาย จึงมีเวลาในการให้คำปรึกษา แนะนำในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตได้น้อย ซึ่งกิจกรรมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานิสิตทั้งในด้านวิชาการ การใช้ชีวิตที่ถูกต้องในมหาวิทยาลัย พัฒนาความมีคุณธรรม จริยธรรม และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม แต่การประสานที่นับว่าค่อนข้างน้อย คือ การประสานงานระหว่างคณะกรรมการนิสิตและฝ่ายจัดการทั้ง ๆ ที่ในทางปฏิบัติ ในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ของนิสิตในหอพักนั้น จะต้องมีการประสานงานโดยตรงกับฝ่ายจัดการ ซึ่งดูแลรับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริหารต่าง ๆ แก่นิสิตในหอพัก จากความคิดเห็นซึ่งไม่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทำให้เกิดความขัดแย้ง และความไม่เข้าใจ นิสิตจึงแสดงออกในลักษณะของการต่อต้าน เช่น นิสิตในหอพักศึกษิตนิเวศน์ ได้เคยเสนอหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการสิ้นโบสถ์มัครเข้าอยู่หอพัก ถึงประธานกรรมการบริหารหอพัก ซึ่งในทางปฏิบัติ นิสิตควรมีการประชุม ในรูปของคณะกรรมการนิสิต และนำความคิดเห็นที่ได้ไปปรึกษากับอนุสาสก์หอพักก่อน ซึ่งอนุสาสก์หอพักจะเป็นผู้นำปัญหานี้ไปเสนอในการประชุมคณะกรรมการบริหารต่อไป การเสนอหนังสือของนิสิตนี้ แสดงให้เห็นว่า ควรมีการปรับปรุงการประสานงานในแนวนอนระหว่าง นิสิต กับ อนุสาสก์หอพักและฝ่ายจัดการ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ดี ลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ทำให้หอพักสามารถดำเนินการได้ตามนโยบายที่กำหนด

การรายงาน (Report) หรือการรายงานผลการปฏิบัติงานนั้น ในส่วนของคณะกรรมการบริหารได้รายงานการดำเนินงานหอพักตามภาระหน้าที่ที่กำหนด โดยจัดทำเป็นเอกสาร รายงาน การดำเนินการต่าง ๆ ในรอบปีของหอพักศึกษิตนิเวศน์ เป็นลักษณะการ

รายงานประจำปี โดย มีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินงานในงบประมาณและรายงานด้านการเงินประจำปีของหอพัก และจัดทำงบประมาณประจำปีต่อไปเพื่อเสนอให้คณะกรรมการนโยบายพิจารณา ในส่วนของฝ่ายจัดการหอพัก มีการรายงานเป็นลายลักษณ์อักษรในรูปของรายงานประจำเดือน โดยจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ปัญหาที่เกิดขึ้นในการดำเนินงาน และรายงานด้านการเงินของหอพัก

งบประมาณ (Budgeting) งบประมาณที่เกิดขึ้นในการดำเนินงานหอพักนั้น มีการระบุไว้ในการดำเนินงานที่แน่นอน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนงบต้นทุนในการก่อตั้งหอพักนั้น ใช้เงินงบประมาณจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นค่าก่อสร้างและจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ จำนวนประมาณ 20 ล้านบาท ซึ่งในส่วนนี้ ฝ่ายจัดการหอพักจะต้องดำเนินการเพื่อส่งคืนเงินให้แก่มหาวิทยาลัยภายใน 20 ปี ซึ่งในงบประมาณ 2536 ได้ดำเนินการคืนไปแล้ว เป็นเงิน 3 ล้านบาท ส่วนที่สอง คือ งบประมาณที่ใช้จ่ายในการดำเนินการประจำปีของหอพัก โดยไม่ได้ใช้เงินงบประมาณของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แต่ได้จากเงินรายรับซึ่งส่วนใหญ่ได้มาจากค่าเช่าพักอาศัยหอพักในรายเดือน โดยมีการรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีนี้ โดยฝ่ายจัดการเสนอเป็นลายลักษณ์อักษร ผ่านคณะกรรมการบริหาร และนำเสนอสู่คณะกรรมการนโยบาย งบประมาณประจำปีนี้จะมีรายละเอียดในหมวดรายรับหรือรายได้จากการดำเนินการ และหมวดรายจ่าย ได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าใช้สอย วัสดุ สาธารณูปโภค และค่าเสื่อมราคาต่าง ๆ รวมทั้งทำรายงานเกี่ยวกับงบดุล และสินทรัพย์ ซึ่งได้แก่ สินทรัพย์หมุนเวียน ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ หนี้สิน และทุน ซึ่งได้แก่หนี้สินหมุนเวียนต่าง ๆ ซึ่งจะมีการรายงานตรวจสอบงบดุล และงบรายจ่าย รายจ่าย ของหอพักศึกษาตนิเวศน์ ทุกปี โดยจ้างบริษัทตรวจสอบบัญชีมาดำเนินงานในเดือนกันยายนของทุกปี

ในด้านของการสั่งการ (Directing) เนื่องจากบุคลากรของทั้งคณะกรรมการนโยบาย และคณะกรรมการบริหารนั้น เป็นบุคลากรภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ผู้บริหารสูงสุดลงมา ในการบังคับบัญชาและด้านความสัมพันธ์ของบุคลากร ซึ่งอยู่ในลักษณะเดียวกับการปฏิบัติราชการ รวมทั้งการติดต่อสื่อสารก็จะอยู่ในระบบของราชการเป็น

ส่วนใหญ่ ซึ่งอยู่ในรูปแบบของการบริหารไปสู่ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา และฝ่ายจัดการ จากฝ่ายจัดการลงไปสู่เจ้าหน้าที่ ธุรการ การเงิน ช่างเทคนิค นักการภารโรง ในส่วนของคณะกรรมการนโยบายและคณะกรรมการบริหาร จะใช้วิธีการประชุม ซึ่งผลจากการประชุมจะกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษร ในลักษณะคำสั่ง รวมถึงรายงานการประชุมในแต่ละครั้งลงมายังผู้ปฏิบัติงานในฝ่ายต่าง ๆ จากฝ่ายผู้เจ้าหน้าที่จะใช้วิธีการสั่งการด้วยลายลักษณ์อักษรและด้วยวาจา ซึ่งการสั่งการในลักษณะนี้ เป็นลักษณะการสั่งการ ขึ้น-ลง ในแนวตั้งและมีลำดับชั้นน้อย ทำให้การปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการบริหารเป็นไปด้วยความรวดเร็วกว่าระบบราชการ

โดยสรุป การดำเนินการของหอพักศึกษิตนิเวศน์ในรูปแบบของคณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการบริหาร ซึ่งแบ่งงานออกเป็นฝ่าย โดยวิเคราะห์ตามหลักการบริหารที่เรียกว่า POSDCORB นั้น ในด้านของการวางแผน (Planning) มีการวางแผนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการในระดับการปฏิบัติ แต่ในระดับนโยบายนั้นยังมีการกำหนดไม้เด่นชัด รวมถึงแผนการปฏิบัติงานในฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา ซึ่งส่งผลถึงการกำหนดแนวทางในการจัดแบ่งหน้าที่ (Organizing) ในฝ่ายส่งเสริมและพัฒนาด้วย ในด้านของการจัดบุคลากร (Staffing) ในการปฏิบัติงานนั้น นับได้ว่ามีความเหมาะสมคณะกรรมการนโยบายและคณะกรรมการบริหารนั้น ได้มีการจัดบุคลากรและผู้ทรงคุณวุฒิในส่วนที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ และบริหารงานหอพักศึกษิตนิเวศน์ และในระดับฝ่าย คือ ฝ่ายจัดการ ก็ได้คัดเลือกบุคคลที่มีคุณวุฒิ และคุณสมบัติที่ตรงกับงานในหน้าที่ มีการกำหนดระเบียบในการบริหารงานบุคลากร รวมทั้งค่าตอบแทนและสวัสดิการให้ จึงนับได้ว่า ในการจัดบุคลากรนั้นมีความเหมาะสม ในส่วนของการประสานงาน (Coordinating) นั้น การประสานงานในลักษณะของแนวดิ่งนับว่าเป็นไปตามหลักการบริหาร ซึ่งส่งผลให้การดำเนินการจัดการในส่วนต่าง ๆ บรรลุผลตามนโยบายได้อย่างดี

ส่วนการประสานงานในแนวนอนนั้น ทั้งในระดับของคณะกรรมการนโยบาย ระหว่างฝ่ายทั้งสอง คือ ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา และฝ่ายจัดการ รวมทั้ง นิสิตที่พักอาศัยในหอพัก นับได้ว่ายังมีปัญหาในการประสานงานอยู่มาก ซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ในด้านการรายงาน (Reporting) ได้มีการรายงานผลในลักษณะของรายงานผลการปฏิบัติงานเป็นลำดับ รายรับ รายจ่าย ในหมวดต่าง ๆ รวมทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานในแต่ละเดือน คณะกรรมการบริหารหอพัก จะเสนอเป็นรายงานประจำปีเกี่ยวกับการดำเนินงานในรอบปี ทั้งในส่วนของการจัดการฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา ซึ่งเป็นไปตามหลักของการบริหารงาน ในด้านของงบประมาณ (Budgeting) นั้น ได้มีการกำหนดงบประมาณไว้เป็น 2 ส่วน อย่างชัดเจน คือ ในส่วนของงบประมาณในการดำเนินการและงบประมาณในการจัดตั้งหอพัก ซึ่งงบประมาณในการจัดตั้งหอพักนั้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้ลงทุนให้โดยหอพักจะต้องดำเนินการเพื่อให้สามารถคืนงบประมาณในการจัดตั้งในภายใน 20 ปี จากการดำเนินการที่ผ่านมาสามารถคืนเงินทุนในการจัดตั้งไปแล้วเป็นเงินจำนวน 3 ล้านบาทในปีงบประมาณ 2536 นับได้ว่าในด้านของงบประมาณนี้สามารถดำเนินการได้ตามหลักของการบริหาร ในเรื่องของการสั่งการ (Directing) จะอยู่ในลักษณะของระบบราชการ เนื่องจากบุคลากรที่เป็นคณะกรรมการนโยบายและบริหาร รวมทั้งบุคลากรในฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา คือ อนุสาส์กหอพักนั้น เป็นข้าราชการของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ระดับสูงสุดลงมา การสั่งการจึงอยู่ในลักษณะของการสั่งการเป็นลำดับชั้น โดยจะกำหนดเป็นลาลักษณ์อักษรจากคณะกรรมการนโยบายลงมาสู่ฝ่ายจัดการและฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา การสั่งการในรูปแบบของคณะกรรมการ เป็นลักษณะของการสั่งการในแนวตั้ง และมีลำดับชั้นตอนน้อยทำให้การปฏิบัติงานและการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วกว่าระบบราชการ

ข. ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา

ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา ซึ่งมีอนุสาส์กและผู้ช่วยอนุสาส์กหอพักเป็นผู้รับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน การพัฒนาคุณภาพชีวิตนิสิต เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่นิสิตในการพักอาศัยอยู่ในหอพัก การพัฒนาเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรมให้เกิดแก่นิสิต รวมทั้งกิจกรรมที่จะเสริมสร้างทางด้านวิชาการให้นิสิต

การใช้ชีวิตของนิสิตในหอพักศึกษิตนิเวศน์

หอพักศึกษิตนิเวศน์ เปรียบเสมือนบ้านหลังที่ 2 ของนิสิตในขณะที่ศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นิสิตส่วนใหญ่จะรับทราบว่า ตนเองได้รับโอกาสที่ดีกว่า นิสิตอีกหลาย ๆ คน ที่ไม่ได้เข้ามาอยู่ในหอพักนี้ เนื่องจากรับทราบตั้งแต่ต้นสมัครเข้ามาอยู่ในหอพักว่ามีการแข่งขันกันอย่างมากในการที่จะเข้ามาพักอาศัย นอกจากประโยชน์ในด้านสถานที่ตั้ง ซึ่งอยู่ใกล้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแล้วยังประกอบด้วย ความปลอดภัย ความสะอาด และบรรยากาศของหอพัก ซึ่งมีลักษณะเป็นสถานที่พักเฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสงบเงียบ ร่มเย็น

ในการศึกษาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของนิสิตในหอพักศึกษิตนิเวศน์นั้น ได้ศึกษาในด้านต่าง ๆ ประกอบด้วย

1. การอยู่ร่วมกันของนิสิตในหอพักที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษาเล่าเรียน
2. สร้างบรรยากาศการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย
3. รูปแบบของกิจกรรมในหอพัก
4. คุณธรรมและจริยธรรมของนิสิต

1. การอยู่ร่วมกันของนิสิตในหอพัก

ในช่วงเวลาเข้านิสิตบางส่วน ส่วนมากจะเป็นนิสิตชาย จะไปวิ่งออกกำลังกายที่สนามกีฬาแห่งชาติ ซึ่งอยู่ห่างจากหอพักประมาณ 50 เมตร นอกจากการวิ่ง ก็จะมีการออกกำลังกายตามจังหวะดนตรี นิสิตบางคนจะลงมานั่งอ่านหนังสือพิมพ์บริเวณชั้นล่างของหอพัก และจากนั้นก็ทยอยกันออกจากหอพักไปมหาวิทยาลัย โดยการเดิน การขึ้นรถประจำทาง รถยนต์ส่วนตัว และนอกจากนี้ได้มีรถกระบะโดยสาร (สามารถนั่งได้ประมาณ 10-12 คน ต่อเที่ยว) ซึ่งเป็นรถส่วนตัวของบุคลากรคนหนึ่งในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มาให้บริการ โดยแบ่งเป็น 3 รอบ ในเวลา 07.00, 07.30 และ 08.00 น. ดังนั้นใน

ช่วงเวลากลางวันของวันธรรมนั้นหอพักจะค่อนข้างเงียบสงบ นิสิตบางคนตื่นนอนหลังจากเพื่อน ๆ ในหอพักออกไปเรียนแล้ว มีนิสิตหญิงคนหนึ่ง กล่าวว่า "ธรรมดาจะนอนดึกมาก ไม่ต่ำกว่า ตี 2 ตี 3 แต่จะตื่นสิบโมงเช้า ถ้าวันไหนต้องไปคณะก็จะตื่นเช้า นอนเร็วกว่าเดิม ชอบทำงานตอนดึกมันเงียบดี บางที่ลงมากดน้ำร้อนข้างล่าง เห็นมีคนนั่งทำงานข้างล่างกันเยอะเลย" ในช่วงเวลาเช้าในชั้นต่าง ๆ ของหอพัก โดยเฉพาะชั้น 3 และชั้น 4 ซึ่งเป็นชั้นที่นิสิตหญิงพักอาศัย ค่อนข้างจะคึกคัก มีเสียงพูดคุย เสียงปิด เปิด ประตู แต่หลังจากนั้นในช่วงเวลาประมาณ 10.00 เป็นต้นไปก็จะเงียบลง นิสิตบางคนก็จะนั่งทำงานอยู่ในห้องพักของตนเอง บางส่วนจะลงมานั่งทำงาน หรืออ่านหนังสือที่บริเวณชั้นล่าง จากการสัมภาษณ์นิสิตชายคนหนึ่ง ซึ่งจะลงมานั่งทำงานบริเวณชั้นล่างในช่วงเวลาที่นิสิตส่วนใหญ่ออกไปจากหอพัก ได้พูดคุยให้ฟังถึงสาเหตุของการเลือกนั่งทำงานชั้นล่างว่า "โดยปกติผมจะเป็นคนนอนดึกมาก และตื่นค่อนข้างสาย เพราะว่าช่วงดึกค่อนข้างจะเงียบ ไม่มีเสียงรบกวน ทั้งจากเสียงคน และเสียงรถที่วิ่งผ่านไปมา โดยเฉพาะพวกมอเตอร์ไซด์ แล้วก็ช่วงเวลาสาย ๆ หลังจากคนออกจากหอไปแล้ว นั่งอ่านหนังสือ เขียนงาน มีสมาธิดี ตัวเองก็ไม่วอกแวกด้วย อีกสาเหตุหนึ่งก็คือ ของในห้องเยอะ ส่วนมากเป็นหนังสือ เครื่องคอมพิวเตอร์ ไม่มีที่นั่งทำงานเลย บนโต๊ะก็เต็มไปด้วยหนังสือ ตามพื้นห้อง หัวเตียงก็มีของวางเต็มไปหมด รมเมทอีก 2 คน ก็ของเยอะ ก็เลยเลือกที่จะลงมาอ่านหนังสือข้างล่าง รมเมทคนหนึ่งก็ชอบไปนั่งอ่านหนังสือ ทำงานที่หอกลาง" นิสิตที่อยู่ร่วมกันในหอพักส่วนใหญ่จะเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน น้อยครั้งที่จะมีการส่งเสียงดังรบกวนผู้อื่น หรือกระทำสิ่งใดซึ่งเป็นการละเมิดสิทธิของผู้อื่น จะมีความเกรงใจซึ่งกันและกัน น้อย ๆ จะเกรงใจรุ่นพี่ เมื่อมีปัญหา รุ่นพี่ก็จะคอยเป็นที่ปรึกษา ทั้งในด้านการเรียนและในด้านอื่น ๆ จากการสังเกต พบว่า นิสิตที่มีความสามารถ หรือศึกษาในคณะและภาควิชาใดก็เป็นทีที่ปรึกษาในเรื่องนั้น ๆ ให้กับนิสิตผู้อื่นซึ่งมีปัญหา เช่น การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ นิสิตชายในหอพักหลาย ๆ คน ซึ่งมีความรู้ ความสามารถในด้านคอมพิวเตอร์ ก็จะเป็นที่ปรึกษาให้กับนิสิตในหอพักที่มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งช่วยเหลือให้คำแนะนำในการที่จะเลือกซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ เช่น มีผู้จะไปซื้อได้ในราคาถูกกว่าที่อื่น ก็จะแนะนำ

ให้เพื่อน ๆ ไปซื้อร้านนั้น ทั้งยังมาช่วยดูแลเมื่อผู้ขายมาติดตั้งเครื่องใหม่ให้ เป็นต้น หรือในการศึกษาคำราชาเสภาภาษาอังกฤษ นิสิตผู้ที่ศึกษาในด้านภาษาอังกฤษ ก็จะเป็นผู้ที่คอยให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษาให้กับผู้ที่มีปัญหาในเรื่องภาษา หรือการแนะนำหนังสือ หรือการชิมตำรา ซึ่งถือได้ว่าเป็นการช่วยเหลือกันในทางวิชาการ โดยที่บางครั้งอาจจะยังไม่เคยรู้จักกันมาก่อน นอกจากนั้นในการใช้ชีวิตประจำวันนิสิตก็จะเกื้อกูล แบ่งปัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เช่น การหยิบชิมของใช้ต่าง ๆ หรือการช่วยเหลือกันในยามเจ็บป่วย เมื่อมีใครเจ็บไข้ได้ป่วยก็จะช่วยกันดูแล ถ้าในกรณีเล็กน้อยก็จะไปนำยามมาให้รับประทาน ถ้าเป็นการเจ็บป่วยมาก ก็จะช่วยกันนำเพื่อนไปส่งโรงพยาบาล เช่น กรณีที่นิสิตหญิงคนหนึ่งไม่สบายเป็นไข้ เพื่อนร่วมห้อง และเพื่อน ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงจะมาคอยดูแล เตรียมอาหารและชาไว้ให้ จากการพูดคุยกับนิสิตหญิงผู้หนึ่งในขณะไปรับประทานอาหารกลางวันใกล้ ๆ หอพักกล่าวว่า "ทานข้าวเสร็จแล้วเดี๋ยวจะต้องซื้อข้าวไปฝากน้องที่ชั้น 4 เมื่อคืนไม่สบายมาก ตอนเช้ารุมเมทเขาซื้อข้าวต้มไปไว้ให้ก่อนไปเรียน ตอนกลางวันที่เลขาอาสาว่าจะดูแลให้เอง กระจ่างตอนเย็นถ้าอาการยังไม่ดีขึ้นจะช่วยกันพาไปหาหมอ น้องคนนี้เขาไม่ค่อยแข็งแรงป่วยบ่อย ตัวเขาเองก็เกรงใจพยายามจะช่วยเหลือตัวเองแต่พอไม่สบายมันก็ไม่ไหวเหมือนกัน นึกถึงตัวเราเองถ้าเป็นก็คงแย่ เมื่อก่อนนี่เคยมีน้องปริญาตรีไม่สบายมากเป็นตอนดึกตี 2 กว่า ๆ ได้ ก็ช่วยกันจะพาไปส่งโรงพยาบาล พอลงมาข้างล่างก็เจอน้องผู้ชายคนหนึ่งพอดีเขามีรถ ก็เลขาอาสาพากันไปส่งที่โรงพยาบาลจุฬา แล้วก็อยู่รอจนเรียบร้อยถึงได้กลับบ้าน" ในหอพักนอกจากจะมีนิสิตชาวไทยแล้ว ยังมีนิสิตชาวต่างชาติทั้งชายและหญิงมาพักอาศัยอยู่ด้วย เช่น ญี่ปุ่น จีน อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย อเมริกา แคนาดา อินเดีย มีการพูดคุยสนทนาระหว่างนิสิตชาวไทยและชาวต่างชาติ สนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน เช่น กลุ่มนิสิตไทยทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งพูดภาษาอีสานได้ ก็จะสอนภาษาอีสานให้นิสิตชาวต่างชาติ สอนขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย การใช้ชีวิตของคนไทย การพูดคุยโดยใช้ภาษาอังกฤษ ระหว่างนิสิตไทยและต่างชาติ เป็นการฝึกฝนในการพูด ฟัง ทำความเข้าใจในภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี สถานที่ที่สนทนากัน ส่วนมากจะพูดคุยกันเป็นกลุ่มบริเวณที่นั่งพักผ่อนชั้นล่างของหอพัก หรือการทักทายกันในระหว่าง ขึ้น ลง ลิฟท์ ในการใช้ชีวิตอยู่ร่วม

กันของนิสิตในหอพักนั้น หอพักได้ให้มีการประชุมพิเศษที่เข้าอยู่ใหม่ในหอพักทุกปี โดยจะจัดประมาณเดือน มิถุนายน ซึ่งในการประชุมพิเศษนี้จะประกอบด้วยนิสิตเข้าใหม่ และนิสิตที่อยู่เดิม ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติมาร่วมด้วย นอกจากคำแนะนำในการใช้ชีวิตอยู่ในหอพักร่วมกัน ของคณะกรรมการบริหาร ฝ่ายจัดการ และฝ่ายส่งเสริมพัฒนาแล้ว ยังมีกิจกรรมการแสดงของนิสิตในแต่ละชั้นพักอาศัย และการแสดงของนิสิตชาวต่างชาติ เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตในหอพักเป็นอย่างดี จากคำกล่าวในตอนหนึ่งของรองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิตในวันประชุม ได้กล่าวไว้ว่า "...อยากให้นิสิตมองว่าหอพักนี้ไม่ใช่แค่เพียงที่พักอาศัยเท่านั้น อาจจะให้มองว่าที่นี่เป็นโรงเรียนที่สอนสิ่งที่อยู่นอกห้องเรียนให้ รู้รอบ รู้ลึก รู้จริง มีครูอยู่มากมายรอบ ๆ ตัวเรา เช่น การที่มีชาวต่างชาติมาพักรวมอยู่ด้วยเป็นผลดี ทำให้เราได้รู้ภาษาต่างประเทศ เป็นภาษาที่สอง ส่วนในการดำรงชีวิตนั้น ให้ใช้ปัญญาในการดำรงชีวิต มีสติ มุมานะ ขยันหมั่นเพียร ในการทำงาน และการเรียน ผู้ที่ประสบความสำเร็จได้ต้องเลือกแนวทางในการแก้ปัญหาได้ เมื่อเผชิญกับปัญหา ต้องใช้สติในการแก้ไข เมื่อมีปัญหาควรปรึกษาพี่ ๆ ในหอพัก พี่ ๆ จะเป็นผู้ให้คำแนะนำที่ดี ทั้งในการดำรงชีวิตและการศึกษาเล่าเรียน ขอให้ให้นิสิตได้ประสบการณ์ที่ดี ทั้งในทางการคิด และการกระทำ..."

ในด้านการใช้เวลาของนิสิต นอกเหนือจากเวลาไปศึกษาเล่าเรียนในชั้นเรียน นิสิตจะใช้เวลาที่เหลือในการ อ่านหนังสือ ทำงานที่ได้รับมอบหมายจากการเรียน ทำวิทยานิพนธ์ ใช้คอมพิวเตอร์ในทางการศึกษา และเล่นเกมส์ เวลาพักผ่อน นอกจากการศึกษาค้นคว้า นิสิตจะใช้เวลาในการ สนทนา พูดคุยกับเพื่อนในหอพัก ฟังเพลง ทำความสะอาดห้อง ซักผ้า ดูภาพยนตร์ ดูโทรทัศน์ เดินเล่นตามห้างสรรพสินค้า และเล่นกีฬา ออกกำลังกายในช่วงเช้าและเย็น จากการทำนิสิตจะมีเพื่อน นิสิตจะใช้วิธีการบอกกล่าวพูดคุยกันเอง จากคำบอกเล่าของนิสิตชายผู้หนึ่งในหอพักกล่าวว่า "ในปีแรก ๆ มีน้อง ป.ตรี ผู้ชายกลุ่มหนึ่งส่งเสียงดัง บางทีก็ดื่มเหล้ากันในห้อง พวกพี่ ป.โท ในชั้นก็จะเดินมาบอก เด็กกลุ่มนี้ก็จะเกรงใจ ไม่ค่อยกล้าส่งเสียงดัง ก็อาจเป็นเพราะยังไม่เป็นผู้ใหญ่ บางครั้งทำอะไรก็เลยไม่ค่อยนึกว่าควรหรือไม่ แต่เขาก็ฟังยังเกรงใจอยู่ ก็อยู่กับแบบพี่น้อง แต่ ป.ตรี ก็ไม่ค่อยจะกล้าพูดเล่นกับพี่ ๆ ป.โท ป.เอก แต่ก็ไม่มีอะไรกัน ก็ทักทายกันเป็นธรรมดา

ปีหลัง ๆ ไม่ค่อยมีน้อง ป.ตรี ผู้ชาย ก็ไม่ใช่แต่ ป.ตรี หรือ ป.โท บางทีก็มีส่งเสียงดังบ้าง แต่ก็ เป็นบางช่วง ยิ่งช่วงใกล้สอบก็จะเงียบเพราะก็คงอ่านหนังสือกัน หรือก็คงไม่กล้าส่งเสียงดัง เกรงใจคนอื่น" ส่วนนิสิตปริญญาตรีชาย ก็จะมี ความเกรงใจ โดยเฉพาะกับพี่ ๆ ในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่งเป็นนิสิตส่วนใหญ่ในหอพัก จากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนิสิตปริญญาตรีชายผู้หนึ่ง กล่าวว่า "ผมก็ไม่ค่อยรู้จักพี่ ๆ เท่าไรนัก อาจจะเป็นเพราะไม่ค่อยได้เจอ เวลาว่างไม่ตรงกัน ผมกลับมาตอนเย็นบางที่พี่รูมเมทก็ยังไม่กลับ พอกลางคืนก็จะต่างคนต่างก็ทำงาน อ่านหนังสือ อีกอย่างส่วนใหญ่ก็จะเป็นรุ่นพี่อายุมาก ๆ เป็นผู้ใหญ่ ผมก็ไม่ค่อยกล้าพูดคุยด้วย แต่ก็ไม่มีอะไรนะครับ ผมกับเพื่อน ๆ ก็เกรงใจพี่ ๆ เพราะก็รู้ว่า เรียบหนัก เวลาว่างก็ไม่ค่อยจะตรงกัน แต่ผมก็ไม่ได้คิดอัดในใจอะไร พี่ ๆ ที่รู้จักทุกคนก็ดี มีขนมก็แบ่งให้ทาน ตอนเช้าผมก็ตื่นไปก่อน ก็เลยไม่ค่อยได้คุยกันมากนัก ผมก็เคยอยู่หอใน บรรยากาศจะไม่เป็นงานเป็นการเท่าหอพักนี้ แต่ก็ดีครับเงียบดีไม่มีเสียงดัง ทำให้มีสมาธิในการทำงาน เวลาเข้าออกจากหอพักก็ไม่มีกำหนด เป็นการฝึกให้ดูและตัวเองอย่างผู้ใหญ่ขึ้น" จากการสัมภาษณ์และพูดคุยกับอนุสาสภประจำหอพัก กล่าวถึงการอยู่ร่วมกันของนิสิตว่า "เด็ก ๆ เขาก็จะเกรงใจพี่ ๆ นอกจากอาวุโสด้านอายุแล้ว ยังอาวุโสด้านวิชาการความรู้ เท่าที่ครูอยู่มาถึง 3 ปีแล้วก็ไม่มีปัญหาเรื่องการทะเลาะหรือมีเรื่องราวกัน เพราะก็อย่างที่บอก น้อง ๆ ป.ตรี ก็เกรงใจพี่ ๆ ป.โท ป.เอก จะมีก็เป็นบางครั้ง แต่ก็ไม่ได้เป็นลักษณะถึงขนาดเมาสุราอาละวาด ก็อาจจะมีช่วงวันสอบวันสุดท้าย ก็มีเล่นกีตาร์ร้องเพลงกันบ้าง นาน ๆ หน ก็มักจะตัดเตือนเขาไป ก็มีแอบกินเหล้ากันในห้อง แต่การจัดนิสิตพักในแต่ละห้องจะจัดให้อยู่ร่วมกันระหว่างนิสิตหลาย ๆ ระดับการศึกษา หลาย ๆ สาขา หลากหลายคณะ จะได้รู้จักกัน เพราะคนในคณะเดียวกัน ระดับการศึกษาเดียวกันก็มักจะรู้จักกันอยู่แล้ว และเป็นการให้รู้จักเคารพสิทธิของแต่ละบุคคล เกรงใจซึ่งกันและกันด้วย ก็ได้พูดคุยกับนิสิตในหอเป็นประจำว่า ถ้าใครมีปัญหาอะไรก็ให้ปรึกษาได้ ส่วนมากปัญหาที่มีนิสิตมาปรึกษาก็เป็นปัญหาเล็กน้อย ก็มีบ้างที่จะขอย้ายห้อง เพราะต้องการอยู่กับเพื่อน หรือมีปัญหากับรูมเมท แต่ก็มักจะแก้ปัญหาโดยการเรียกมาพูดคุยกัน ไม่แก้ปัญหาให้โดยการย้ายห้อง จะย้ายให้กี่สิ้นปี หรือหมดภาคการศึกษา ตั้งแต่อยู่มาก็มีแค่รายหรือสองรายเท่านั้น

ตามความคิดของครู คิดว่าเป็นปัญหาเล็กน้อย นิสิตในหอส่วนมากจะเป็นผู้ใหญ่ทำงานทำการ แล้ว มีปัญหาเขาก็จะช่วยกันแก้ไข แล้วเขาก็จะมาบอกให้ครูรู้"

นับตั้งแต่เริ่มเปิดหอพักศึกษิตินิเวศน์ คือ ประมาณปลายปี พ.ศ. 2532 จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2537 สัดส่วนระหว่างนิสิตในระดับปริญญาบัณฑิต กับบัณฑิตศึกษาในปีแรก ๆ จะมีใกล้เคียงกัน ในปีต่อ ๆ มาจำนวนนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาจะค่อย ๆ มีมากขึ้น แต่ยังคงมีนิสิตในระดับปริญญาบัณฑิตอยู่ จากข้อมูลฝ่ายจัดการหอพัก ปรากฏว่า ในปี พ.ศ. 2537 สัดส่วนของนิสิตในระดับปริญญาบัณฑิตต่อบัณฑิตศึกษา และการจัดนิสิตเข้าพักแต่ละห้องในระยะแรกที่เริ่มเปิดหอพักฝ่ายจัดการเป็นผู้จัด โดยให้นิสิตอยู่รวมกันในลักษณะต่างสาขาวิชา และระดับการศึกษา เพื่อต้องการให้นิสิตได้มีประสบการณ์ในการอยู่ร่วมกัน มีการปรับตัว และทำให้รู้จักบุคคลในหลากหลายสาขาวิชา อาชีพ และให้เป็นการให้รุ่นพี่สอนรุ่นน้อง ตั้งแต่ประมาณปี พ.ศ. 2536 หอพักจะให้นิสิตที่อยู่หอพักเดิมที่สมัครอยู่ต่อสามารถเลือกเพื่อนร่วมห้องได้ (เลือกได้เพียงต้องการอยู่ห้องปรับอากาศ หรือห้องพัดลม) สำหรับนิสิตชาวต่างประเทศนั้น หอพักจะประกาศให้ผู้ที่มีความประสงค์จะพักร่วมกับชาวต่างประเทศให้ลงชื่อเพื่อจะได้จัดให้อยู่ร่วมกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อนิสิตในการฝึกภาษา การอยู่ร่วมกัน ซึ่งก็ได้มีนิสิตมาลงชื่อและหอพักได้จัดให้ชาวต่างชาติได้อยู่ร่วมกับนิสิตชาวไทยด้วย ด้านความสัมพันธ์ของนิสิตในหอพักจะรู้จักกัน แต่ก็จะมีสนทนกันเป็นกลุ่ม ๆ มีการช่วยเหลือให้คำปรึกษาทั้งในด้านส่วนตัว และด้านวิชาชีพ เช่น การให้ยืมเครื่องคอมพิวเตอร์ หนังสือ ตำราเรียน รวมทั้งให้คำแนะนำซึ่งกันและกันในด้านวิชาการ โดยเฉพาะระหว่างนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาด้วยกัน

2. บรรยากาศการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัย

เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ที่พักอยู่ในหอพักศึกษิตินิเวศน์ เป็นนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งนอกจากจะใช้เวลาศึกษาในชั้นเรียนแล้ว ยังต้องใช้เวลาส่วใหญ่ในการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ เช่นการทำวิทยานิพนธ์ จากการสังเกตและการสัมภาษณ์นิสิตในหอพัก พบว่า นิสิตรุ่นน้องจะขอคำปรึกษาทางด้านวิชาการ จากนิสิตรุ่นพี่ในหอพักด้วยตนเอง ในลักษณะเป็น

กลุ่ม ๆ ยังไม่มีการจัดในลักษณะการสัมมนาวิชาการ หรือการจัดกลุ่มอภิปราย จะเป็นการแนะนำในลักษณะเฉพาะบุคคล เช่น ถ้ามีนิสิตมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ก็มักจะสอบถามเพื่อนนิสิตในหอพักที่มีความรู้ในด้านคอมพิวเตอร์ แต่ยังไม่มีการจัดสอน จัดอบรมเป็นลักษณะส่วนรวม จะมีลักษณะทบทวนวิชาเฉพาะกลุ่มที่สนิทสนมกันและเป็นกลุ่มเล็ก ๆ

ในปีการศึกษา 2536 คณะกรรมการนิสิตหอพักศึกษิตนิเวศน์ ได้จัดให้มีการจัดบรรยายทางวิชาการเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในหอพัก โดยเชิญ ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ มาเป็นวิทยากรในการบรรยายและได้มีการจัดอบรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น โดยนิสิตในหอพักได้จัดสอนกันเอง ในช่วงเวลาเย็น ใช้เวลาประมาณ 5 วัน วันละ 2 ชั่วโมง โดยใช้สถานที่ คือ ห้องอเนกประสงค์ (ห้อง 108) ซึ่งนิสิตในหอพักได้ให้ความสนใจเข้าร่วมฟังบรรยาย ประมาณ 50 คน และเข้าอบรมคอมพิวเตอร์ประมาณ 30 คน

ในปีการศึกษา 2537 คณะกรรมการนิสิตและอนุสาสก์หอพัก จะร่วมกันจัดอบรมดังกล่าว จากการสัมภาษณ์นิสิตคนหนึ่งหอพัก ได้กล่าวถึงการจัดบรรยายทางวิชาดังกล่าวว่า "อยากให้อาจารย์ได้จัดให้มีกิจกรรมทางวิชาการอย่างนี้อีก อาจจะเป็นเรื่องอื่น ๆ จัดกลุ่มอภิปราย หรือสัมมนา เช่น เรื่องเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย เพราะบัณฑิตศึกษาทุกคนจำเป็นที่จะต้องรู้ เป็นการเสริมจากการที่ได้เรียนรู้จากอาจารย์ในห้องเรียนอีกที โดยส่วนตัวแล้วเต็มใจที่จะเข้าร่วม และที่ได้คุยกับเพื่อน ๆ อีกหลายคนเขาก็เห็นด้วย มีประโยชน์มาก ได้แลกเปลี่ยนความรู้ ข้อคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งมีจัดน้อยมาก บางปีก็มี บางปีก็ไม่มี ส่วนใหญ่ก็จะเป็นลักษณะส่วนตัวเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เท่านั้น" และในปีการศึกษา 2538 ได้มีการบรรยายทางวิชาการเรื่อง การเขียนเพื่อการสื่อสารและการทำวิทยานิพนธ์ โดยได้เชิญนิสิตระดับปริญญาโท จากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 2 คน มาเป็นวิทยากรในการบรรยาย จัดขึ้นในวันเสาร์ มีนิสิตเข้าร่วมฟังบรรยายประมาณ 20 คน เนื่องจากอนุสาสก์หอพัก เป็นอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งมีภารกิจในด้านการเรียนการสอนและงานวิชาการอื่น ๆ มากมาย จึงมีเวลาน้อยในการพบปะพูดคุย ให้คำปรึกษากับนิสิตในหอพัก คือ จะมีเวลาในตอนเช้า ก่อนที่จะไปมหาวิทยาลัย และหลังจากกลับจากมหาวิทยาลัย คือ ประมาณ 20.00 หรือ 21.00 น. ของแต่ละวัน จากการสัมภาษณ์นิสิตในหอพัก พบว่า นิสิต

ที่เข้ามาอยู่ในหอพักใหม่ บางคนไม่ทราบว่าหอพักมีอนุสาสิก ซึ่งเป็นอาจารย์จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ดูแล รับผิดชอบ และอยู่ในหอพัก นิสิตบางคนรับทราบว่ามี แต่ไม่รู้จักว่าเป็นอาจารย์ท่านใด เช่น นิสิตหญิงคนหนึ่งซึ่งได้เข้ามาอยู่ในหอพักได้ประมาณ 4 เดือน ได้กล่าวว่า "ไม่ทราบเลขคี่ว่าหอมีอนุสาสิก เพราะตอนวันสัมภาษณ์ก็ไม่รู้จักว่าเป็นใครบ้าง จนเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่เคยเห็น" และนิสิตอีกคนหนึ่ง ซึ่งกล่าวว่า "ทราบว่ามีอนุสาสิก แต่ยังไม่เคยคุยหรือขอคำปรึกษาเรื่องอะไรเลย เวลามีปัญหา ก็จะพูดคุยกันเองระหว่างเพื่อน ๆ ฟี ๆ ในหอ" และจากการสัมภาษณ์อนุสาสิกหอพัก ได้กล่าวว่า "ระยะหลัง ๆ นี้ไม่ค่อยได้พูดคุยกับนิสิตในหอ โดยเฉพาะนิสิตที่เข้ามาอยู่ใหม่อาจจะเป็นเพราะมีเวลาที่จะพบปะนิสิตน้อยลง เมื่อก่อนจะเข้าประชุมกับนิสิตเกือบทุกครั้ง เดิมนั้นภาระกิจที่คณะก็มากขึ้น เข้าก็ออกจากหอ แต่เข้ากลับมาก็ที่ 3 ทุ่ม ก็ไม่ค่อยจะเจอนิสิต อธิบายว่าแต่นิสิตเลย สยามหอพักบางคนยังไม่รู้จักเลย คิดว่าเป็นนิสิตในหอ แล้วส่วนใหญ่ก็จะพักอยู่ วันจันทร์ ถึง ศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ ก็ต้องกลับไปดูแลที่บ้าน ก็ทราบเหมือนกันว่าไม่ค่อยมีเวลาให้นิสิตมากนัก เพราะงานในรับผิดชอบที่คณะก็เพิ่มขึ้น ในปีแรก ๆ ที่มาอยู่ ซึ่งตอนปลายเดือนมกราคม พ.ศ. 2535 ยังเป็นผู้ช่วยอนุสาสิกอยู่ และเป็นอนุสาสิกประมาณต้นปี 2538 ตอนนั้นยังมีเวลาให้กับนิสิตในหอเยอะกว่านี้ ยังได้ไปนั่งให้คำปรึกษานิสิตได้ในช่วงหัวค่ำ โดยใช้ห้อง 108 ก็มีนิสิตเข้ามาคุย มาขอคำแนะนำ ปรึกษาเรื่องต่าง ๆ ปัจจุบันก็ไม่ได้ทำแล้ว เพราะภาระกิจที่คณะมีมากกว่าจะกลับมาที่หออีก 3 ทุ่มกว่า 4 ทุ่มเข้าไปแล้ว แต่ก็เข้าร่วมประชุมเวลานิสิตจะจัดกิจกรรมหรือมีปัญหาต่าง ๆ ก็มาปรึกษาพูดคุยกัน ส่วนมากก็จะคุยกับกรรมการนิสิตหอพัก แล้วก็นิสิตที่อยู่มาเดิม ๆ นิสิตใหม่ ๆ ไม่ค่อยรู้จัก หรือบางทีก็รู้แต่ว่าครูเป็นอนุสาสิก แต่ไม่เคยพูดคุยด้วย"

เนื่องจากสถานที่ตั้งของหอพักอยู่ไม่ไกล จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมาก จึงมีความสะดวกในการที่นิสิตจะเดินทางไปมหาวิทยาลัย ดังนั้นนิสิตจึงมีเวลาในการที่จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม จากห้องสมุด ใช้เวลานอกจากการเรียนได้พบปะพูดคุย ปรึกษาในทางวิชาการได้ จากการสัมภาษณ์นิสิตส่วนใหญ่ที่พักอาศัยในหอพัก มีความคิดเห็นในแนวทางเดียวกัน คือ การนำเวลาที่ไม่ต้องเสียไปกับการเดินทาง ไป-กลับ นี้ มาใช้ในการศึกษาค้นคว้าเพิ่ม

เต็ม และเมื่อกลับมาที่หอพักซึ่งมีแต่หนังสือพักอาศัยอยู่ ทำให้ได้พบปะพูดคุย แลกเปลี่ยนความรู้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการศึกษาเล่าเรียน มีการแบ่งปันกันในด้านวิชาการ จากการสังเกต นิสิตที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก ในช่วงเวลาเย็น หลังจากทีมนิสิตส่วนใหญ่กลับจากมหาวิทยาลัยจะเป็นช่วงเวลาที่นิสิตในหอพักได้พบปะพูดคุยกัน บางส่วนหนึ่งอ่านหนังสือพิมพ์ ดูโทรทัศน์และพูดคุยกันเกี่ยวกับเหตุการณ์ปัจจุบันข่าวที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแสดงถึงการสนทนาแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา และเรื่องเบ็ดเตล็ดทั่ว ๆ ไป หรือจากการดูโทรทัศน์ นิสิตบางกลุ่มจะใช้สถานที่พักผ่อนชั้นล่างเป็นที่ศึกษาค้นคว้า ทำงานของตนเอง รวมทั้งใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานต่าง ๆ เมื่อมีปัญหาจะซักถามผู้อื่นที่รู้ และได้ช่วยกันแก้ไขปัญหา หรือให้คำแนะนำเป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน สังเกตได้ว่าในทุก ๆ คืนจะมีนิสิตลงมานั่งทำงาน ศึกษาค้นคว้า อ่านหนังสือที่บริเวณที่นั่งพักผ่อนชั้นล่างนี้เป็นประจำทุกวัน และส่วนมากจะใช้เวลาในการทำงานในช่วง 20.00 เป็นต้นไป นิสิตบางคนก็จะนั่งทำงานที่โต๊ะทำงานในห้องของตนเอง ซึ่งนิสิตที่พักอาศัยร่วมกันในห้อง ส่วนใหญ่แล้วจะเกรงใจซึ่งกันและกัน โดยจะไม่ส่งเสียงใด ๆ เป็นการรบกวนเพื่อนร่วมห้อง จากการสัมภาษณ์นิสิตผู้หนึ่งซึ่งกล่าวว่า "โดยปกติแล้วจะนอนดึกมาก เวลาที่ทำงานคือช่วง 3 ทุ่มไปแล้ว ถึงประมาณตี 2 ตี 3 เงือบตี บางทีก็ลงมาทำงานข้างล่าง เพราะโต๊ะกว้างกว่าบนห้อง ทำงานก็ต้องใช้หนังสือเอกสารมาก บนโต๊ะทำงานที่หอจัดไว้เล็กเกินไป วางหนังสือไม่พอ เลยชอบที่จะลงมาทำข้างล่างมากกว่า เวลาว่างก็มีเพื่อนชวนคุย เพราะมีคนมาทำงานหรืออยู่ข้างล่างเยอะ อยู่ในห้องนั่งทำงานก็เงือบตี แต่บางทีหันไปเห็นรูมเมทหลับแล้วก็ชักอหากลจะนอนบ้าง ที่ก็แคบขยับตัวไม่ค่อยได้ ของก็วางเยอะเต็มไปหมด ส่วนใหญ่ก็เป็นหนังสือจนแทบจะไม่มีที่เดิน" นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์นิสิตหญิงผู้หนึ่งกล่าวว่า "อยู่ที่นี้ได้ประโยชน์ที่เห็นชัดเจนนอกจากความสะอาดสะอ้านสบายแล้ว ที่สำคัญคือ คนที่อยู่ก็เป็นนิสิตทั้งนั้น เวลาทำงานแล้วมีปัญหาติดขัดก็วิ่งไปถามเพื่อนได้ ถ้าไปอยู่ที่หอพักอื่นข้างนอกอย่างของพวกเอกชน ก็คงไม่สะดวกสบายอย่างนี้ อาจจะไม่เงือบสงบเท่านี้ ไม่มีที่นั่งทำงานอ่านหนังสือได้สะดวก โดยเฉพาะเวลาติดขัดก็ถามหรือปรึกษาเพื่อน ๆ คนอื่น ๆ ได้ ที่ได้ก็อย่างก็คือ ได้พูดคุย

กับคนอื่น ๆ ได้รู้จักคนในวงการมากขึ้น เมื่อก่อนเป็นครูก็ไม่ค่อยรู้จักใคร เดี่ยวนี้ได้รู้จักพี่ ๆ ในวงการมากขึ้น ตั้งแต่ผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์และเพื่อน ๆ ที่ทำงานอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ ทำให้เรากว้างขวางขึ้นอีกอย่าง คือ เมื่อก่อนพอเจอฝรั่งก็จะหลีก ๆ แต่เดี๋ยวนี้ไม่ค่อยกลัว กล้าที่จะทักทายนุ่คุย เขาก็คงเข้าใจเราเหมือนกัน พยายามพูดช้า ๆ แล้วเขาก็อยากเรียนรู้ภาษาเรา ความเป็นอยู่ของเราด้วย" จากการที่หอพักได้จัดห้องอเนกประสงค์ไว้สำหรับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของนิสิต เช่น ประชุม ร่วมทำกิจกรรม ห้องอ่านหนังสือในช่วงใกล้สอบ นับว่าได้ใช้ประโยชน์ แต่สถานที่ที่นิสิตจะมาใช้ร่วมกันหรือพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นนั้นมีเพียง ห้องอเนกประสงค์ บริเวณนั่งพักผ่อนชั้น 1 เท่านั้น ซึ่งไม่เพียงพอจึงทำให้มีการพบปะพูดคุยเป็นลักษณะแบ่งเป็นกลุ่มย่อย ๆ จากการสัมภาษณ์นิสิตในหอพักหลายคน ได้ให้ความคิดเห็นว่า อยากจะให้มีการจัดสถานที่เป็นห้องต่าง ๆ เช่น ห้องเล่นกีฬา ได้แก่ เครื่องออกกำลังกายในร่ม ห้องเล่นเกม ได้แก่ หมากระดานต่าง ๆ เกมส์ต่ออักษรภาษาอังกฤษ (scrabble) ห้องพระซึ่งสามารถใช้ปฏิบัติธรรม เช่น นั่งสมาธิ หรือสวดมนต์ได้ ห้องสมุดเล็ก ๆ ซึ่งมีหนังสืออ้างอิงที่สำคัญ ๆ เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น ดังเช่นนิสิตคนหนึ่งได้กล่าวว่า "นิสิตในหอเราส่วนใหญ่จะเป็นระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้านอกห้องเรียนมากกว่าในห้องเรียน เวลาว่างจึงมีค่อนข้างน้อย เลิกจากห้องเรียนก็ต้องเข้าห้องสมุดค้นคว้าเพิ่ม พอกลับมาหอก็ค่า อาบน้ำ พักผ่อนแล้วก็ต้องทำงานอ่านหนังสือต่อ จะมีก็ลงมาอ่านหนังสือพิมพ์ พูดคุยกับเพื่อน ๆ บ้าง ถ้าที่หอพักเรามีที่ไว้สำหรับนั่งทำงาน ค้นคว้าได้เต็มที่ โต๊ะที่ใช้นั่งทำงานบนห้องมันเล็กเกินไป แต่จะใหญ่กว่านี้ก็คงไม่ได้ เพราะชนกับขนาดห้อง หอน่าที่จะจัดห้องศึกษาค้นคว้ารวมไว้ให้ เช่น อาจจะมีเป็นห้องสมุดมีหนังสือสถิติ การใช้คอมพิวเตอร์ต่าง ๆ มีคอมพิวเตอร์ส่วนรวมไว้ให้นิสิตใช้จัดไว้เป็นห้องต่างหากเป็นการแก้ปัญหาเรื่องคอมพิวเตอร์ส่วนตัวของนิสิต ซึ่งสิ้นเปลืองงบประมาณค่าไฟของหอด้วย" ส่วนนิสิตอีกคนหนึ่งกล่าวว่า "อยากให้หอจัดห้องเล่นกีฬาในร่มไว้ เช่น พวกเครื่องออกกำลังกายต่าง ๆ ตั้มเบลล์ เครื่องออกกำลังกายอเนกประสงค์ที่ใช้ได้หลายอย่าง เครื่องปั่นจักรยานอยู่กับที่ รวมทั้งเล่นพวกหมากรุก หมากฮอส หรือพวก serabble นิสิตในหอจะได้มาใช้ร่วมกันได้คลายเครียดจากการเรียน

ได้ แล้วก็ยังเป็นที่ยอมรับของนิสิตในหอได้มาพูดคุยกันด้วย ที่เป็นอยู่ปัจจุบันก็จะอยู่กันเป็นกลุ่ม ๆ จะมารวมกันที่ก็ตอนที่มิกิจกรรม แม้กระทั่งเวลาประชุมนิสิตหอพักยังมากันน้อยเลย คงไม่ค่อยเห็นความสำคัญ โดยส่วนตัวแล้วบางทีก็เบื่อเหมือนกัน อีกอย่างหนึ่งที่อยากให้ออกเป็นห้องเป็นสัดเป็นส่วนก็คือ ห้องพระที่เป็นอยู่ในมุมหนึ่งของห้องพักผ่อนที่ชั้น 6 ซึ่งไม่เป็นสัดส่วน มีห้องหลาย ๆ คนบอกว่าอยากมานั่งสวดมนต์ นั่งสมาธิ แต่มันไม่เป็นสัดส่วน" เวลาที่นิสิตใช้ร่วมกันในหอพักส่วนใหญ่จะเป็นเวลาในช่วงเย็นหลังจากเลิกเรียนแล้ว เช่น การซื้ออาหารมารับประทานร่วมกันบริเวณห้องพักผ่อน สนทนา พูดคุยกัน และในเวลาว่างนิสิตแต่ละคนก็จะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวกับการเรียน จากการพูดคุยกับนิสิตกลุ่มหนึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของนิสิตในหอพัก ต่างก็มีความเห็นว่า นิสิตจะอยู่กันเป็นกลุ่ม ๆ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาก็จะอยู่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีผู้หนึ่งเสนอความคิดเห็นว่า "พวกเราน่าจะมีการจัดตั้งเป็นกลุ่ม อย่างเช่น กลุ่มชาวอีสาน ชาวเหนือ ชาวใต้ ไม่ได้ให้แบ่งแยกกันนะ แต่เป็นการรวมกันเป็นกลุ่ม มีกิจกรรมอะไรร่วมกันที่เป็นประโยชน์แก่พวกเราชาวหอ เพราะตอนนั้นคนในหอไม่ค่อยจะรู้จักกัน ไม่เหมือนปีก่อน ๆ รู้จักกันเกือบหมดเฉยนี้ ห้องที่เข้ามาอยู่ใหม่บางคนยังไม่รู้จักกันเลย ที่ไหนอยู่ก็ชี้ให้กันเฉย ๆ มันดูห่างเหินกัน" นิสิตอีกท่านหนึ่งเสนอว่า "น่าจะมีการออกแบบสำรวจ ความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการที่จะร่วมกันพัฒนาหอพักของเรา จริงอยู่เรามีคณะกรรมการนิสิต แต่แค่คนไม่กี่คนงานเขาก็มีมากเท่า ๆ พวกเราเรียนก็หนักเหมือน ๆ กัน เราน่าจะช่วยกันทุก ๆ คนลำพังแค่กรรมการทำไม่ไหวหรอก ถ้ามีการจัดตั้งเป็นกลุ่ม อาจจะกลุ่มทางวิชาการก็ได้ หรือกลุ่มที่สนใจด้านใดร่วมกัน มันก็น่าจะมีประโยชน์นะ ทำให้ชาวหอมีอะไรทำร่วมกัน รับผิดชอบร่วมกัน ที่เป็นอยู่ตอนนี้ก็มีแต่น้อย คนก็ให้ความสนใจไม่มากนัก ถ้าทั้งไว้นาน ๆ อีกหนอรุ่นต่อ ๆ ไปก็จะเป็นแบบตัวใครตัวมัน ไม่รู้จักกัน ต่างคนต่างอยู่ อย่างนี้ก็เหมือนกับไปอยู่หอเอกชน ที่เป็นอยู่ปัจจุบันก็ช่วยกันบ้าง แต่ยังเป็นกลุ่ม ๆ"

ในช่วงวันหยุด เช่นวันเสาร์ อาทิตย์ บรรรยากาศในหอพักค่อนข้างจะเงียบกว่าในวันธรรมดา นิสิตบางคนใช้เวลาวันหยุดไปกับการพักผ่อน เช่น ซื้อของ เดินเที่ยวเล่นตามห้างสรรพสินค้าบ้าง ดูภาพยนตร์ บางคนก็กลับบ้าน หรือทำความสะอาดห้องพัก ซักผ้า

เป็นต้น และมีบางกลุ่มก็ใช้เวลาในวันหยุดศึกษาค้นคว้าทางวิชาการ พักผ่อน อ่านหนังสือพิมพ์ และหนังสือบันเทิงต่าง ๆ นิสิตส่วนใหญ่จะมีความรับผิดชอบในตนเอง รู้จักแบ่งเวลา เนื่องจากส่วนมากจะเป็นนิสิตบัณฑิตศึกษาที่ได้ทำงานแล้วมาศึกษาต่อ จึงมีความคิดและรับผิดชอบต่อตนเองค่อนข้างมาก สืบเนื่องจากนิสิตระดับปริญญาโทที่ย้ายออกจากหอพักส่วนใหญ่ เนื่องจากจบการศึกษา ซึ่งก็จะใช้เวลาอยู่ในห้องพักโดยเฉลี่ย 2 ปี นิสิตระดับปริญญาเอกก็จะใช้เวลาอยู่ในหอพัก 3 ปี ขึ้นไป คือ นิสิตที่เข้ามาอยู่ในหอพักส่วนมากจะใช้เวลาในการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา เป็นไปตามระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

3. รูปแบบของกิจกรรมในหอพักเพื่อพัฒนาทางวิชาการ

ในส่วนของนิสิตที่พักอาศัยในหอพักศึกษิตนิเวศน์ ได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการนิสิต โดยการคัดเลือกของนิสิตภายในหอพัก คณะกรรมการนี้จะปฏิบัติงานเป็นระยะเวลา 1 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน จนถึง เดือนพฤษภาคม ของปีถัดไป ตั้งแต่เริ่มมีการจัดตั้งคณะกรรมการชุดนี้ ในปีการศึกษา 2533 จนถึงปีการศึกษา 2535 ในระยะแรกนี้ได้มีการจัดกิจกรรมของหอพักศึกษิตนิเวศน์ ได้แก่ กิจกรรมในโอกาสวันสำคัญ เช่น วันขึ้นปีใหม่ ส่วนใหญ่เพื่อการสร้างความสัมพันธ์ ความสามัคคี และสันตนาการแก่นิสิตในหอพัก ต่อมาในปีการศึกษา 2536 ได้มีการปรับกิจกรรมโดยคำแนะนำจากคณะกรรมการบริหาร และอนุสาสก์หอพัก กิจกรรมในปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2538) ซึ่งเสนอในรูปแบบของโครงการ (บางโครงการได้ดำเนินการแล้ว) ประกอบด้วย

- 1) โครงการปฐมนิเทศสมาชิกใหม่ และรับน้องหอพัก
- 2) โครงการร่วมแสดงความยินดี เนื่องในพิธีรับพระราชทานปริญญาบัตร
- 3) โครงการอบรมการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น
- 4) โครงการอบรมการใช้ภาษาไทย
- 5) โครงการส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ
- 6) โครงการพิเศษ (ทัศนศึกษาชมปรากฏการณ์ สุริยุปราคา)
- 7) โครงการทำบุญหอพัก เปิดหอ และงานปีใหม่

- 8) โครงการฟุตบอลประเพณี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย - ธรรมศาสตร์
- 9) โครงการเลือกตั้งกรรมการนิสิตหอพัก
- 10) โครงการต้อนรับคณะกรรมการชุดใหม่ ส่งมอบงาน และเลี้ยงอำลาผู้สำเร็จการศึกษา
- 11) โครงการตักบาตรวันสถาปนามหาวิทยาลัย
- 12) โครงการจัดทำจุลสารหอพัก
- 13) โครงการนันทนาการชาวหอ

รูปแบบของกิจกรรมที่จัดในปีการศึกษา 2536 จนถึง ปีการศึกษา 2538 จะมีลักษณะใกล้เคียงกัน แตกต่างกันที่ชื่อของโครงการ ซึ่งแบ่งตามวัตถุประสงค์ได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. กิจกรรมเพื่อพัฒนาทางวิชาการ ได้แก่ การบรรยายทางวิชาการ เช่น การอบรมการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น การอบรมการใช้ภาษาไทย การจัดทำจุลสารหอพัก
2. กิจกรรมเพื่อพัฒนาทางสังคม การอยู่ร่วมกัน ได้แก่ การประชุมนิเทศสมาชิกใหม่ และรับน้องหอพัก การร่วมกันแสดงความยินดีเนื่องในพิธีรับพระราชทานปริญญาบัตร การทำบุญหอพัก เปิดหอและงานปีใหม่ การเลือกตั้งกรรมการนิสิตหอพัก การต้อนรับคณะกรรมการชุดใหม่ ส่งมอบงาน และเลี้ยงอำลาผู้สำเร็จการศึกษา
3. กิจกรรมเพื่อการนันทนาการ ได้แก่ การส่งเสริมการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ การทัศนศึกษา การทำบุญหอพัก เปิดหอและงานปีใหม่ งานฟุตบอลประเพณี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โครงการนันทนาการชาวหอ

จากการสังเกต โดยดูจากจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม พบว่า กิจกรรมที่นิสิตในหอพักเข้าร่วมมาก ได้แก่กิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการนันทนาการ และกิจกรรมเพื่อการพัฒนาทางสังคม การอยู่ร่วมกัน ส่วนกิจกรรมเพื่อพัฒนาทางวิชาการนิสิตจะเข้าร่วมน้อยกว่า กิจกรรมที่นิสิตเข้าร่วมจำนวนมาก ได้แก่ กิจกรรมทำบุญหอพัก เปิดหอและงานปีใหม่และ กิจกรรมการประชุมนิเทศสมาชิกใหม่ และรับน้องหอพัก โดยเฉลี่ยปีที่ผ่านมาจะมีนิสิตเข้าร่วม

ประมาณ 60-80 คน ส่วนกิจกรรมเพื่อพัฒนาทางวิชาการ เช่นการบรรยายทางวิชาการ โดยเชิญบุคลากรภายนอกหรือภายในหอพักเป็นวิทยากรนั้น โดยเฉลี่ยจะมีผู้เข้าร่วมประมาณ 20 - 30 คน จากการสัมภาษณ์นิสิตคนหนึ่งซึ่งเคยเป็นคณะกรรมการหอพัก กล่าวถึงกิจกรรมหอพักว่า "เพื่อนๆ ชาวหอไม่ค่อยสนใจกิจกรรมอาจเป็นไปได้ว่าตัวกิจกรรมเองไม่น่าสนใจ เหมือน ๆ เดิมทุกปีไม่มีอะไรแปลกใหม่ หรือนิสิตอยู่ไม่พร้อมกัน กำหนดวันเวลาจัดงานนิสิตอาจจะยังไม่กลับมาจากมหาวิทยาลัย หรือตรงกับวันที่ไม่ว่าง หรือบางที่ม้งานเร่งด่วนต้องรีบทำก็เลยไม่ค่อยร่วมกิจกรรม บางคนก็ไม่เห็นความสำคัญ มองว่าเป็นเรื่องของปริญญาดรามากกว่า คือมองว่าเป็นเรื่องของเด็ก ๆ ปริญญาโท ปริญญาเอก เรียนหนัก ไม่มีเวลามาทำกิจกรรม แล้วก็ไม่จำเป็น ที่ผ่านมาก็ก่อน ๆ ก็แบบนี้" มีนิสิตบางคนให้ข้อเสนอแนะว่า "ในการจัดกิจกรรมควรมีการขอความคิดเห็นจากนิสิต อาจจะเป็นลักษณะแบบสำรวจความคิดเห็น จะได้ตรงกับความต้องการและก็ควรมีจุดประสงค์บอกด้วยว่าเพื่ออะไร" จากความคิดเห็นของนิสิตหลาย ๆ คนในหอพัก กล่าวว่า ไม่มีเวลาเข้าร่วมและกิจกรรมไม่น่าสนใจ เสียเวลา ต้องเร่งทำงานที่ได้รับมอบจากการเรียน จากการสัมภาษณ์อนุสาสก์หอพักได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมว่า นิสิตไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมที่จัดและมักจะอ้างว่าไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรม ส่วนกิจกรรมทางวิชาการนั้น นิสิตมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์ เห็นด้วยในการจัด แต่บางคนเข้าร่วมไม่ได้เนื่องจากเวลาที่จัดไม่ตรงกับเวลาที่ว่าง และมีนิสิตบางคนกล่าวว่า "ห้องที่ใช้จัดคือห้องอเนกประสงค์นั้นคับแคบเกินไป และไม่มีอุปกรณ์ เช่น จิตะ แก้ว อี พอเพียง ทำให้ไม่สะดวกที่จะเข้าร่วมกิจกรรม" จากการสัมภาษณ์กรรมการบริหารหอพักท่านหนึ่ง ได้กล่าวว่า "กิจกรรมที่จัดในหอพักเพื่อการพัฒนาทางวิชาการมีจำนวนน้อย ทั้งยังไม่มีภาระวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี การจัดกิจกรรมในหอพักนั้น ควรจะได้มีการร่วมกันทั้งจากฝ่ายจัดการ ฝ่ายส่งเสริมและพัฒนา และนิสิตในหอพัก"

ลักษณะของกิจกรรมที่จัดขึ้นในหอพักจึงมีลักษณะเพื่อสันตนาการ และเป็นการจัดตามที่ได้เคยจัดในปีก่อน ๆ นิสิตจึงเกิดความเบื่อหน่ายทั้งยังไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมที่จัด จึงมีจำนวนคนเข้าร่วมกิจกรรมน้อย เมื่อเทียบกับจำนวนนิสิตที่พักอาศัยอยู่ และมี

แนวโน้มที่นิสิตจะเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ลดลง จากการสัมภาษณ์นิสิตผู้หนึ่ง ซึ่งพักอาศัยอยู่ในหอพักมาเป็นระยะเวลา 3 ปี ได้กล่าวว่า "ในปีแรกที่เข้ามาอยู่จำได้ว่าเวลาหอนิมกิจกรรมจะมีคนเข้าร่วมมากกว่านี้ ส่วนใหญ่คนในหอก็จะรู้จักกันแล้วก็บรรยากาศเป็นกันเอง สนุกสนาน เมื่อก่อนมีชมรมชาวอีสานด้วยเวลาจัดกิจกรรมที่ก็สนุกสนานกันมากก็ได้ประโยชน์นะอย่างน้อยก็เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการอยู่ร่วมกัน แต่ปีหลัง ๆ มาเนี่ย คนร่วมกิจกรรมน้อยมาก แล้วก็เงียบ ๆ เหงา ๆ ไม่สนุกเหมือนเมื่อก่อน"

ในการจัดกิจกรรมที่ผ่าน ๆ มาไม่มีการประเมินผลการดำเนินงาน ในบางปี เพียงแต่ได้มีการประชุมในลักษณะสรุปผลการดำเนินงาน ซึ่งยังไม่ได้ละเอียดลงไปถึงการประเมินผลของกิจกรรมในแต่ละกิจกรรมที่ได้จัดขึ้น จึงอาจไม่ส่งผลต่อการพัฒนากิจกรรมในปีต่อ ๆ ไป เพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์

4. ความมีคุณธรรมและจริยธรรมของนิสิต

จากการที่นิสิตส่วนมากเป็นนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วงวัยทำงาน ควรมีความมีคุณธรรมและจริยธรรม แต่อาจจะแตกต่างกันไป เมื่อมาอยู่รวมกันในหอพัก ซึ่งเป็นสังคมของผู้รู้ แต่ละคนจึงต้องมีการปรับตัวในการอยู่ร่วมกัน การแสดงออกในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งแสดงถึงความมีคุณธรรมและจริยธรรมในการอยู่ร่วมกันนั้น ศึกษาได้จากกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกัน อันได้แก่ กิจกรรมทางศาสนาต่าง ๆ การจัดงานประเพณีเนื่องในโอกาสวันสำคัญ หรือกิจกรรมที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมประเพณีต่าง ๆ กิจกรรมที่ได้จัดให้มีขึ้นในหอพักศึกษิตนิเวศน์ ได้แก่ การทำบุญหอพักเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ ตักบาตรวันสถาปนามหาวิทยาลัยและการปฐมนิเทศสมาชิกใหม่และรับน้องหอพัก ซึ่งจะมีพิธีบายศรีสู่ขวัญสมาชิกใหม่ เป็นการแสดงออกถึงประเพณีและวัฒนธรรมไทย จากการสังเกต กิจกรรมเหล่านี้จะมีนิสิตชาวต่างชาติเข้าร่วมกิจกรรมด้วย การทำบุญหอพักเนื่องในโอกาสวันขึ้นปีใหม่ จะจัดภายในเดือน มกราคมของทุกปี มีการนิมนต์พระสงฆ์มาทำพิธีและมีการทำบุญเลี้ยงพระจำนวน 9 รูป ในช่วงเช้า ส่วนในช่วงเวลาเย็นก็จะมีการจัดงานรื่นเริง ซึ่งก็จะมีกิจกรรมแสดงต่าง ๆ เช่น การรำไทย มีการแสดงของนิสิตภายในหอพัก โดยแบ่งเป็นกลุ่มตามชั้นที่พักอาศัยบ้าง แบ่งกลุ่มตามภูมิภาค

รวมทั้งนิสิตชาวต่างชาติก็ร่วมกลุ่มจัดการแสดง เป็นการแลกเปลี่ยนในด้าน ศิลป วัฒนธรรม และเป็นการส่งเสริมให้เกิดความสามัคคีของนิสิตภายในหอพัก จากการสัมภาษณ์นิสิตในหอพัก กล่าวว่า "งานปีใหม่ จะมีคนเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่ากิจกรรมอื่น นอกจากปีหนึ่งมีการทำบุญ หอพักหนึ่ง แล้วยังได้มีการแสดงร่วมกัน สนุกสนาน ทานอาหารด้วยกัน ทำให้คนในหอรู้จักกัน เกิดการเรี่ยรู้ซึ่งกันและกัน รู้ว่าอยู่ร่วมกันควรจะทำตัวอย่างไร บางคนไม่เคยอยู่ร่วมกับใครเลย อยู่กับครอบครัวตลอด จะได้มีการปรับตัว แต่ส่วนใหญ่ก็เป็นผู้ใหญ่กันแล้ว คนที่รู้ว่าควรทำอะไรอย่างไรก็จะเป็นเพราะรู้มาก่อนเป็นนิสัย ส่วนคนที่ไม่รู้หรือไม่สนใจจะรู้ และปรับตัวในการอยู่ร่วมกันเขาก็จะไม่สนใจเป็นนิสัยมากกว่า กิจกรรมก็อาจจะช่วยได้บ้าง เช่น ถ้าเขายังทำสิ่งที่ไม่ควรทำในการอยู่ร่วมกัน อีกหน่อยก็จะไม่มีใครสนใจคบหาด้วย แต่ก็ได้ประโยชน์ในแง่ของทำให้คนรู้จักกันมากขึ้น เช่น การประชุมพิเศษสมาชิกใหม่ก็มีการแนะนำตัวน้อง พี่ ๆ ที่อยู่หอมาก่อนซึ่งเป็นผู้ที่อาวุโส คนในหอให้ความเกรงใจ ก็จะมาพูดแนะนำในการอยู่ร่วมกันในหอพัก"

นอกจากกิจกรรมดังกล่าวยังได้มีการจัดการเลือกตั้งกรรมการนิสิต ซึ่งแสดงออกถึงการทำงานร่วมกันในรูปคณะกรรมการ มีการแบ่งงาน มอบหมายงานรับผิดชอบเป็นฝ่าย เริ่มมีการจัดการเลือกตั้งกรรมการนิสิตหอพักตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 ในปีการศึกษา 2536 หอพักศึกษิตินเวศน์ จึงได้ออกเป็นประกาศเรื่องการเลือกตั้งกรรมการนิสิต หอพักศึกษิตินเวศน์ขึ้น ซึ่งได้มีการปรับปรุงมาจนถึงในปัจจุบัน คือ ปีการศึกษา 2538 (เอกสารในภาคผนวก ฉ.) จากการจัดการเลือกตั้งที่ผ่านมา มีนิสิตให้ความสนใจจำนวนไม่ถึง 1 ใน 3 ของนิสิตในหอพัก จากการสังเกต ในวันลงคะแนนเสียงนิสิตบางคนอยู่แต่ไม่ลงมาเลือกตั้ง แต่ก็มีนิสิตบางคนไม่อยู่จึงไม่สามารถมาลงคะแนนเสียงได้ แต่โดยส่วนรวมก็จะยอมรับตามคะแนนเสียงที่ได้ ก่อนการลงคะแนนเสียงการจัดทีม สโมสร และหาเสียงแถลงนโยบายของแต่ละชุด ซึ่งก็จะมีนิสิตมาให้ความสนใจไม่มาก คนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในหอพักก็มักจะเป็นกลุ่มเดิม ๆ คนที่ไม่เข้าร่วมก็จะไม่เคยเข้ามาร่วมกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ จากการสัมภาษณ์อาสาสมัครหอพัก กล่าวว่า "คนที่เข้าร่วมกิจกรรมก็จะเป็นคนที่เห็นหน้าเป็นประจำ มีงานอะไรก็จะช่วยคนละไม้คนละมือ ส่วนคนที่ไม่ทำก็ไม่ทำตลอด"

อย่างเรื่องการหาเสียงเลือกตั้ง ครั้งล่าสุดมีการจัดเป็นคณะกรรมการดำเนินการเรื่อง การเลือกตั้ง ไม่ได้ใช้กรรมการนิสิตเป็นผู้ดำเนินการ ก็ดูดีขึ้นเป็นระเบียบ มีขั้นตอน มากขึ้น ดูเป็นรูปแบบที่ถูกต้องดี ตอนนี้จะแนะนำเสียงก็มีนิสิตให้ความสนใจมานิ่งดู ดูจะพัฒนา ขึ้นมาก" จากการพูดคุยกับนิสิตที่ไม่ได้มาร่วมกิจกรรมการเลือกตั้ง กล่าวว่า "เห็นด้วยกับ การจัดกิจกรรมนี้ เป็นการส่งเสริมประชาธิปไตย การเคารพความคิดเห็นของส่วนรวม แต่ที่ไม่ได้มาร่วมเพราะต้องไปคณะ แล้วกลับมาไม่ทัน เขาปิดหีบลงคะแนนไปแล้ว ก็เลยไม่ ได้ใช้สิทธิ์"

นอกจากการแสดงออกทางกิจกรรมแล้ว การดำเนินชีวิตประจำวันของนิสิตยังสามารถบ่งชี้ถึงคุณธรรม จริยธรรมของนิสิต จากปัญหาเรื่องสิ่งของสูญหาย หรือการ ลักขโมยของ ส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นมักจะเป็นสิ่งของของใช้ส่วนตัว ซึ่งไม่จัดว่าเป็นทรัพย์สินมีค่า ของที่หาย ได้แก่ เสื้อผ้าที่นิสิตซื้กตากไว้บริเวณลานซักผ้าชั้น 6 จากการสอบถามนิสิตที่ ประกาศเสื้อผ้าที่ตากไว้สูญหาย ปรากฏว่า 2 ใน 3 รายจะได้คืน โดยนำมาให้ผู้เป็น เจ้าของ และนำไปแขวนไว้ที่เดิม ส่วนทรัพย์สินมีค่า เช่น เงิน หรือเครื่องประดับ จากการ สอบถามไม่ปรากฏว่ามีการสูญหาย จากการสังเกตและการสัมภาษณ์นิสิตเกี่ยวกับความสัมพันธ์ ระหว่างนิสิตที่พักในห้องเดียวกัน ส่วนใหญ่จะรู้จักสนิทสนมกัน ช่วยเหลือและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ซึ่งกันและกัน คอยดูแลรักษาผลประโยชน์ให้เพื่อน ส่วนจากการสัมภาษณ์นิสิตผู้หนึ่ง กล่าวว่า "อย่างเรื่องตากผ้า บางที่รุมเมทไปคณะ พี่ไม่ได้ไปเห็นฝนท่าท่าจะตกพี่รู้ว่ารุมเมทตาก ผ้าไว้ชั้น 6 พี่ก็จะขึ้นไปช่วยเก็บให้ พี่เป็นคนขี้ลืม อย่างวันที่ต้องส่งเครื่องนอนซัก รุมเมทจะคอยเตือนว่าวันนี้จะต้องส่งอะไรซักบ้าง บางวันพี่แต่งตัวยังไม่เรียบร้อยยังไม่ลง ไปข้างล่าง รุมเมทก็จะเอาเครื่องนอนไปส่งซักให้ อะไรที่ช่วยกันได้ก็ช่วย ๆ กัน เท่าที่ อยู่มาปีที่ 3 นี้แล้ว ก็เห็นว่าคณะพวกเราก็ออยู่กันอย่างพี่ ๆ น้อง ๆ มีอะไรก็ให้คำปรึกษา ตักเตือนกัน พี่สอนน้อง น้องก็เคารพเชื่อฟังพี่ หรืออย่างหอพักประกาศแจ้งเรื่องอะไร คน ในหอก็จะบอก ๆ เตือน ๆ กันให้รู้ เคยมีคนลืมนำฝักบัวข้อมือวางไว้ตรงอ่างล้างหน้าใน ห้องน้ำ เพื่อนที่เข้าไปในห้องน้ำเห็นก็เอามาประกาศหาเจ้าของ แต่ก็มักจะรู้ว่าเป็นของใคร ก็เคยเห็นใส่ ๆ กันอยู่" จากการสังเกตกรณี นิสิตหญิงผู้หนึ่งต้องกลับไปต่อสัญญาการลา

ศึกษาต่อที่จังหวัดที่สังกัด ซึ่งต้องมีข้าราชการค่าประกันให้ ก็จะสอบถามเพื่อน ๆ พี่ ๆ ในหอพักที่รู้จักซึ่งก็ให้ความช่วยเหลือ โดยไปเป็นผู้ค่าประกันให้โดยไม่มีค่าตอบแทนใด ๆ

จากผลการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว สามารถสรุปเป็นประเด็นที่สำคัญได้ 2 ประเด็น ดังนี้

1. โครงสร้างและรูปแบบของการบริหารงาน อยู่ในรูปแบบของธุรกิจให้บริการ ที่มีได้แสวงหากำไรเพียงแต่ให้พอเลี้ยงตัวเองได้คุ้มกับค่าเงินทุนและค่าใช้จ่ายที่ได้ลงทุนไป

ในด้านของค่าเช่าพักอาศัย, สภาพแวดล้อม และบริการต่าง ๆ ที่จัดให้ จากการสำรวจ หอพักบริเวณใกล้เคียงกับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งนิสิตได้ไปพักอาศัยอยู่ โดยทั่วไปจะมีอัตราไม่แตกต่างกันมากนัก หอพักลักษณะของแมนชั่น หรืออพาร์ทเมนต์ จะเป็นห้องปรับอากาศ มีห้องน้ำภายในห้อง เฟอร์นิเจอร์ และโทรศัพท์ ซึ่งจะต้องจ่ายค่าไฟฟ้าและน้ำประปาที่ใช้ทั้งหมด หรือจ่ายเพิ่มในส่วนที่เก็บจากหน่วยที่กำหนด พักห้องละไม่เกิน 2 คน จะมีอัตราค่าเช่าพักประมาณ 3,500-4,000 บาท ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องพัก ส่วนหอพักในลักษณะของอาคารพาณิชย์ นำมาดัดแปลง แบ่งเป็นห้องพักให้เช่า ส่วนมากจะเป็นห้องธรรมดา (ไม่มีเครื่องปรับอากาศ) มีทั้งชนิดที่มีห้องน้ำภายในและห้องน้ำรวม บางหอพักจะมีเฟอร์นิเจอร์ คือ ตู้ เตียง โต๊ะเขียนหนังสือให้ แต่บางหอพักจะไม่มีเฟอร์นิเจอร์ให้ สภาพตั้งแต่ระดับปานกลาง ถึง สภาพพอพักอาศัยได้ ขนาดของห้องพักมีหลายขนาด ตั้งแต่พักได้ 1 คน ถึง 4 คน อัตราค่าเช่าพักโดยเฉลี่ยประมาณ 1,000-1,300 บาท ซึ่งหอพักเหล่านี้ไม่มีลานเอนกประสงค์ พักผ่อน ลานซักล้าง ส่วนห้องอื่น ๆ อีกทั้งผู้พักอาศัยไม่เฉพาะเพียงนิสิต นักศึกษา นักเรียนเท่านั้น จะมีผู้ที่ประกอบอาชีพต่าง ๆ มาพักอาศัยรวมอยู่ด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับหอพักศิษิตนวิเวศน์ ซึ่งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ไว้บริการให้ เช่น ห้องอเนกประสงค์ บริเวณนั่งพักผ่อน ลานซักล้าง บริการหนังสือพิมพ์ ความร่มรื่นของต้นไม้ บริเวณโดยรอบหอพัก เครื่องทำน้ำร้อน-น้ำเย็น ยาสามัญประจำบ้าน ซึ่งมีอัตราค่าเช่าพักเมื่อเปรียบเทียบกับหอพักใกล้เคียงไม่แตกต่างกัน คือ 1,250 บาท/คน/เดือน สำหรับห้องพัสดุ และ 2,400 บาท/คน/เดือน สำหรับห้องปรับอากาศ (ราคารวมค่าบริการซักรีดเครื่องนอน) แต่การบริการ, สวัสดิการต่าง ๆ,

สภาพแวดล้อมโดยเฉพาะในด้านความปลอดภัย หอพักศึกษิตนิเวศน์มีการจัดสิ่งเหล่านี้ให้ และบรรยากาศการพักอาศัยจะมีลักษณะบรรยากาศทางการศึกษา เนื่องจากผู้พักอาศัยมี เฉพาะนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเท่านั้น ส่วนในด้านของค่าใช้จ่ายที่จะต้องเสียเพิ่มเติมนั้น หอพักบริเวณใกล้เคียง ส่วนใหญ่ผู้พักอาศัยจะต้องจ่ายค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า ตามหน่วยที่ใช้ในแต่ละเดือน ส่วนหอพักศึกษิตนิเวศน์นั้น ไม่ต้องจ่ายค่าน้ำประปา เพียงแต่อาจจะต้อง จ่ายเป็นค่าไฟฟ้าเพิ่มถ้าใช้เกิน 50 หน่วย ที่กำหนดให้ใช้ฟรี ในส่วนของเงินที่นิสิตจะต้อง จ่ายอื่น ๆ ได้แก่ ค่าบริการสัมภาระจากสำนักงานเมื่อนิสิตสัมภาระไว้ในห้องพัก (10 บาท ต่อ 1 ครั้ง) รวมทั้งค่าปรับเมื่อเครื่องนอนชำรุดเสียหาย นั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ นิสิตมีความรับผิดชอบ และช่วยกันดูแลรักษาของใช้ซึ่งเป็นของส่วนรวม และตั้งแต่หอพักได้ เริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2532 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2538) ยังไม่มีการขึ้นราคา ค่าเช่าพักแต่อย่างใด

ในด้านของรายได้ของหอพักศึกษิตนิเวศน์ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นรายได้จากค่าเช่าพัก รายเดือน ส่วนรายได้จากห้องพักรายวัน มีน้อย (ปี 2538 มีอัตราการเข้าพักเพียง 9.07 %) เนื่องจากการเข้าพักจะต้องแจ้งให้ฝ่ายจัดการทราบในวันและเวลาราชการ ทำให้ผู้ที่เข้าพักในวันหยุด ไม่สามารถเข้าพักได้ และห้องพักรายวันมีเพียง 9 ห้อง ไม่เพียงพอสำหรับกลุ่มผู้เข้าพักที่มีคนจำนวนมาก ทำให้หอพักขาดรายได้ในส่วนนี้ ส่วน รายจ่ายของหอพักนั้นส่วนใหญ่จะเป็นค่าใช้จ่ายสอยต่าง ๆ ได้แก่ ค่าบริการด้านการรักษาความปลอดภัย บริการความสะดวก บริการตรวจซ่อม และซ่อมแซมอุปกรณ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในห้องพัก ฯลฯ และค่าสาธารณูปโภค ได้แก่ ค่าน้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ จากข้อกำหนดของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับภาระผูกพันต่อค่าก่อสร้างหอพักโดยที่จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เป็นผู้ลงทุนก่อสร้างอาคารศึกษิตนิเวศน์ จำนวนเงิน 20 ล้านบาท และ กำหนดให้หอพัก ผ่อนคืนเงินให้แก่มหาวิทยาลัยภายใน 20 ปีนั้น ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการ ในเดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2532 (ปีงบประมาณ 2533) หอพักได้คืนเงินงวดแรกให้แก่ มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ล้านบาท เมื่อปีงบประมาณ 2536 เหลือภาระผูกพันที่จะต้องคืนเงิน ให้แก่มหาวิทยาลัยอีกจำนวน 17 ล้านบาท ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหอพักและประมาณ

การรายรับ รายจ่าย ในอนาคต คาดว่า หอพักจะสามารถดำเนินการเพื่อคืนทุนให้แก่ มหาวิทยาลัยได้ตามระยะเวลาที่กำหนด จากภาวะผูกพันดังกล่าว หอพักจึงดำเนินการ โดยนำเอาทรัพยากรทั้งวัตถุและบุคคล มาดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งในด้านการดำเนินการเพื่อให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ โดยไม่ต้องใช้งบประมาณจากจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย และมีเงินเหลือเพื่อคืนทุนในการก่อสร้างอาคาร ตามระยะเวลาที่ มหาวิทยาลัยกำหนดและต้องจัดบริการต่าง ๆ รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่นักศึกษาในหอพัก เพื่อให้เป็นหอพักนิสิตที่มีบรรยากาศของความเป็นวิชาการ หอพักจึงดำเนินการใช้ทรัพยากร ต่าง ๆ ที่มีด้วยความประหยัด รวมทั้งค่าบริการสาธารณูปโภคต่าง ๆ จากนโยบายประหยัด ซึ่งในทางปฏิบัติจึงต้องกำหนด กฎ ข้อบังคับ ต่าง ๆ เพื่อให้ นิสิตใช้สาธารณูปโภค เช่น ไฟฟ้า น้ำประปา และวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งเป็นทรัพย์สินส่วนรวมด้วยความประหยัดและระมัดระวัง เช่น ปิดไฟฟ้า ปิดลม เครื่องปรับอากาศ เมื่อเลิกใช้ หรือเมื่อออกจากห้องพัก ปิดก๊อกน้ำ ให้สนิท และแจ้งให้ช่างซ่อมทำก๊อกน้ำที่ชำรุดเสียหาย

โดยสรุปในด้านการดำเนินงานของหอพักศึกษิตนิเวศน์นั้น นับได้ว่าการดำเนินงานอยู่ในรูปแบบของธุรกิจ เมื่อเปรียบเทียบกับหอพักเอกชน ซึ่งมีขนาดของห้องและจำนวน คนต่อห้องใกล้เคียงกัน จะมีอัตราค่าเช่าพักอยู่ระหว่าง 1,000 ถึง 1,300 บาทต่อคน แต่ในด้านการให้บริการที่จัดให้กับผู้พักอาศัยนั้น หอพักเอกชนเหล่านี้จะไม่มีห้องพักผ่อน ตู้เย็น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ห้องเอนกประสงค์ บริเวณซักรีดเสื้อผ้า เป็นต้น ดังนั้น ในด้านการบริการ หอพักศึกษิตนิเวศน์จึงนับได้ว่า เป็นการดำเนินงานแบบธุรกิจที่ได้มุ่ง ก้าวไป เพราะได้มีการจัดบริการต่าง ๆ ดังกล่าวให้แก่ผู้พักอาศัย นับได้ว่าหอพักศึกษิตนิเวศน์ ได้ดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดในด้านของการดำเนินงานแบบธุรกิจการให้ บริการที่ได้มุ่งแสวงหาผลกำไร

ในด้านของการพัฒนาการบริหารงาน จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารท่านหนึ่งได้กล่าวว่า "ตามหลักการบริหารแล้วผู้บริหารจะต้องพัฒนางานในด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน นอกจากให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ยังต้องให้มีความเจริญก้าวหน้า มีการพัฒนา เกิดขึ้นในแต่ละปี ถ้าในแต่ละปีก่อให้เกิดผลเหมือนเดิม ถือว่าการบริหารงานนั้นไม่ประสบ

ความสำเร็จ ผู้บริหารจะต้องมีการวางแผนงานในการปฏิบัติงานของหน่วยในอนาคตว่าจะต้องพัฒนาด้านใด อย่างไร เช่น กิจการโรงแรม จุดประสงค์คือผลกำไร จะต้องเพิ่มขึ้นในแต่ละปี และการบริการที่มีประสิทธิภาพสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้มาใช้บริการ และพัฒนารูปแบบของบริการที่จัดให้ผู้พักอาศัย เพื่อการเป็นการดึงดูดลูกค้าให้มาพัก และใช้บริการมากขึ้น ทำให้ได้ผลกำไรเพิ่มมากขึ้น เช่นเดียวกับหอพักศึกษิตนิเวศน์ แต่แตกต่างกันที่วัตถุประสงค์ ผู้บริหารหอพัก ก็จะต้องดำเนินงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาขึ้น ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหอพัก" ซึ่งจากการสัมภาษณ์นิสิตที่พักอาศัยตั้งแต่หอพักเริ่มเปิดให้บริการจนถึงปัจจุบัน และจากการสังเกตในช่วงเวลาที่ทำการวิจัย พบว่า หอพักได้มีการพัฒนาทางด้านการให้บริการต่าง ๆ แก่นิสิตเพิ่มมากขึ้น และสะดวกสบายขึ้น เช่น เพิ่มบริการ ใอ ปี ซี เคเบิลทีวี เพิ่มจำนวนโทรทัศน์ พัฒนาด้านการติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์ รวมทั้งได้มีการพัฒนาและปรับปรุงงานในส่วนของการดำเนินงานของหอพัก จึงนับได้ว่าการพัฒนาทางการบริหารงาน

2. การใช้ชีวิตนิสิตในหอพักศึกษิตนิเวศน์ ประกอบด้วย การอยู่ร่วมกันของนิสิตในหอพักที่มีบรรยากาศเอื้อต่อการศึกษเล่าเรียน การเสริมสร้างบรรยากาศของการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยได้อย่างถูกต้อง มีการพัฒนาการทั้งทางวิชาการ ความมีคุณธรรม และจริยธรรม ด้วยการจัดให้มีกิจกรรมเพื่อพัฒนานิสิตในด้านต่าง ๆ ดังกล่าว

จากปรัชญาของหอพักศึกษิตนิเวศน์ คือ "รู้ เร็ว รู้คิด รู้มิตร รู้สังคม" ที่ได้กำหนดไว้ เป็นการบ่งบอกถึงวัตถุประสงค์ของหอพักเพื่อต้องการให้นิสิตเกิดการพัฒนาด้านกระบวนการคิด ความรู้ และการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม

จากการสังเกตและสัมภาษณ์การดำเนินชีวิต และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพักของนิสิต พบว่า

2.1 ด้านการศึกษาเล่าเรียน นิสิตทุกคนรับรู้และปฏิบัติงานโดยใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการศึกษาเล่าเรียน จากผลการเรียนของนิสิตในระดับปริญญาบัณฑิต พบว่า โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับดีจนถึงดีมาก และใช้เวลานอกห้องเรียนในการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรือทำงานที่ได้รับมอบหมาย โดยทำงานอยู่ภายในห้องพักของตนเอง ส่วนนิสิตในระดับบัณฑิต

ศึกษา ซึ่งส่วนมากจะทำงานแล้วลาศึกษาต่อ ซึ่งจะมีกำหนดระยะเวลาในการลาศึกษาต่อ จึงตระหนักถึงหน้าที่ในการศึกษาเล่าเรียน และความรับผิดชอบต่อตนเองได้เป็นอย่างดี นอกจากการศึกษาในห้องเรียน แล้วเวลาส่วนใหญ่จะใช้เวลาเพื่อการศึกษาเพิ่มเติมและเพื่อทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งกำหนดตามหลักสูตรของการศึกษาในระดับนี้ ส่วนใหญ่จะใช้เวลาที่ห้องสมุดของมหาวิทยาลัย ภายในห้องพักของตนเอง ห้องอเนกประสงค์ชั้น 1 และบริเวณพักผ่อนชั้น 1 เป็นที่ศึกษาค้นคว้า ผลที่ได้ตามปรัชญาในด้าน "รู้เรียน" นั้น จึงนับได้ว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหอพัก

2.2 ในด้านการพัฒนาทางความคิด หรือ "รู้คิด" นั้น จากการสังเกตและการสัมภาษณ์ พบว่า เนื่องจากนิสิตส่วนใหญ่ในหอพัก เป็นนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษา (64% ของนิสิตทั้งหมดในหอพัก) ด้วยวุฒิและมีประสบการณ์ในการทำงานมาก่อน จึงทำให้มีการพัฒนาในด้านของความคิดในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรอบคอบมากกว่านิสิตในระดับปริญญาบัณฑิต พิจารณาด้วยความคิดของตนเองได้ว่าสิ่งใดควร และไม่ควรถูกปฏิบัติ และควรปฏิบัติตนอย่างไร เช่น รู้จักแบ่งเวลา และจัดสรรเงินในการใช้จ่ายอย่างมีระบบ รับรู้ว่าตนเองควรวางแผนในการศึกษาเล่าเรียนอย่างไร เช่น นิสิตบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท ซึ่งส่วนใหญ่จะได้รับการอนุมัติให้ลาศึกษาต่อได้ 2 ปีการศึกษา จากการสัมภาษณ์ นิสิตในหอพักจะมีการวางแผนการเรียน เพื่อให้สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่ลามาเรียน ส่วนในด้านความคิดอย่างมีเหตุผลนั้น นิสิตส่วนใหญ่ จะมีกระบวนการและขั้นตอนในการคิดอย่างมีเหตุมีผล แต่สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่นิสิตแต่ละคนมีติดตัวมา หรือเกิดจากระบบของการศึกษา หลักสูตรที่เรียน มีเพียงส่วนน้อยที่รับรู้ว่าคุณเองได้พัฒนาจากการพักอาศัยอยู่ในหอพักศึกษาพิเศษนี้ การสร้างให้นิสิตเกิดการพัฒนาทางด้านความคิดนั้น ส่วนหนึ่งสามารถสังเกตได้จากการจัดกิจกรรมของนิสิต ซึ่งกิจกรรมที่ผ่านมาซึ่งไม่มีกิจกรรมใดที่จะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านความคิด ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามัคคีความร่วมมือกัน และเพื่อความบันเทิง จึงนับได้ว่านิสิตส่วนใหญ่ ยังไม่เกิดการพัฒนาทางด้าน "รู้คิด" ในขณะที่พักอาศัยอยู่ในหอพัก

2.3 จากปรัชญาหอพักในด้าน "รู้มีตร" คือ ส่งเสริมให้นิสิตภายในหอพักได้รู้

จักกัน เป็นการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนิสิตต่างระดับการศึกษา ต่างสาขาวิชา ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ จากการสังเกตการใช้ชีวิตของนิสิตในหอพัก พบว่า นิสิตจะสนิทสนมกันเป็นลักษณะของกลุ่มเล็ก ๆ นิสิตปริญญาบัณฑิตก็จะอยู่ในกลุ่มของปริญญาตรีด้วยกัน ส่วนมากจะไม่มารวมกลุ่มกับนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา เนื่องจากความแตกต่างในลักษณะของการเรียน ส่วนนิสิตในระดับบัณฑิตศึกษาด้วยกันเอง จะอยู่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ มีการเอื้อให้ความช่วยเหลือกัน ส่วนมากจะอยู่ในกลุ่มของตนเอง นิสิตส่วนมากจะสนใจและทุ่มเทเวลาส่วนใหญ่ไปกับการศึกษาเพื่อให้ทันตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จึงทำให้ขาดความสนใจในการที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนภายในหอพักด้วยกัน อีกทั้งกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นิสิตภายในหอพักได้รู้จักกันนั้น จะมีกิจกรรมปฐมนิเทศสมาชิกใหม่ และรับน้องหอพัก กิจกรรมงานปีใหม่ ซึ่งจากผลการสังเกต พบว่านิสิตเข้าร่วมกิจกรรมไม่ถึง 50 % ซึ่งนับว่าน้อยมาก จากการสัมภาษณ์นิสิตส่วนใหญ่ไม่ให้ความสนใจ ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ที่จะได้รับและจะกล่าวว่าไม่มีเวลา ต้องรีบทำงานส่งตามกำหนด หรืออ่านหนังสือเตรียมสอบ จากการสังเกต นิสิตบางคนจะไม่ค่อยพูดคุยกับผู้อื่นในหอพัก ไปไหนมาไหนคนเดียว ไม่เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ภายในหอพัก นับว่าการพัฒนาในด้าน "ภูมิตร" คือการเสริมสร้างความสัมพันธ์ของนิสิตภายในหอพักนั้นยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหอพัก

2.4 ในด้านของการ "รู้สังคม" นั้น จากการสังเกตการดำเนินชีวิตของนิสิตภายในหอพัก ถึงแม้ว่านิสิตส่วนใหญ่จะรู้จักกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่รู้จักในการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมหอพัก คือ ส่วนใหญ่จะรู้จักเคารพในสิทธิของผู้อื่น ไม่ปฏิบัติในสิ่งที่รบกวนและเอาเปรียบผู้อื่น เช่น ในการพักอาศัยของนิสิตในห้องเดียวกันจะไม่ส่งเสียงดัง หรือเปิดวิทยุเป็นการรบกวนเพื่อนร่วมห้อง นิสิตปริญญาตรีจะเกรงใจ และให้ความเคารพนิสิตปริญญาโท และปริญญาเอก นิสิตส่วนใหญ่จะช่วยกันรักษาผลประโยชน์ให้เพื่อร่วมห้อง เมื่อเกิดปัญหาในการอยู่ร่วมกัน ส่วนใหญ่จะใช้วิธีการพูดคุย ตักเตือน เช่น นิสิตอาวุโสจะบอกพูดคุยกับนิสิตที่อายุน้อยกว่า รวมทั้งให้คำแนะนำ ปรีกษา และช่วยเหลือกัน ถึงแม้ว่าอาจจะไม่เคยพูดคุยหรือรู้จักกันก็ตาม จึงนับได้ว่าการอยู่ร่วมกันของนิสิตในหอพัก มีการพัฒนาให้นิสิตเกิดการเรียนรู้ในการอยู่ร่วมกันในสังคมได้ ส่วนกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียน

การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น ยังไม่มีกิจกรรมใดที่จะพัฒนาในด้านนี้ได้ชัดเจน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้จัดให้มีขึ้นในหอพักนั้น จะอยู่ในลักษณะคณะกรรมการนิสิตหอพัก ในแต่ละปีจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรม ซึ่งส่วนใหญ่จะปฏิบัติในลักษณะคล้าย ๆ กันในแต่ละปี โดยปรึกษาอาสาสมัครหรือผู้ช่วยอาสาสมัครหอพัก แล้วจึงนำเสนอคณะกรรมการบริหารหอพักเพื่อพิจารณา ซึ่งอาสาสมัครและผู้ช่วยอาสาสมัครหอพักนั้นเป็นอาจารย์ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีภาระกิจทั้งในด้านการสอน งานวิชาการต่าง ๆ มากมาย จึงทำให้มีเวลาในการพบปะพูดคุยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาและพัฒนานิสิต ทั้งในด้านการใช้ชีวิตของนิสิตและการจัดกิจกรรมได้ไม่เต็มที่ กิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในหอพักจึงยังไม่ส่งผลในการพัฒนานิสิต

ในด้านบรรยากาศทางวิชาการภายในหอพักศึกษิตนิเวศน์นั้น จากการสังเกตสภาพและบรรยากาศภายในหอพัก นับได้ว่ายังไม่มีบรรยากาศทางวิชาการที่จะช่วยส่งเสริมให้นิสิตได้มีการพัฒนาทางวิชาการขึ้น เพียงแต่มีการจัดบริเวณพักผ่อนในลักษณะที่เป็นเอนกประสงค์ คือ ใช้เป็นที่อ่านหนังสือ ทำงานต่าง ๆ ศึกษาค้นคว้า รับประทานอาหาร นั่งสนทนา ฯลฯ และห้องเอนกประสงค์ซึ่งหอพักจะเปิดให้นิสิตใช้ในการศึกษาค้นคว้าในช่วงใกล้สอบเท่านั้น นับได้ว่ายังไม่มีบรรลุมิติวัตถุประสงค์ในการจัดบรรยากาศทางวิชาการภายในหอพัก เพื่อเสริมสร้างให้นิสิตเกิดการ "รู้ เร็ว รู้คิด รู้มีตร รู้สังคม" ซึ่งเป็นปรัชญาของหอพักศึกษิตนิเวศน์